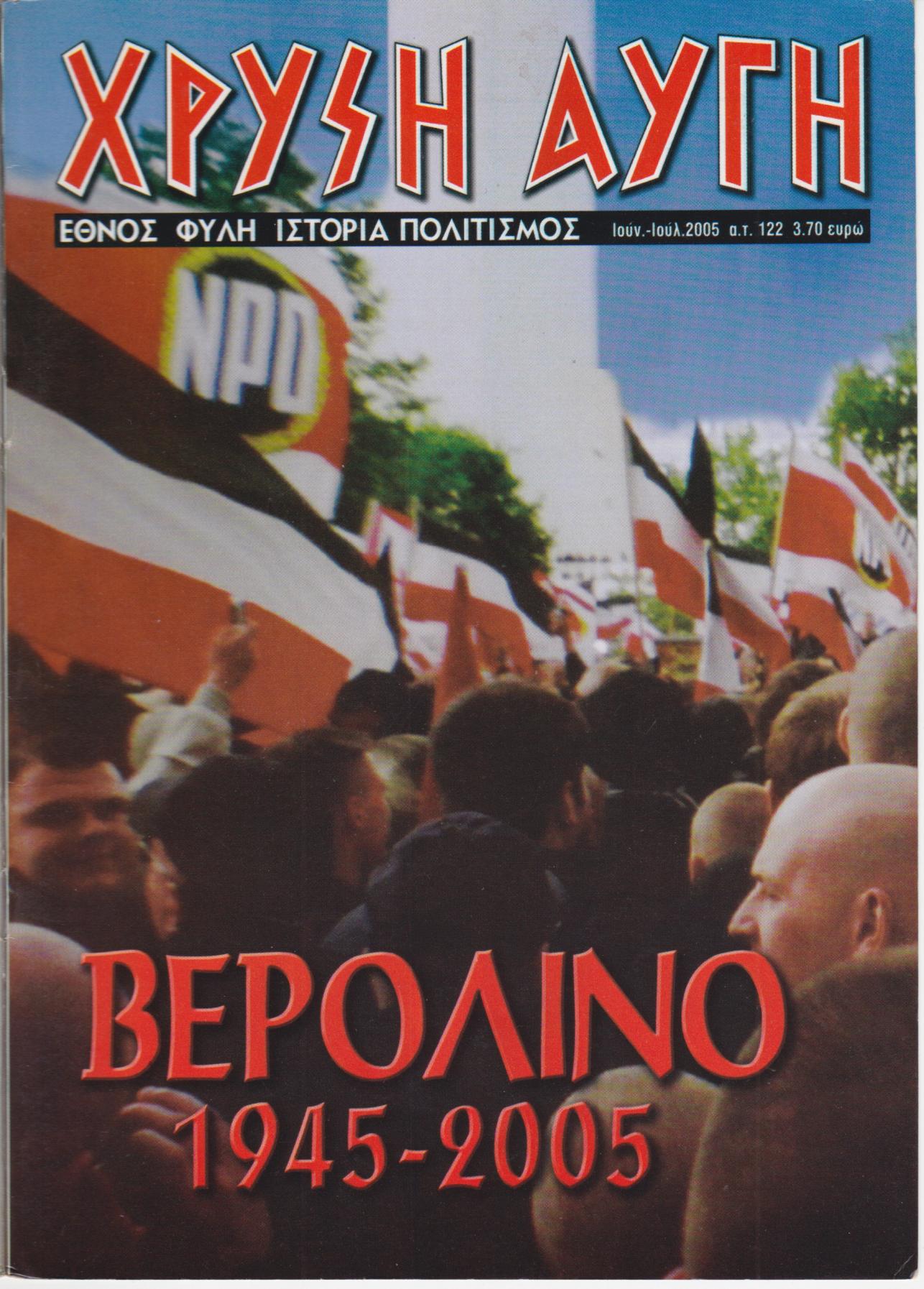

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

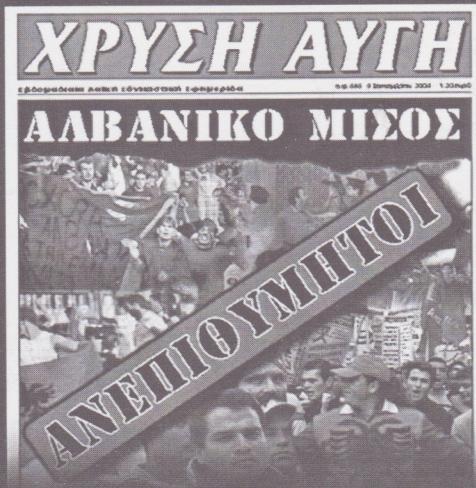
ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ιούν.-Ιούλ.2005 α.τ. 122 3.70 ευρώ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ
1945-2005

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Κάθε Πέμπτη στα περίπτερα

Η φωνή των ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ

ΧΡΥΞΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Ιούνιος-Ιούλιος 2005
αριθμός τεύχους 122

Οι υπερήφανοι πολεμικοί ίπποι των
Ελλήνων και η σκληρή τους μοίρα
άρθρο του Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

σελ. 4

Σχόλια - Ειδήσεις

σελ. 8

Συνέντευξη με
τον Αρχηγό του
NPD Udo Voigt

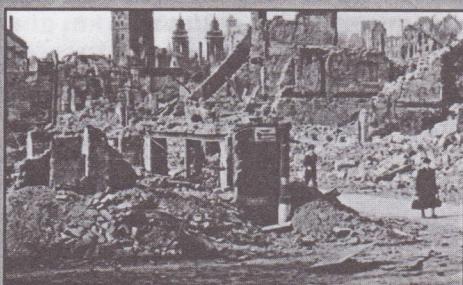
σελ. 38

Συνέντευξη με τον
Παύλο Καρατοσίδη
γραμματέα της Forza
Nuova στο Veneto

σελ. 13

Αφιέρωμα
Βερολίνο 1945 - 2005 60 χρόνια μετά

σελ. 16

Όσβαλντ Σπένγκλερ,
Π. Οι παγκόσμιες
δυνάμεις
κι οι παγκόσμιοι
πόλεμοι

σελ. 52

Νέα απ' όλον τον κόσμο

σελ. 59

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
τηλ. 6979268469 www.xrushaugh.org info@xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιλάς, Γ. Δημητρούλιας,
Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Μ. Ιωάννου, Ε. Καλομοίρη, Γ. Νικολόπουλος,
Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

Οι υπερήφανοι πολεμικοί ύπποι των Ελλήνων και η σκληρή τους μοίρα

άρθρο του
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού
Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Στο δελτίο ειδήσεων της Κυριακής 3 Ιουλίου 2005, εμφανίστηκε μία κυρία της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και κατήγγειλε ότι στον Νομό Πέλλης της Μακεδονίας μας κάποιοι αρμόδιοι αποφάσισαν να κάνουν σκουπιδότοπο, χωματερή, σε απόσταση μόλις 250 μέτρων από δύο Μακεδονικούς Τάφους, από αρχαιολογικό χώρο δηλαδή. Εξέφρασε δε την απορία ότι πως είναι δυνατόν την ίδια στιγμή που στα Σκόπια ονομάζουν Πλατείες και κατασκευάζουν αγάλματα προς τιμήν του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στην Ελλάδα να πράττουν κατ' αυτόν τον τρόπο!

Πριν ελάχιστα μόλις χρόνια είχαν αποφασίσει και ευτυχώς από τις αντιδράσεις δεν έγινε ποτέ να κατασκευάσουν χώρο υγειονομικής ταφής απορριμμάτων δίπλα από την... Δωδώνη!

Ο Τύμβος του Μαραθώνος είναι πνιγμένος από τα αυθαίρετα των νεοπλούτων του γραικυλιστάν, ενώ για χάρη των Olympic Games καταστράφηκε ο χώρος, όπου διεδραματίσθη η Μάχη του Μαραθώνος. Στον Τύμβο των Σαλαμινομάχων τα ίδια... Είναι τόσα πολλά τα όσα συμβαίνουν εις βάρος της εθνικής μας κληρονομίας, που δεν μπορούν να αποτελούν σύμπτωση! Σκοπός των εχθρών του Έθνους μας η βεβήλωση γιατί γνωρίζουν ότι στο πεδίο της μάχης των ιδεών η Ιερότης αποτελεί ένα σημαντικό και αποφασιστικό όπλο. Αυτήν την Ιερότητα του Ελληνισμού προσπαθούν να πλήξουν με κάθε τρόπο.

Αυτά εις ό,τι αφορά τα άψυχα σημάδια του μεγάλου μας πολιτισμού. Μάρμαρα καθαγιασμένα και χώρους ποτισμένους με το Αίμα των Ήρώων. Άλλα και ό,τι έμψυχο συνδέεται με αυτήν την ίδια την Φυλετική Ψυχή του Ελληνισμού θέλουν να το πλήξουν με κάθε τρόπο. Προ ετών είχα αναφερθεί στην κτηνωδία και την αδιαφορία των "αρμοδίων", που ένα υπερήφανο σύμβολο του Ελληνισμού, ο Χρυσαετός, οδηγείται στον αφανισμό. Η είδοση που ακολουθεί είναι εξίσου θλιβερή και ίσως και πιο ενδεικτική για το πώς λειτουργούν πθικά τα πράγματα στον τόπο αυτό. Σε άρθρο που δημοσιεύθηκε προ δύο περίπου μηνών με την υπογραφή του δημοσιογράφου κ. Σ. Τζίμα, άρθρο που είχε τίτλο "Τραγωδία με άγρια άλογα στην Ήπειρο - υπέκυψαν εξουθενωμένα από την πείνα στο φοβερό ψύχος" διαβάζουμε:

"Μια άγνωστη και πρωτόγνωρη τραγωδία που συνέβη τους τελευταίους μήνες στους ορεινούς όγκους της χώρας μας αποκαλύπτει το τέλος του χειμώνα.

Στις βουνοκορφές, όπου λιώνουν πλέον και τα τελευταία χιόνια, κτηνοτρόφοι και κυνηγοί έκπληκτοι αντικρίζουν δεκάδες κουφάρια άγριων αλόγων, που νικήθηκαν από το ψύχος και την έλλειψη τροφής. Μόνον στα όρη του Σουλίου έχουν ήδη εντοπισθεί περίπου 100 νεκρά άλογα, ενώ οι επιστήμονες εκφράζουν τον φόβο ότι στην Πίνδο πιθανώς να έχουν χαθεί δεκάδες κοπάδια".

Όπως διαβάσαμε στην συνέχεια του άρθρου τα άλογα αυτά που άφησαν την τελευταία τους πνοή επάνω στις βουνοκορφές της Πίνδου είναι άλογα, που αφέθηκαν στην τύχη τους εδώ και γενεές από τους ανθρώπους αφέντες τους όταν η μπχανή και η σγκατάλειψη και η ερήμωση της υπαίθρου τα κατέστησαν πλέον για κάποιους "άχροντα". Λιγότερα από 12.000 άλογα της Ελληνικής φυλής έχουν απομείνει στην Ελλάδα. Απομεινάρια των γενναίων συντρόφων των Ελλήνων Πολεμιστών, του Ανθού της Πολεμικής Αρετής του Γένους μας. Απόγονοι των αλόγων που οδηγούσαν στην αθανασία το άρμα του Αχιλλέα, το άρμα του Αγαμέμνονα απόγονοι των αλόγων του υπερήφανου Θεσσαλικού ιππικού, απόγονοι των αλόγων με τα οποία ο Αλέξανδρος ο

Μέγας, ο Έλληνας Κοσμοκράτορας κατέκτησε την Ασία. Ήταν τόσο μεγάλη η αγάπη του Αλεξανδρου για το άλογό του, τον Βουκεφάλα, που όταν απέθανε τον έκλαψε σαν αδελφό και ίδρυσε και μία πόλη στο όνομά του. Πολλές δεκάδες χιλιάδων τότε τα άλογα στην αρχαία Ελλάδα. Τα άλογα, που αργότερα ήταν ο πιστός σύντροφος των κατάφρακτων μαχητών της Ελληνικής Αυτοκρατορίας της Πόλεως των Κωνσταντίνων και μετά των Κλεφτών και του ενδόξου Ιππικού του Εθνικού μας Στρατού των Βαλκανικών πολέμων και της άτυχης, μα και τόσο πρωικής Μικρασιατικής εκστρατείας. Αυτό το τμήμα το τόσο ιερό, μα και τόσο τρυφερό της Ελληνικής Ψυχής, αυτόν τον πιστό σύντροφο στην μάχη του Έλληνα στρατιώτη μέσα στους αιώνες, η πεζή εποχή της μπχανής, της "κονόμας", των εργολάβων, των βολευτών και της "εξέλιξης" αποφάσισαν να τον εξοντώσουν.

Δεν πρωτοτυπώ πιστεύω εάν πω πως τα κουφάρια των νεκρών αλόγων στην Πίνδο είναι μία ακόμη ΥΒΡΙΣ.

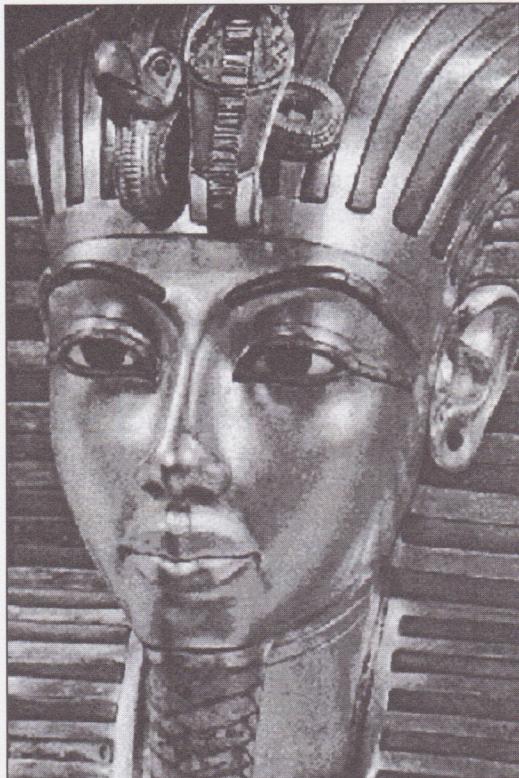
Είναι ένα ακόμη νεύμα της Ιστορίας προς την ΝΕΜΕΣΙ...

ειδήσεις σχόλια

Δημιούργημα της Λευκής Φυλής και ο πολιτισμός της Αρχαίας Αιγύπτου

Ο Εβραίος ιστορικός Μωρίς Μπερνάλ είναι ο δημιούργος της θεωρίας της Μαύρης Αθηνάς, θεωρία σύμφωνα με την οποία ο πο-

λιτισμός της Αρχαίας Ελλάδος ήταν πολιτισμός, που δημιούργησαν μαύροι αφρικανοί από την Αίγυπτο! Η θεωρία του όπως έχουμε γράψει σε σειρά άρθρων μας στο παρελθόν είναι πέρα για πέρα αστήρικτη και γελοία, αλλά παρ' όλα αυτά για όσους δεν το γνωρίζουν διδάσκεται σε πολλά πανεπιστήμια της κατεχόμενης από τους σιωνιστές μεγάλης χώρας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Κάποια πρόσφατα όμως πορίσματα των ε-

πιστημόνων, όχι μόνον διαφεύδουν τον Μπερνάλ, αλλά αποδεικνύουν ότι και ο πολιτισμός της Αρχαίας Αιγύπτου ήταν δημιούργημα της Λευκής Φυλής! Ήταν γνωστό από τοιχογραφίες ότι στην Αίγυπτο των Φαραώ συνυπήρχαν πολλοί φυλετικοί τύποι. Αυτό ήταν φυσικό αφού ήταν μία αυτοκρατορία στην οποία όμως κάποιοι ήταν και μάλιστα με κριτήρια φυλετικά οι ηγέτες της. Πριν από έναν μήνα, τρεις διαφορετικές επιστημονικές ομάδες, μία από την Αίγυπτο, μία από τις ΗΠΑ και μία από την Γαλλία, παράλληλα εργάστηκαν για να αναπαραστήσουν το πρόσωπο του Φαραώ Τουταγχαμών. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκε υψηλή τεχνολογία όπως ψηφιακές αξονικές τομογραφίες για την μούμια του Τουταγχαμών. Έγιναν περισσότερες από 1.700 ψηφιακές ακτινογραφίες. Και οι τρεις ομάδες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι φυλετικά ο Φαραώ Τουταγχαμών ανήκε στην Καυκασιανή Φυλή, που είναι ο όρος για να περιγράψουν οι ανθρωπολόγοι την Λευκή Φυλή. Όχι μόνον δηλαδή δεν έδωσαν οι μαύροι από την Αφρική τον πολιτισμό στην Ελλάδα, αλλά αντίθετα λευκοί ήταν οι άνθρωποι που δημιούργησαν τον πολιτισμό στην Αρχαία Αίγυπτο.

Μία ακόμη εκδοχή για την ονομασία της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ από το περιοδικό "Άρδην"

Έχουμε ακούσει πολλές θεωρίες για την ονομασία της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ". Μία ακόμη διαβάσαμε στο περιοδικό "Άρδην" του Γ. Καραμπελιά, στο τεύχος 52-53, που ήταν ένα αφιέρωμα με τίτλο "ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΑ ΟΥΦΟ". Συγκεκριμένα η αναφορά στην "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" είχε ως εξής:

"Δεδομένον όμως ότι στους ιστορικούς χρόνους είναι ήδη συγκροτημένοι οι υπόλοιποι πολιτι-

ειδήσεις σχόλια

σμοί εκτός Ελλάδος και δεν παραδίδεται κάποια εξάπλωση των Ελλήνων στην... Ιαπωνία ή τη Λατινική Αμερική, αυτή πρέπει... με κάποιο τρόπο να "εντοπιστεί" χρονικά από τους χαλκέντερους ερευνητές που δεν ορρωδούν προ ουδενός. Η στιγμή λοιπόν δεν ήταν άλλη από την προϊστορική εποχή, η οποία αναβαθμίζεται και μεταβάλλεται σε μια μυθική χρυσή εποχή (εξ ου και η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ") κατά την οποία οι Έλληνες κυριαρχούσαν σε όλο τον κόσμο."

Δεν μπαίνουμε στον πειρασμό να απαντήσουμε κατά πόσον αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Εάν έτσι έχουν τα πράγματα είναι πράγματι κολακευτικό για μας. Πάντως, εις διάφορά το εν λόγω αφιέρωμα, είναι γεγονός ότι κατέκρινε (πολύ σωστά) πολλές από τις αρλουμπολογίες και τις εξωφρενικές υπερβολές κάποιων δήθεν αρχαιολατρών. Ταυτόχρονα όμως, κατηγορούσε με πάθος κάθε τι εθνικιστικό, που μοιραία και φυσιολογικά υπάρχει στην σκέψη όσων ασχολούνται με ζητήματα που αφορούν τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό. Κυρίως δε ο μαρξιστής Γ. Καραμπελιάς και οι συνεργάτες του ενοχλούνται σφοδρά με όσους ισχυρίζονται ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων. Αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό για κάθε μαρξιστή αφού η έννοια φυλή γι' αυτούς είναι το απόλυτο κακό.

Η διαστρέβλωση της ιστορίας και ο εγκληματίας Χαϊρεντίν Βαρβαρόσσας

Η ιστορία αποτελεί τον μόνιμο στόχο όσων θέλουν την καταστροφή του εθνικού μας κράτους κατά τα τελευταία έτη. Έτσι λοιπόν πολλές εφημερίδες ανάμεσα στις οποίες και η "Ελευθεροτυπία" παρέχουν στους αναγνώστες τους δωρεάν ιστορικά περιοδικά, που χρηματοδοτούν κατά κύριο λόγο τράπεζες... Στο τεύχος "Ε Ιστορικά της Ελευθε-

ροτυπίας" της 16ης Ιουνίου 2005, που ήταν αφιερωμένο στους πειρατές, υπήρχε και ένα άρθρο αφιερωμένο κατά κύριο λόγο στον μεγάλο εγκληματία, που ξεκλήρισε με σφαγές και πουλώντας σαν σκλάβους ολόκληρα ελληνικά νησιά, τον Χαϊρεντίν Βαρβαρόσσα. Γράφει δε αναφορικά με αυτόν: "Πολλοί Έλληνες μικροπειρατές αλλαξούστησαν.

Το πιο κλασικό παράδειγμα ήταν των αδελφών Βαρβαρόσσα.

Οι αδελφοί Βαρβαρόσσα, Έλληνες από τη Μυτιλήνη, γιοι τσουκαλά και εγγονοί παπά, όχι μόνον αλλαξούστησαν αλλά και αντελήφθησαν από την αρχή το πρόβλημα της εξάρτησης από τους πασάδες. Μόλις ανήσυχαν τη δύναμη τους σε πλοία, διέρρηξαν την εξάρτηση από τοπικούς παράγοντες, άσκησαν επικερδώς πειρατεία στην κεντρική Μεσόγειο και εγκαταστάθηκαν στην Μαρμπαριά, όπου δημιούργησαν μία ανεξάρτητη δύναμη, όχι μόνο πειρατική αλλά και πολιτική, εκμεταλλεύμενοι την εχθρότητα των Μαυριτανών του Αλγερίου με τους Ισπανούς. Ένα κράτος που διατηρήθηκε 300 χρόνια. Ο μεγαλύτερος ο Αρούτζ (Arudz), ο επιλεγόμενος Βαρβαρόσσας, γιατί αυτός είχε κόκκινα μαλλιά και γένια, εξέδωσε νομίσματα που έφεραν τη μορφή του. Πέθανε το 1518 και τον διαδέχθηκε ο αδελφός του Χεζρ (Hezr), ο επιλεγόμενος Χαϊρεντίν. Πιο διπλωμάτης από τον αδελφό του, αναγνώρισε την επικυριαρχία του σουλτάνου, που τον διό-

ειδήσεις σχόλια

ρισε μπεηλέρμπεη του Αλγερίου. Με τους συντρόφους του άσκησε ευρείας έκτασης πειρατεία στη δυτική Μεσόγειο και αποκόμισε τεράστια κέρδη και φήμη".

Απ' όσα διαβάσατε παραπάνω, ο περίφημος πειρατής ήταν Έλληνας στην καταγωγή! Μόνο που ονομαζόταν Αρούτζ ή Χορούκ, ο δε αδελφός του Χεζρ. Για όσους δεν τον γνωρίζουν, που δεν το γνωρίζουν, υπήρχε και ένας τρίτος αδελφός που ονομαζόταν Ισαάκ. Γνωστό είναι επίσης και το όνομα του πατέρα των πειρατών, που ονομαζότανε Γιακούμπ... Σας θυμίζουν τίποτε Ελληνικό όλα αυτά τα ονόματα; Και για όσους έχουν ακόμη αμφιβολία υπάρχει το λάβαρο του αιμοβόρου αυτού σφαγέα των Ελλήνων πειρατού, που δημοσιεύεται στο εν λόγω περιοδικό, στην κορυφή του οποίου υπάρχει ξεκάθαρα και δεσπόζει ένα εβραϊκό αστέρι.

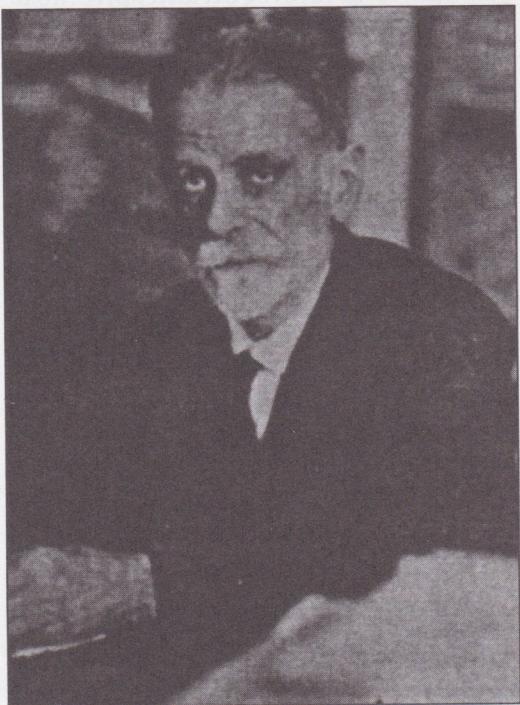
Καταρρέει η κατοικία του Εθνικού Ποιητή Κωστή Παλαμά

Η είδηση μεταδόθηκε πριν εννέα ολόκληρους μήνες και είχε ως εξής:

"12/10/04 Παραμένει διατηρητέο Απορρίφθηκε αίτημα αποχαρακτηρισμού της οικίας Παλαμά στην Πλάκα Ο Κωστής Παλαμάς έζησε τα οκτώ τελευταία χρόνια της ζωής του στην Πλάκα: Παραμένει διατηρητέο το σπίτι, όπου έζησε τα οκτώ τελευταία χρόνια της ζωής του ο ποιητής Κωστής Παλαμάς, στην οδό Περιάνδρου 5 στην Πλάκα, παρά το αίτημα της σημερινής ιδιοκτήτριας να αποχαρακτηρισθεί, για να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες συντήρησης. Το κτίριο χαρακτηρίσθηκε διατηρητέο το 1999 από το ΥΠΕΧΩΔΕ και το ΥΠΠΟ. Με τον σεισμό που έγινε όμως την ίδια χρονιά υπέστη σοβαρές ζημιές, ώστε να χαρακτηρισθεί "κόκκινο" από την επιτροπή ελέγχου. Την κατάστασή του επιδείνωσαν οι νεροποντές που είχαν ακολουθήσει το σεισμό, με αποτέλε-

σμα το κτίριο να υποστεί και μερική καθίζηση. Παρ' όλα αυτά αγοράστηκε το 2000 από τη σημερινή ιδιοκτήτρια του, η οποία και έκανε την αίτηση αποχαρακτηρισμού, με το επιχείρημα ότι το κτίριο δεν έχει ιδιαίτερη αρχιτεκτονική αξία και, επιπλέον, δεν πρόκειται για το μοναδικό του Παλαμά. Είναι γνωστό το σπίτι του στο Μεσολόγγι, το οποίο έχει χαρακτηρισθεί διατηρητέο, καθώς και το σπίτι της οδού Ασκληπιού, το οποίο όμως έχει κατεδαφιστεί".

Με το θέμα είχε ασχοληθεί η εφημερίδα μας και είχε καταγγείλει την στάση του Ελληνικού κράτους απέναντι σε αυτόν τον ιερό χώρο. Γιατί ιερός είναι ο χώρος απ' όπου βγήκε

το φέρετρο του Κωστή Παλαμά. Πληροφορούμε τους αναγνώστες μας ότι η τελευταία κατοικία του εθνικού ποιητή συνεχίζει να βρίσκεται στην ίδια κατάσταση και όπως πηγαίνει θα καταρρεύσει ή θα περιέλθει σε

ειδήσεις σχόλια

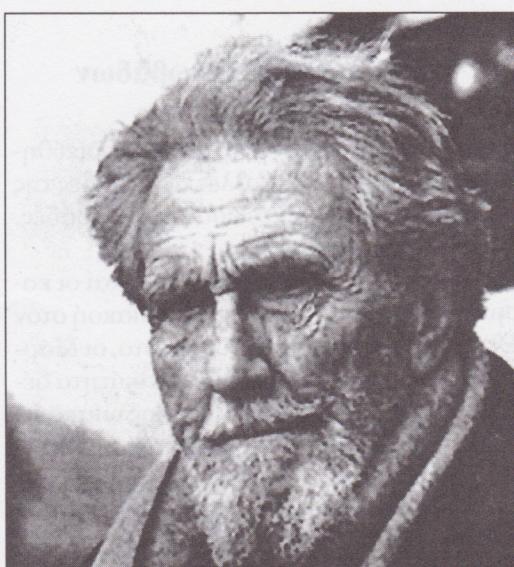
κατάσταση που θα αποτελεί κίνδυνο για τους περαστικούς και θα ζητηθεί η κατεδάφισή της. Ίσως αυτός να είναι και ο σκοπός των σημερινών ιδιοκτητών. Όσο για το Υπουργείο Πολιτισμού, που σπαταλά αμύθητα ποσά για αμφίβολους σκοπούς, φαίνεται πως δεν συγκινείται για τον χώρο όπου άφησε την τελευταία του πνοή ο Κωστής Παλαμάς.

Παντού στην Μικρά Ασία κυριαρχεί η Ελλάδα!

Το δεύτερο μεγαλύτερο μουσείο ψηφιδώτων στον κόσμο μετά από εκείνο του Μπαρντό της Τυνησίας ανοίγει τις πύλες του στις 23 Ιουνίου στο Γκαζίαντεπ της Τουρκίας. Το μουσείο, που καταλαμβάνει συνολική έκταση 5.600 τ.μ και θα εγκαινιαστεί από τον πρωθυπουργό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, δημιουργήθηκε για να εκτεθούν τα περιφήμα ψηφιδώτα της αρχαίας πόλης Ζεύγμα, η οποία το 2000 με την κατασκευή του υδρολεκτρικού φράγματος του Μπρετζίκ βυθίστηκε κάτω από τα νερά του Ευφράτη. Η πόλη Ζεύγμα ιδρύθηκε γύρω από Έλληνες και αργότερα έγινε το αρχηγείο της Ρωμαϊκής Λεγεώνας. Μέχρι και το Μεσαίωνα ήταν μια πόλη εύπορη και πολλοί αρχαιολόγοι τη συνέκριναν με την Πομπηΐα. Στην περίοδο της ακμής της είχε πληθυσμό 25.000 κατοίκους, όσους δεν είχε το ρωμαϊκό Λονδίνο και η Πομπηΐα. Οι αρχαιολόγοι την ανακάλυψαν μόλις τον περασμένο αιώνα. Μέχρι το 1970 δρούσαν στην περιοχή επιστήμονες και άλλοι επιτήδειοι που έκαναν λαθραίες ανασκαφές. Πολλά ψηφιδώτα φυγαδεύτηκαν στη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία και τη Ρωσία. Επίσημες ανασκαφές στη περιοχή άρχισαν το 1993 με συμμετοχή αρχαιολόγων από πολλές χώρες και αποκαλύφτηκαν φως περισσότερα από 50 ψηφιδώτα με συνολική έκταση πάνω από 500 τετραγωνικά μέτρα, συλημένοι τάφοι και α-

γάλματα. Τα περισσότερα ψηφιδώτα έχουν παραστάσεις από την ελληνική μυθολογία (Ωκεανός και Τήθυς, Δαίδαλος και Ίκαρος, ο Αχιλλέας στην αυλή του βασιλιά Λυκομῆδη, ο Διόνυσος με την Αριάδνη). Είναι προφανές ότι όλα αυτά τα ψηφιδώτα δεν έχουν καμμία σχέση με το κράτος της Τουρκίας και τον Ταγίπ Ερντογάν, που θα εγκαινιάσει το μουσείο! Σε ολόκληρη την Μικρά Ασία κι όχι μόνον, υπάρχει παντού η Ελλάδα και ό,τι και να κάνουν οι Τούρκοι αυτή η πραγματικότητα δεν αλλάζει...

Ο Διονύσιος Σολωμός, ο Έζρα Πάουντ και ένα άρθρο στην εφημερίδα της Θεσσαλονίκης "Μακεδονία"
Προκλητικά για κάθε Έλληνα πατριώτη ήταν τα άρθρα που δημοσιεύθηκαν προ μηνών στην εφημερίδα "Μακεδονία", άρθρα στα οποία που ούτε λίγο, ούτε πολύ, ο Ύμνος στην Ελευθερία του Διονυσίου Σολωμού χαρακτηριζότανέ ύμνος για δολοφόνους και για του λόγου το αληθές διαβάστε

ειδήσεις σχόλια

τα παρακάτω:

"Θανάσης Τριαρίδης, Η "Ελευθερία" που σφάζει α-μάχους: "...Συμπέρασμα: οι στροφές 35-73 του 'Υμουν εις την Ελευθερίαν είναι ένα από τα πιο απάνθρωπα και πιο φριχτά ποιήματα της νεότερης ευρω-παϊκής λογοτεχνίας. Σαφώς και υπήρξαν ποιητές που υποστήριξαν διαφόρους δολοφόνους και λογίς φασίστες: μα προστικά δεν έχω διαβάσει άλλον ποιητή τέτοιου μεγέθους να δοξολογεί μέσα στην ίδια του την ποίηση τη σφαγή αμάχων από ένοπλους σφαγιαστές. Να το πώ αλλιώς: και ο Πάουντ και ο Χάμσον και ο Σέλιν υποστήριξαν με θέρμη τους Ναζί - ωτόσο κανένας τους δεν δημοσίευσε ένα ποίημα ή πεζό που να δοξολογεί τα Ες Ες περιγράφοντας αναλυτικά το πώς έβαζαν τους Εβραίους στους θαλάμους αερίων." (Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Μακεδονία της Κυριακής, στις 10-4-2005, 17-4-2005 και 24-4-2005.)"

Ευκαιρίας δοθείσης στο άρθρο του Θ. Τριαρίδη διαβάσαμε ότι μεγάλοι δημιουργοί του πνεύματος όπως ο Πάουντ, ο Χάμσον, ο Σελίν και θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και πολλά άλλα ονόματα, υποστήριξαν με θέρμη τον εθνικοσοσιαλισμό. Πώς ήταν δυνατόν να συμβεί αυτό, αφού όπως μας λένε ήταν μια τόσο απάνθρωπη ιδεολογία;

Συνέλευση των Ιεχωβάδων στην Θεσσαλονίκη

Προκλητική ανακοίνωση, που δημοσιεύθηκε με το αζημίωτο σε πολλές εφημερίδες της Βορείου Ελλάδος, εξέδωσαν οι Ιεχωβάδες. Σύμφωνα με αυτήν:

"Σε έναν κόσμο όπου η ιδιοτέλεια και οι κοσμικές θεωρίες έχουν κάνει την υπακοή στον Θεό να φαίνεται κάτι το δυσάρεστο, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά στην πραγματικότητα δέχονται με χαρά την ιδέα αυτής της υπακοής. Μάλιστα την προωθούν ανοιχτά ως ωφέλιμη. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά προσκαλούν όλους στην περιοχή να παρακολουθήσουν την τριήμερη συνέλευσή τους περιφερείας "Θεοσεβή Υπακοή" που θα διεξαχθεί στις 24

- 26 Ιουνίου στην αίθουσα συνέλευσεων των Μαρτύρων του Ιεχωβά στη Θεσσαλονίκη - Κων/πόλεως 351 Σταυρούπολη (έναντι αερογέφυρας). Οι επισκέπτες της συνέλευσης θα έρθουν από διάφορες περιοχές όπως η Καβάλα, η Δράμα, η Ξάνθη, η Κομοτηνή και η Αλεξανδρούπολη, αλλά και μέσα από την πόλη της Θεσσαλονίκης. Το πρόγραμμα θα τονίσει ότι η διδασκαλία της Γραφής δύον αφορά την υπακοή στον Θεό ωφελεί όχι μόνο όσους πιστεύουν στον Δημιουργό αλλά και όλους εκείνους που διακρίνουν πόσο σοφό είναι να ακολουθεί κάποιος τις ωφέλιμες και ορθές αρχές διαγωγής. Το πρόγραμμα κάθε ημέρας θα βασίζεται σε μια γραφική περικοπή που τονίζει το θέμα της θεοσεβούς υπακοής.. Ένα άλλο συναρπατικό μέρος του προγράμματος θα έχει τον τίτλο "Τι διδάσκει πράγματι η Αγία Γραφή;". Ο ομιλητής θα ξεκαθαρίσει παρανοήσεις σχετικά με πεποιθήσεις οι οποίες συνήθως αποδίδονται στην Αγία Γραφή."

Αλήθεια γιατί το κράτος μας επιτρέπει την ελεύθερη δράση κατά των εθνικών ιδεωδών των Ιεχωβάδων, οι οποίοι είναι γνωστό ότι αρνούνται να υπηρετήσουν στον Ελληνικό Στρατό; Μήπως γιατί οι "μάρτυρες" απολαμβάνουν της ευνοίας της πρεσβείας των ΗΠΑ;

Μακεδονία, φέτα και "πατριωτισμός"

Με θριαμβευτικό τρόπο παρουσιάστηκε από τα ελληνικά ΜΜΕ, από εφημερίδες και τηλεοπτικούς σταθμούς, η εισήγηση του Γενικού Εισαγγελέα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, Ρουΐζ Ζαράμπο, σύμφωνα με την οποία πρέπει να απορριφθούν οι προσφυγές της Γερμανίας και της Δανίας κατά της ένταξης της φέτας στον κατάλογο των προϊόντων προστατευομένης ονομασίας προελεύσεως. Σύμφωνα με την εισήγηση του Ρουΐζ Ζαράμπο, η φέτα είναι ένα τυρί που

ειδήσεις σχόλια

προέρχεται από ένα μεγάλο τμήμα της Ελλάδος και για τον λόγο αυτό δεν θα πρέπει άλλη χώρα να χρησιμοποιεί την ονομασία αυτή για τα λευκά τυριά. Βεβαίως, στην εισήγησή του, ο Γενικός Εισαγγελέας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τονίζει ότι η λέξη φέτα είναι ιταλικής προελεύσεως και εισήχθη στην Ελλάδα από τους Ενετούς.

Χαράς ευαγγέλια, λοιπόν, στους "εμπορευόμενους πατριώτες" αυτής της χώρας. Κέρδισαν την μάχη της φέτας, τι κι αν όλα δείχνουν πως έχουν χάσει την μάχη της Μακεδονίας! Ακόμη ηχούν σ' αφτιά μας οι βαρύγδουπες δηλώσεις πολιτικών και από τα δύο κόρματα εξουσίας (όχι από την αριστερά για να λέμε την αλήθεια) ότι δεν πρόκειται να υποχωρήσουν στο ζήτημα της Μακεδονίας και δεν πρόκειται να αποδεχθούν ονομασία για τα Σκόπια που θα περιέχει τον όρο Μακεδονία. Όπως όλοι γνωρίζετε, αυτό το πράγμα έχει κατ' ουσίαν τελειώσει και τόσο η Ν.Δ. όσο και το ΠΑΣΟΚ συζητούν την ονομασία "Δημοκρατία της Μακεδονίας - Σκόπια"..., την οποία όμως αρνούνται τα Σκόπια!

Αποκτήσαμε και νέα μειονότητα; Μειονότητα οι "Ρομά" σύμφωνα με απόφαση της Ε. Ενώσεως

Είναι γνωστό ότι οι δυνάμεις της "παγκοσμιοπόλησης" με της περίφημες "μειονότητες" έχουν σκοπό να διαλύσουν όσα εθνικά κράτη απέμειναν. Έτσι λοιπόν στην Ελλάδα έχουν ανακαλύψει ότι υπάρχουν οι εξής "μειονότητες": "Τουρκική", "μακεδονική", "βλάχικη" και "αρβανίτικη". Όπως προκύπτει από την παρακάτω ανακοίνωση του γνωστού "Παρατηρητηρίου" υπάρχει και μία άλλη "μειονότητα". Ιδού το σχετικό κείμενο:

"Το ΕΠΣΕ επισημαίνει επίσης την απαράδεκτη -για ένα φορέα όπως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- μετάφραση του ψηφίσματος στα ελληνικά, που ακολουθεί. Ενδεικτικά αναφέρεται πως ο όρος Gypsies αποδίδεται με το απαξιωτικό "αθίγγανοι" αντί "τοιγγάνοι" (βλέπε και επισυναπόμενο σχετικό σήμα της Ε.Α.Α.) και ο όρος Travellers με το εξ ίσου απαξιωτικό "πλανόδιοι" αντί "ταξιδευτές". Ακόμα και ο όρος "Roma" αποδίδεται μερικές φορές ως "αθίγγανοι" και άλλες ως Ρόμα αντί για "Ρομά". Ενώ δε το Κοινοβούλιο κάνει έκκληση για αναγνώριση των Ρομά ως "ευρωπαϊκή μειονότητα" η ελληνική μετάφραση, ευθυγραμμισμένη με την επίσημη ελληνική πολιτική περί μη ύπαρξης εθνοτικών ή εθνικών μειονοτήτων, αναφέρει "ευρωπαϊκή και γλωσσική μειονότητα". Το "hate speech" αποδίδεται ως "δημαγωγία" και όχι "ρητορική" μίσους και το "evictions" ως "διώξεις" και όχι "εξώσεις" κ.ο.κ.." Για όσους δεν το κατάλαβαν, η Ελλάς απέκτησε μία ακόμη μειονότητα! Σύμφωνα δε με πληροφορίες μας, απαγορεύεται στα δημόσια έγγραφα να αναφέρονται οι γνωστοί κάτοικοι των καταυλισμών ως γύφτοι ή αθίγγανοι γιατί αυτό αποτελεί "ρατσισμό"! Σύμφωνα με κρατική εγκύκλιο θα πρέπει του λοιπού να αποκαλούνται "Ρομά".

ειδήσεις σχόλια

Το μόνο που απομένει είναι να βγάλει και μία εγκύκλιο η Μαριέττα Γιαννάκου να μετονομαστεί το γνωστό ποίημα του Κωστή Παλαμά "Ο Δωδεκάλογος του γύφτου" στον "Δωδεκάλογο του Ρομά"...

Τι έλεγε στο παρελθόν ο Γ. Καρατζαφέρης

Από ομιλίες του Γ.Καρατζαφέρη τα παρακάτω:

"Δεν ήμουν, δεν είμαι και δεν θα γίνω ποτέ μέλος του σωματείου που έχει πρόσδρο τον κ. Βαλλιανάτο. Ας μας πονν, ας κάνουν υπεύθυνη δήλωση και οι 300 της Βουλής. Να δείτε τι υπάρχει μέσα εκεί. Είναι φέματα ότι υπάρχουν ομοφυλόφυλοι πρώτης γραμμής; Καν ας υπάρχουν ομοφυλόφυλοι, δεν μ' ενοχλεί. Μπορεί όμως να εξαρτάται από την επιθυμία και την ιδιαιτερότητα εκείνου το μέλλον της Ελλάδος. Δεν έχουμε τίποτε μαζί τους. Δεν μπορεί όμως να είναι η βιτρίνα, το πρόσωπο της Ελλάδας..."

"Λένε ότι για να πάει μπροστά κάποιος, πρέπει να έχει μία από τις τρεις ιδιότητες. Ή να είναι Εβραίος ή να είναι ομοφυλόφυλος ή να είναι κομμουνιστής. Εμείς δεν είμαστε κανένα από τα τρία..."

"Ψηφίστε μας για να είναι ελληνική η Βουλή. Ψηφίστε μία Βουλή, χωρίς Μασόνους, χωρίς ομοφυλόφυλους, χωρίς εξαρτώμενα άτομα από το Σιωνισμό, τους Αμερικανούς, τις Βρυξέλλες, το κεφάλαιο, τη διαπλοκή, τον Μπόμπολα, το Λαμπράκη, τον Τεγόπουλο, τον Βαρδινογιάννη, τον Αλαφούζο."

Σήμερα, βεβαίως, λέει διαφορετικά πράγματα και όχι μόνον... Σύμφωνα με επίσημη ανακοίνωση της Ελληνικής οργανώσεως ομοφυλοφύλων που δεν διέψευσε, προτείνει να διδάσκοντα τα παιδιά μας στα σχολεία ότι το να είναι κανείς κίναιδος ή λεσβία δεν είναι και κακό πράγμα!!!

Υ.Γ. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της προβολής των πολιτικών από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, ιδιαίτερα μεγάλη προβολή έχει ο Γ. Καρατζαφέρης από τον τηλεοπτικό σταθμό Alpha, που πρωταγωνιστεί συχνά πυκνά σε εκδηλώσεις κατά του ρατσισμού και υπέρ

της ελληνουρκικής "Φιλίας"... Τα συμπεράσματα δικά σας...

"Εγκλήματα" γνώμης

Στο "Βήμα" και σε άρθρο, που δημοσιεύθηκε προ καιρού, με τίτλο "Το Άουσβιτς κι εμείς", του Ριχάρδου Σωμερίτη διαβάσαμε τα παρακάτω:

"ο ρατσισμός και συνεπώς ο αντισημιτισμός είναι κολάσιμο έγκλημα. Το διαπιστώνουμε και με τις συμπεριφορές τόσων συμπατριωτών μας απέναντι στους μετανάστες τους Αλβανούς ή τους Αφγανούς. Ο δρόμος του ρατσισμού οδηγεί σε έκτροπα, αλλά κάποτε και σε Άουσβιτς. Το μάθαμε πριν από 60 χρόνια. Δεν πρέπει να το ξεχάσουμε"

Εάν καταλάβαμε καλά, την λογική του Ριχάρδου Σωμερίτη, ο ρατσισμός και ο αντισημιτισμός είναι κόλασιμα εγκλήματα για-

τί οδήγησαν σε έκτροπα. Με αυτήν την λογική για τα όσα συμβαίνουν σήμερα στο Ιράκ και στην Μέση Ανατολή, όπου συντελούνται πράγματα εγκλήματα πολέμου και βασανιστήρια υπεύθυνη είναι η δημοκρατία. Αυτό γιατί τέτοιο πολίτευμα έχουν και οι ΗΠΑ και η Αγγλία!

Με αυτή τη λογική λοιπόν, κολάσιμο έγκλημα πρέπει να θεωρηθεί και η δημοκρατία.

Συνέντευξη του Παύλου Καρατοσίδη (Paolo Caratossidis) Γραμματέα του Κινήματος Forza Nuova στο Veneto

"Η Τουρκία δεν είναι Ευρώπη... Σήμερα χάρις στην υποστήριξη των Η.Π.Α. και την στρατιωτική συμμαχία με το Ισραήλ η Τουρκία επεκτείνει το πεδίο επιρροής της και στην Ευρώπη. Όλα αυτά αποτελούν την πρακτική συγκεκριμενοποίησης μιας γεωπολιτικής εξάπλωσης του καθεστώτος της Άγκυρας. Τα μοναδικά μας σημεία αναφοράς θα πρέπει να είναι οι Θερμοπύλες και η Ναύπακτος!!!"

O Paolo Caratossidis είναι ένας Ελλήνο-ιταλός συναγωνιστής που ζει στην γειτονική χώρα και ταυτόχρονα, ανώτερο στέλεχος του ιταλικού εθνικιστικού κινήματος "Forza Nuova". Κατοικεί στην Padova και μόλις πριν λίγο χρονικό διάστημα μας παραχώρησε την συνέντευξη που ακολουθεί μέσα από την οποία μας δίνει το στίγμα των πολιτικών απόψεων του κόμματος που εκπροσωπεί, δηλώνοντας διαθέσιμος να συμβάλλει στο μέτρο των δυνατοτήτων του στον κοινό μας αγώνα!

Πρώτα απ' όλα θα θέλαμε να μάθουμε ποίοι είναι οι λόγοι που σε έπεισαν να ενταχθείς στη "Forza Nuova";

Προσχώρησα στη "Forza Nuova" στη φάση της δημιουργίας της, αφού αγωνίστηκα κάπου ένα χρόνο στο "Fronte della Gioventù" (Μέτωπο Νεολαίας), την νεολαίιστικη οργάνωση του διαλυμένου πλέον MSI και αφού είχα φτιάξει μαζί με άλλους συναγωνιστές την τοπικό χαρακτήρα οργάνωση "Gioventù Nazionale" (Εθνική Νεολαία). Το καλοκαίρι του '97 μαζί με πολλούς άλλους αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε ένα νέο εθνικό-επαναστατικό πολιτικό κίνημα σε εθνική κλίμακα, εξ ολοκλήρου ανεξάρτητο από κομματικά συμφέροντα και από την μεγάλη αδιαφορία απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα που βασιλεύει στο χώρο της ιταλικής δεξιάς από το τέλος του πολέμου.

Ποιά είναι η θέση του κόμματός σας όσον αφορά το νέο νόμο "Bossi-Fini" σχετικά με τη

λαθρομετανάστευση;

Είναι ένας νόμος που έχει ατέλειες, μην ικανοποιώντας την εμφανής αναγκαιότητα για ρύθμιση και καταστολή του φαινομένου. Εάν μετά, συνοδεύεται αδιακρίτως από διαδικασίες νομιμοποίησης, όπως εξάλλου συμβαίνει, το παιχνίδι έχει τελειώσει! Πάνω στη λαθρομετανάστευση κεντροδεξιά και κεντροαριστερά συμπεριφέρθηκάν με τον ίδιο τρόπο. Αμφότερες οι παρατάξεις έχουν εκ των πραγμάτων ευνοήσει την αλλόφυλη εισβολή της χώρας μας. Ακριβώς γι' αυτό η δραστηριότητα της Forza Nuova στράφηκε μαζικά ήδη μετά το καλοκαίρι, με ιδιαίτερη αναφορά, προς αυτή την κατεύθυνση. Μια μεγάλη πορεία στον πλούσιο βορά, στο Treviso, με περισσότερους από χιλιους συμμετέχοντες επιβεβαίωσε την αποφασιστική αντίθεσή μας στην επικείμενη εισβολή.

Ποια είναι η γνώμη σας σχετικά με το κλείσιμο και τη μεταφορά στο εξωτερικό πολυάριθμων παραγωγικών μονάδων και ειδικότερα σε χώρες του τρίτου κόσμου;

Εάν το νεοφιλελεύθερο παραγωγικό μοντέλο αυξάνει την εκμετάλλευση και προκαλεί περαιτέρω μετανάστευση, τότε η μεταφορά στο εξωτερικό παραγωγικών δραστηριοτήτων διογκώνεται. Δυστυχώς ο ιταλικός βιομηχανικός κόσμος βρίσκεται ακόμα προσκολλημένος στη δεκαετία του '50, όλο και περισσότεροι τομείς περνούν κρίση. Αιτία αποτελεί επίσης ο ανταγωνισμός των μονοπωλίων που υπαγορεύεται από την παγκοσμιοπόίηση της αγοράς. Ειδικά αυτές τις μέρες μιλάνε για εκχώρηση της FIAT στη General Motors, υπόθεση που θα εμποδίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Στο άμεσο μέλλον ποία είναι τα σχέδια που πρόκειται να αναπτύξει η "Forza Nuova" σε πολιτικό επίπεδο;

Ο πρώτος και πιο σημαντικός αντικειμενικός σκοπός που πρέπει να επιτευχθεί είναι να ενώθει ξανά το ποικιλόχρωμος και πολυσύνθετος χώρος της ιταλικής εθνικιστικής παράταξης κάτω από αντί-ιμπεριαλιστικές και παραδοσιακές

Ο Γιώργος Καρατοσίδης ομιλητής σε εκδήλωση για τις Ευρωεκλογές του 2004 στην Αθήνα

θεωρίες. Ο δεύτερος είναι να δημιουργήσουμε ένα σταθερό μαχητικό δίκτυο, ικανό να εγγυηθεί μια δυνατότητα πολιτικής πίεσης, όμοια με εκείνη της ριζοσπαστικής αριστεράς. Είναι ξεκάθαρο ότι χρειάζεται σαφήνεια, διαφάνεια, συνοχή. Δεν μπορούν να γίνουν συμφωνίες με τον διάβολο, ούτε να απαρνηθούμε το παρελθόν μας, ούτε πολύ περισσότερο να προσκυνήσουμε μπροστά στο εβραϊκό "τείχος των δακρύων", (όπως ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και πρόεδρος της "Alleanza Nazionale" Gianfranco Fini), και να υιοθετούμε φιλο-ατλαντικές και φιλο-σιωνιστικές θέσεις.

Κατά τη γνώμη σου ποιο είναι το πιο σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Ιταλοί πολίτες;

Σίγουρα η είσοδος της Ιταλίας στην τροχιά του "Ευρώ", που προκάλεσε μια αισθητή αύξηση του κόστους ζωής. Ο μέσος εργάτης δεν μπορεί πια να συντηρήσει την οικογένειά του, η προοδευτι-

κή εξαθλίωση των αδύναμων κοινωνικών τάξεων είναι ένα πρόβλημα που δημιουργείται από τον θάνατο κάθε είδους κοινωνικής πολιτικής και την απώλεια προοπτικών για το μέλλον των νέων γενιών. Από πολιτιστική άποψη, η επιρροή των αμερικανικών λόμπι επιτίθεται καθημερινά σε ότι έχει παραδοσιακό χαρακτήρα και μπορεί να αντισταθεί στο "american way of life". Από τα Mc Donalds στο Block Buster, τα Warner's Villages, τα σκουπίδια "made in USA" μπαίνουν επικίνδυνα στο μυαλό των ομοεθνών μας. Ο μέσος έφηβος επιστρέφει στο σπίτι από το σχολείο, ανοίγει την τηλεόραση και περνάει όλο το απόγευμα κοιτάζοντας MTV.

'Οσον αφορά του "Ευρωπαϊκό Σύνταγμα" υπό την υπάρχουσα μορφή ποια είναι η θέση της F.N.;

Το "Ευρωπαϊκό Σύνταγμα" της κλίκας των Βρυξελλών αποσκοπεί στο να επεκτείνει ένα μοντέλο που εμείς δεν αποδεχόμαστε: μία Ευρώπη τραπεζιτών υποτακτική απέναντι στα υπερατλαντικά συμφέροντα, ανίκανη να διαχειριστεί τα νόμιμα συμφέροντα των Ευρωπαίων. Το σύνταγμα όπως όλες οι νομικές πηγές εξαρτώνται από εκείνους που τις συνθέτουν. Εάν το μελλοντικό "Ευρωπαϊκό Σύνταγμα" μονογραφεί από εκπροσώπους της "Τριμερής Επιτροπής", της εταιρίας "Πίλγκριμ" ή της "Λέσχης Μπιλντεμπεργκ", το μέλλον που

μας περιμένει δεν είναι σίγουρα και τόσο ρόδινο! Είμαι αντίθετος στις συνθήκες του Σέγκεν και της Νίκαιας και σε όλες τις συνθήκες που καταπατούν τα δικαιώματα και τις παραδόσεις των λαών και των εθνών. Σε λιγότερο από δέκα χρόνια η Τουρκία θα είναι μια "ευρωπαϊκή" χώρα και όλα αυτά που για χλιετίες υπερασπίστηκαν με το αίμα θα εκχωρηθούν με το χρόμα.

Πως εξηγείς το πέρασμα πολυάριθμων ψηφοφόρων και μαχητών της άκρας αριστεράς στις τάξεις του εθνικιστικού κινήματος; Που οφείλεται αυτό το φαινόμενο που εξάλλου παρατηρείται και σε άλλες χώρες;

Η πιο εμβληματική περίπτωση είναι εκείνη του Χόρστ Μάλερ του NPD, πρώην μέλος της γερμανικής RAF, άτομο που έχω γνωρίσει και θεωρώ πολύ έξυπνο και δεκτικό. Ειλικρινά πιστεύω ότι υπάρχουν οι δυνατότητες για τη λεγόμενη "ρήξη στα αριστερά, γιατί επί-

σης τα σοσιαλιστικά και φιλο-κομμουνιστικά κόμματα έχουν οριστικά εγκαταλείψει τη δραστηριότητα προς όφελος της λαϊκής προστασίας και καλύπτονται μόνο πίσω από τα ισχυρά συνδικαλιστικά προπύργια των εργοστασίων. Είναι οι

λαϊκές τάξεις οι πλέον θιγόμενες από τα προβλήματα κοινωνικού συναγερμού: σου δίνουν το play-station αλλά δεν θα μπορέσεις ποτέ να φτιάξεις ένα σπίτι, παρακολουθείς το MTV αλλά δεν μπορείς να πας ούτε μια εβδομάδα διακοπές, σου λένε ότι είσαι πολίτης της δύσης άρα πλούσιος και ευτυχισμένος αλλά οι δείκτες της φτώχειας βρίσκονται στο κατώφλι κοινωνικών ομάδων που μέχρι πριν δέκα χρόνια ζούσαν μέσα στη χλιδή. Ναι, πιστεύω ότι είναι ένα εφικτό πανόραμα εάν επίσης λάβουμε υπ' όψη μας και τις εμπειρίες του παρελθόντος: ο φασισμός γεννήθηκε από τη συγχώνευση του α-λυτρωτικού εθνικισμού και του επαναστατικού συνδικαλισμού, σύνθεση που τελειοποιήθηκε στη Γερμανία. Άλλα ακόμα και πέρα από τον Ατλαντικό και εννοώ την Αργεντινή του Περόν και της Εβίτα, αυτή η συγχώνευση έκανε μόνο καλό. Πλέον φροντίζει το "Διεθνές Νομισματικό Ταμείο" και η "Παγκόσμια Τράπεζα" στο να μας κάνει από ένα από τα πιο πλούσια έθνη στον κόσμο (σε επίπεδο πόρων), να βρεθούμε χωρίς επιστροφή στις πύλες της κόλασης.

Η Ιταλία γνώρισε πρόσφατα ένα σοβαρό πρόβλημα διαφθοράς των πολιτικών ανδρών και των σχετικών θεσμών, ποία είναι τα μέτρα που προτείνεται για την επίλυση αυτού του προβλήματος;

Η διαφθορά ανήκει στην ιταλική πολιτική ιστορία: πριν και μετά το φασισμό, η πολιτική γινόταν αντιληπτή από τους πρωταγωνιστές της, μόνο ως μια διαχείριση που αποσκοπούσε μόνο στον προσωπικό πλουτισμό και ως μια χρησιμοποίηση της δημόσιας περιουσίας για ίδιον οφελος. Άλλα όλα τα γουρούνια την ίδια μούρη έχουν: χριστιανοδημοκράτες, σοσιαλιστές, πρώην φασίστες, "ρεμπούπλικανοί" στην πράξη μοίραζαν την "πίτα" για πενήντα χρόνια και εξακολουθούν να το πράττουν. Ενώ τα νοσοκομεία κλείνουν και οι υποδομές καταρρέουν κυριολεκτικά. Η λύση όμως δεν είναι εκείνη των "καθαρών χεριών": οι δικαστές (όλοι του μαρξιστές και στη συνέχεια εκλεγμένοι με κόμματα της αριστεράς), καθάρισαν μόνο τη μία πλευρά, αφήνοντας ατιμώρη-

τους όλους εκείνους που μετά την πτώση του "Τείχους του Βερολίνου", θεώρησαν σκόπιμο να "ανακυκλωθούν" και αυτό-καθορίζονται πλέον "προοδευτικοί" (πρώην κομμουνιστές), για να φτάσουν να κυβερνούν την Ιταλία και με τον Ρομάνο Πρόντι επίσης και την Ευρώπη. Έτσι η εισαγγελία απέκτησε την υπεροχή πάνω σε όλες τις άλλες εξουσίες και τα "σπασμένα" πληρώθηκαν από τους εθνικό-επαναστάτες αγωνιστές που φιμώθηκαν και φυλακίστηκαν για "αδικήματα γνώμης". Έγώ ο ίδιος υπέστη και υφίσταμαι ακόμα πολυάριθμές ιδεολογικές διώξεις: πέντε εγγυήσεις για το λεγόμενο "Νόμο Mancino" 205/93 γιατί εκδήλωσα την αντίθεσή μου στην πολυυφελετική κοινωνία και στην βίαιη λαθρομετανάστευση που λαμβάνει χώρα.

Ποία είναι η γνώμη σου για την πρόθεση πολλών πολιτικών προσωπικοτήτων να θεσπίσουν νόμο που θα επιτρέπει την υιοθεσία παιδιών από ζευγάρια ομοφυλοφίλων;

Ακριβώς τον Ιούνιο οργανώσαμε μια μεγάλη εκδήλωση ενάντια στην επαίσχυντη πορεία των κίναιδων, την Gay Pride. Στην Ιταλία υπάρχει ένα ολόκληρο λόμπι που κατευθύνεται από τις Η.Π.Α., σκεφθείτε μόνο ότι η πρώτη μεγάλη Gay Pride που έγινε στη Ρώμη υποστηρίχθηκε από τον υποψήφιο των "Δημοκρατικών" για το "Λευκό Οίκο" Άλ Γκορ. Κανένα δικαίωμα, καμία αναγνώριση, καμία υιοθεσία και ούτε πολύ περισσότερο η αναγνώριση των υποτιθέμενων ζευγαριών, γαλλικού και ολλανδικού τύπου. Πρόσφατα δύο ομοφυλόφιλοί "ενώθηκαν" στην Ρώμη, στη γαλλική πρεσβεία, συνάπτοντας το PACS, σύμφωνο αλληλεγγύης, ο λεγόμενος γάμος των κίναιδων. Εμείς είμαστε αντίθετοι σε αυτή την κατεύθυνση. Ωστόσο ο ιταλικός πληθυσμός δεν έχει αμφιβολίες, από τα εκατό άτομα που διαβάζουν μια προκήρυξή μας πάνω σε αυτό το ζήτημα, τα ενενήντα-εννέα μας δίνουν ανοιχτά δίκιο.

Ποία είναι η θέση της "Forza Nuova" όσον αφορά τη σύσταση του "Ευρώ-στρατού";

Η σύσταση ενός ευρωπαϊκού στρατού είναι κάτι που εμείς προτείναμε εδώ και ένα χρόνο πε-

ρίπου, αλλά η άποψή μας είναι ότι κάθε δομή που θα δημιουργηθεί από το συγκεκριμένο ευρωπαϊκό μοντέλο, εξ ολοκλήρου οικονομικό, ελέγχεται από συμφέροντα βαθιά ριζωμένων διεθνών ολιγαρχιών. Ο ευρωπαϊκός στρατός που εμείς αναγνωρίζουμε υπήρξε μόνο ένας: εκείνος που υπεράσπιζε το Βερολίνο σχεδόν μισό αιώνα πριν.

Ποία είναι η άποψή σου για το ρόλο της Τουρκίας και τις σχέσεις της με την Ευρώπη;

Η Τουρκία δεν είναι Ευρώπη, υπήρξε ανέκαθεν ο αντίποδας του ευρωπαϊκού μοντέλου. Σήμερα χάρις στην υποστήριξη των Η.Π.Α. και την στρατιωτική συμμαχία με το Ισραήλ, σκεφτείτε μόνο ότι πίσω από τη σύλληψη του Οτσαλάν ήταν οι ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες, (βλέπε Mossad), η Τουρκία επεκτείνει το πεδίο επιρροής της και στην Ευρώπη, όπως στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, στο Κόσοβο καθώς και σε εκείνη τη χώρα που γεωγραφικά ονομάζουν "Μακεδονία". Όλα αυτά αποτελούν την πρακτική συγκεκριμενοποίηση μιας γεωπολιτικής εξάπλωσης του καθεστώτος της Άγκυρας. Τα μοναδικά μας σημεία αναφοράς θα πρέπει να είναι οι Θερμοπύλες και η Ναύπακτος!!! Θεωρώ όμως ότι οι υπερήφανοι βαλκανικοί λαοί θα αντισταθούν αποφασιστικά όπως έκαναν ανέκαθεν. Οι Τούρκοι βαρύνονται επίσης και με την κατοχή κατημένων ελληνικών εδαφών χάρις στην ποταπότητα της γαλλικής και αγγλικής διπλωματίας το 1922, χωρίς να μιλήσουμε για την Κύπρο.

Είσαι μιας Έλληνας μιας Ιταλός, πιστεύεις ότι το αρχαίο πνεύμα παραμένει ακόμα ζωντανό στις καρδιές μας;

Το πνεύμα δεν πεθαίνει ποτέ και παραμένει ακόμα η μοναδική μας ελπίδα σωτηρίας. Πρέπει να ξεκινήσουμε από εκεί για να δημιουργήσουμε τον νέο άνθρωπο, όπως συνήθιζε να λέει ο Ρουμάνος μάρτυρας Ιον Μότα που έπεσε στην Ισπανία κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Καλύτερα από αρχαίο θα το ονόμαζα αθάνατο, έξω από τα στενά πλαίσια του χρόνου και του χώρου. Η παράδοση δεν είναι ένα βιομηχανικό

προϊόν, ούτε μπορεί να συντριβεί από την επέλαση του απολογητικού μοντερνισμού. Στην Ευρώπη η προσκόλληση στις αξίες της γης μας είναι ακόμα ακέραιη αλλά συχνά "τα χαρτιά ανακατεύονται" και χρησιμοποιούνται παράμετροι υποθετικά παραδοσιακοί για να δικαιολογήσουν όλες τις αισχρότητες. Σκεφθείτε επίσης και αυτά που διδάσκονται στο σχολείο: αναλύεται το "Συμπόσιο" του Πλάτωνα όχι για να εμβαθύνουν την ακεραιότητα της σκέψης αλλά για να αποδειχθεί η ύπαρξη της ομοφυλοφιλίας και στην αρχαιότητα. Σίγουρα τα επιτεύγματα των προγόνων μας προκαλούν ένα απερίγραπτο συναίσθημα. Αυτό το καλοκαίρι στην Αθήνα, απέναντι από τον Παρθενώνα, αισθάνθηκα ένα χτύπημα στην καρδιά, σκέφτηκα μέσα μου: Ιδού πως ήμασταν και που καταλήξαμε! Δεν υπάρχει κανένα μέλλον για όποιον απαρνείται το παρελθόν.

Με ποία άλλα εθνικό-λαϊκά κινήματα στην Ευρώπη και στον κόσμο γενικότερα έχετε σπαφές; Θα προσπαθήσετε να κάνετε κάτι προς αυτή την κατεύθυνση;

Είχα την τύχη να γνωρίσω πολυάριθμους Ευρωπαίους συναγωνιστές και όχι μόνο. Στη Γαλλία, στη Γερμανία είδα υπέροχες μαχητικές ομάδες. Συνάντησα τον Λεπέν σε διάφορες περιστάσεις και μου φάνηκε σαν ένας τέλειος ηγέτης, παρόλο που είναι λίγο προσεκτικός προς τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οι Γερμανοί του N.P.D. υπήρξαν πολλές φορές φιλοξενούμενοι μας, Πολωνοί, Ουκρανοί, Άγγλοι, Ισπανοί, Φλαμανδοί, Σουηδοί και με πολύ ευχαρίστηση παρακολουθώ προσεκτικά τη δραστηριότητα της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ στην Ελλάδα. Πριν αποφοιτήσω ένας αγαπητός μου φίλος Έλληνας, ο Δημήτρης, φοιτητής της ψυχολογίας στο πανεπιστήμιο, με ενημέρωνε καθημερινά πάνω στην άνοδο και τη δραστηριότητα του κινήματος. Θα μου άρεσε να συμμετάσχω σε κάποια πρωτοβουλία στην Ελλάδα και τρέφω μια στέρεα και αδελφική συναγωνιστικότητα για την πραγματική μου πατρίδα (η γη των πατέρων). Νομίζω ότι θα μπορούσαμε να οργανώσουμε μια μεγάλη πανευρωπαϊκή συνάντηση όλων των εθνικό-επανα-

Ανοικτή συγκέντρωση της FORZA NUOVA στην Νάπολη

στατικών κινημάτων και συλλόγων στην Κύπρο, κάτι που είχα προτείνει επίσης κατά τη διάρκεια μιας σύσκεψης στην Φρανκφούρτη, θα μπορούσαμε ήδη να ορίσουμε μια ημερομηνία.

Πως προβλέπεις το μέλλον των χωρών μας τα χρόνια που έρχονται; Ποίους κινδύνους θα αντιμετωπίσουμε;

Το μέλλον είναι το προϊόν αυτών που θα κατορθώσουμε να κάνουμε. Εάν είμαστε προετοιμασμένοι και αδιάλλακτοι, θα καταφέρουμε να νικήσουμε τον εχθρό και να φέρουμε τα έθνη μας στο αρχαίο μεγαλείο. Εάν αντίθετα εξαπατηθούμε από τις συνηθισμένες "σειρήνες" του συστήματος, θα υπάρξει μόνο αποικιοκρατία σε όλους τους τομείς και σε όλες τις χώρες. Θεωρώ ότι η πολιτική είναι το μοναδικό μέσο για να αναδυθούν οι αρχαίες παραδόσεις και αρετές και να προτρέπουμε τους νέους στην πολιτιστική εμβάθυνση. Οι συγγραφείς μας πρέπει να διαβάζονται, να μελετούνται και ίσως συχνά να κριτικάρονται. Δεν μπορούμε να περιοριζόμαστε σε μια στείρα παρατεταμένη παρελθοντολογία. Η μνημόνευση είναι σωστή, ηθικά αδιαπραγμάτευτη αλλά πρέπει να γίνουν περισσότερα. Δεν μπορούμε να περνάμε τον καιρό μας κλαίγοντας τους νεκρούς. Η δράση είναι βασική και ο προ-

σηλυτισμός πρέπει να γίνει το κλειδί ώστε να μην χαθεί στο κενό η ιστορική μας κληρονομιά ή να χρησιμοποιηθεί για αλλότριους σκοπούς. Πρέπει να χρησιμοποιηθούν τα πάντα, επίσης και οι νέες τεχνολογίες για να κάνουμε αντίπληροφόρηση και είναι απαραίτητο να θέτουμε όλο και πιο υψηλούς αντικειμενικούς στόχους για να μην καλυπτόμαστε πίσω από μια αυτό-συμπόνια και μια εσωτερική απαισιοδοξία. Το διαδίκτυο πρέπει να είναι ένα όργανο προώθησης της μαχητικότητας και της εθνικό-επαναστατικής πληροφόρησης. Είναι μεγάλη ανάγκη να συνθέσουμε το δίπτυχο ποσότητα-ποιότητα Ιδίως μέσα στη μαχητικότητα.

Θα θέλαμε να σε ευχαριστήσουμε για τη συνέντευξη και να σου ευχηθούμε καλή τύχη στον αγώνα σας, θέλεις κάτι να προσθέσεις;

Εγώ ευχαριστώ την "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" και όλους τους αναγνώστες της, ευχόμενος επιτυχία σε όλες τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες τόσο εκδοτικές όσο και μαχητικές καθώς και ένα θερμό αγκάλιασμα σε όλους τους Έλληνες εθνικιστές συναγωνιστές που υπερήφανα ερμηνεύουν μια ζωή αγώνα και θυσίας.

1945-2005 ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

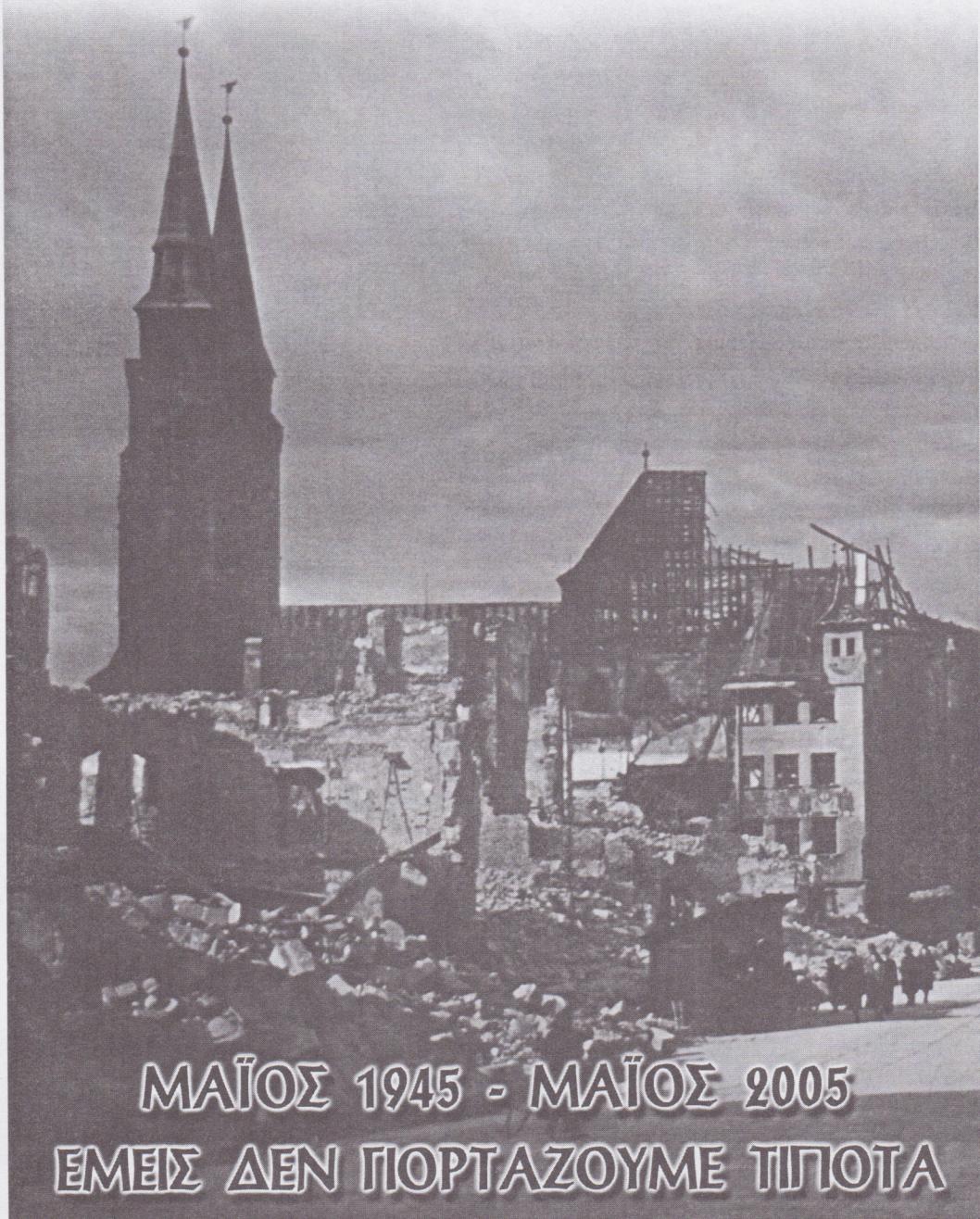
unsere Mauern brachen, aber unsere Herzen nicht!

Οι μαυροκόκκινες σημαίες ανεμίζουν ξανά στο Βερολίνο

Oι Έλληνες εθνικιστές στις 9 Μαΐου δεν είχαν να γιορτάσουν για τίποτε. Γιατί ο κόσμος που γεννήθηκε στα 1945 είναι ένας κόσμος απάνθρωπος, μακριά από κάθε έννοια του Ελληνικού Ιδεώδους

Οι νικημένοι του τελευταίου μεγάλου πολέμου, που τέλειωσε στα 1945, αποτελούν το απόλυτο κακό για την σημερινή παγκόσμια τάξη. Κάθε αντικειμενική ιστορική προσέγγιση είναι αδύνατη, αφού αμέσως επικαλούνται οι απολογητές των νικητών του πολέμου τα εγκλήματα των νικημένων.

**ΜΑΪΟΣ 1945 - ΜΑΪΟΣ 2005
ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ**

Όμως σήμερα γνωρίζουμε πολύ καλά ότι εγκλήματα έκαναν και οι σύμμαχοι με κορυφαία απ' αυτά τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως του Στάλιν, όπου πέθαναν μέσα σε φριχτές συνθήκες μετά τον πόλεμο εκατομμύρια Γερμανών και βεβαίως τις αμερικανικές ατομικές βόμβες σε Χιροσίμα και Ναγκασάκι, που αποτέλεσαν ένα ανεπανάληπτό έγκλημα. Δεν λείπουν σήμερα φωνές και από την πλευρά των αγγλοαμερικάνων, που ομολογούν τα εγκλήματά τους. Όμως, το να παρουσιάζεις μία ιδεολογία σαν το απόλυτο έγκλημα και έναν νικημένο σαν κοινό εγκληματία είναι το καλύτερο "επιχείρημα"... Και δεν είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιείται στην Ιστορία. Σαν στυγόν εγκληματία παρουσιάζαν σε ολόκληρη την Ευρώπη για πολλά χρόνια τον 19ο αιώνα και τον Μέγα Ναπολέοντα.

Εξήντα χρόνια συμπληρώθηκαν, λοιπόν, την Δευτέρα 9 Μαΐου του 2005 από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Εξήντα ολόκληρα χρόνια, δύο γενιές και όμως το κυρίαρχο σύστημα που ανεδείχθη νικητής πάνω από τις στάχτες της Ευρώπης τον Μάιο του 1945, συνεχίζει την προπαγάνδα των "νικητών" για το "ολοκαύτωμα", για τον κακό φασισμό και εθνικοσοσιαλισμό.

Σε μία "ανοικτή" κοινωνία όπου τα πάντα είναι ελεύθερα από την πρέζα, τις εκτρώσεις μέχρι κάθε είδους ανηθικότητα και ανωμαλία, το μόνο πράγμα που πρέπει να βρίσκεται εκτός νόμου είναι ο αληθινός εθνικισμός. Όπως δε εγράφη στον Τύπο μόλις προ ημερών, ένα από τα κύρια θέματα της προσφάτου συνεδριάσεως της Λευκής Μπλυντεμπεργκ ήταν ο... κίνδυνος από την άνοδο του Εθνικισμού στην Ευρώπη.

Εάν όμως, αυτό, που οι αντιφασίστες "σύμμαχοί" μας, δημοκράτες και κομμουνιστές, "συνέτριψαν" στις 9 Μαΐου του 1945 είναι μια υπόθεση νεκρή, ποιός ο λόγος να υπάρχουν όλες αυτές οι διώξεις;

Στις 9 Μαΐου του 1945, οι Αμερικάνοι και οι Ρώσοι μοίρασαν τον κόσμο. Σαράντα πέντε χρόνια μετά ο μπολσεβικισμός τέλειωσε και α-

πέμεινε σαν μοναδικός κυρίαρχος της ανθρωπότητος η καπιταλιστική "παγκοσμιοποίηση". Ο λόγος βέβαια για τον οποίο κατ' ουσίαν μέσα σε μια νύκτα κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος το σοβιετικό καθεστώς είναι προφανής: Δεν στηρίζοταν και δεν στηρίχθηκε ποτέ στον λαό, αλλά σε δυνάμεις και σε κέντρα ξένα αποφάσεων που τον στήριζαν με συνέπεια για περισσότερα από 70 χρόνια! Στις 9 Μαΐου του 2005 έγινε στην Μόσχα μία μεγάλη "φιέστα". Εόρτασαν Αμερικανοί, Ρώσοι και πολλοί άλλοι την νίκη της... "ελευθερίας"! Ανάμεσα σε αυτούς συμμετείχαν στις εορτές η Πολωνία, για χάρη της οποίας Αγγλία και Γαλλία κήρυξαν τον πόλεμο στην Γερμανία και στην συνέχεια την άφησαν σκλάβα στους σοβιετικούς για 45 ολόκληρα χρόνια, όπως και την υπόλοιπη Ανατολική Ευρώπη! **Αυτό και μόνο δείχνει το μέγεθος της υποκρισίας της "φιέστας" της 9ης Μαΐου 2005.**

Οι Έλληνες εθνικιστές στις 9 Μαΐου του 2005 δεν είχαν να γιορτάσουν για τίποτε. Γιατί ο κόσμος που γεννήθηκε στις 9 Μαΐου του 1945 είναι ένας κόσμος απάνθρωπος, μακριά από κάθε έννοια του Ελληνικού ίδεώδους. Γιατί επιπλέον η Ελλάς, που θυσιάστηκε για τα συμμαχικά συμφέροντα στον Β' Π.Π., ήταν στην πραγματικότητα ένας από τους νικημένους αυτού του πολέμου. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Πατρίδα μας για πέντε ολόκληρα χρόνια, από το 1944 έως το 1949, γνώρισε μια τεράστια αλληλοσφαγή, που την κατέστρεψε κυριολεκτικά, περισσότερο ακόμη και από τον πόλεμο και η καταστροφή αυτή έγινε με την ολοφάνερη ενθάρρυνση κάποιων απ' αυτούς που εόρτασαν στην Μόσχα στις 9 Μαΐου 2005.

Ακόμη λίγα χρόνια μετά τον πόλεμο ήταν που οι Άγγλοι κρεμούσαν Ελληνόπουλα στην Κύπρο. Τριάντα χρόνια μετά τον πόλεμο ήταν που οι "σύμμαχοί" μας έδιναν το πράσινο φως στην Τουρκία να εισβάλλει στην Κύπρο. Σήμερα είναι που οι "σύμμαχοί" μας θέλουν να δώσουν το μισό Αιγαίο στους Τούρκους.

Η ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Σπις 9 Μαΐου οι αντιφασίστες όλου του κόσμου γιόρτασαν τα 60 χρόνια από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ένα ειερόκλητο κοινό πολιτικών "ηγετών" από πολλές χώρες της υφρολίου μαζεύτηκε εκείνη την ημέρα στη Μόσχα, για να γιορτάσουν τη άραγε,

λέμου. Αποδυναμωμένοι από την γιγαντομαχία που μόλις τελείωσε, πολιτικά εκμηδενισμένοι και παράλληλα φθαρμένοι και εκφυλισμένοι από τη συμμετοχή τους σε μία παρακμιακή, αντιψική και αντιπολιτιστική συμπαράταξη δυνάμεων, κατανήσαν ξεφτισμένα ανδρείκελα, πολιτικά πιονία στα χέρια των νέων επικυριάρχων ενός θολού κόσμου, που ανέτειλε πάνω από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου.

Αυτή είναι η πραγματική Ιστορική Αλήθεια, η οποία όσο περνούν τα χρόνια γίνεται ολοένα και πιο ορατή και κατανοητή από συνεχώς αυξανόμενο αριθμό Λευκών Ανθρώπων. Τα ελεεινά πανηγύρια των σύγχρονων εξουσιαστών του κόσμου, που με τόσο θράσος μιλούν για "Ευρωπαϊκή Ελευθερία" έρχονται να "σκιάσουν" οι αποφάσεις της Λετονίας και της Εσθονίας, οι οποίες αρνήθηκαν να συμμετάσχουν σ' αυτές τις γελοίες φιέστες για την επέτειο λήξης ενός πολέμου που σήμανε την υποδούλωση των 2 αυτών Εθνών (όπως και τόσων άλλων της Ανατολικής Ευρώπης) στην κομμουνιστική τυραννία της ΕΣΣΔ. Γι' αυτό, πέρα από την χολερική υστερία των πάστης φύσεως αντιφασιστών, τα Έθνη αυτά γνωρίζουν πολύ καλά πως αν πρέπει κάποιους να τιμούν, αυτοί είναι οι συμπατριώτες τους εθελοντές στα WAFFEN SS, οι οποίοι πολέμησαν ακριβώς για να μην φθάσουν οι Πατρίδες τους να μείνουν υπόδουλες 45 χρόνια στις απάνθρωπες μπολσεβίκικες θεωρίες και πράξεις.

Ανάμεσα στις χώρες οι οποίες συμμετείχαν και "τίμησαν" την εκδήλωση της Μόσχας ήταν η Ελ-

Τη σχέση μπορεί να έχει με την Ελευθερία και την Αλήθεια μια τελετή όπου ο σύγχρονος σφαγέας των εθνών Τζωρτζ Μπους - κατ' εντολή φυσικά του διεθνούς σιωνισμού - μαζί με πρώην (;) κομμουνιστές, λακέδες της σοσιαλδημοκρατίας και δεξιά ανδρείκελα, εξαντλούν την επίδειξη μίσους προς τους χαμένους αυτού του πολέμου, διαστρεβλώνοντας την Ιστορική Αλήθεια;

Η ήττα του Εθνικοσοσιαλισμού στο πεδίο της μάχης δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση την απελευθέρωση της Ευρώπης, αλλά αντιθέτως την υποδούλωσή της, καθώς η έκβαση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είχε ως αποτέλεσμα την επικράτηση στον παγκόσμιο πολιτικό στίβο δύο νέων μη ευρωπαϊκών δυνάμεων, τις ΗΠΑ και την ΕΣΣΔ.

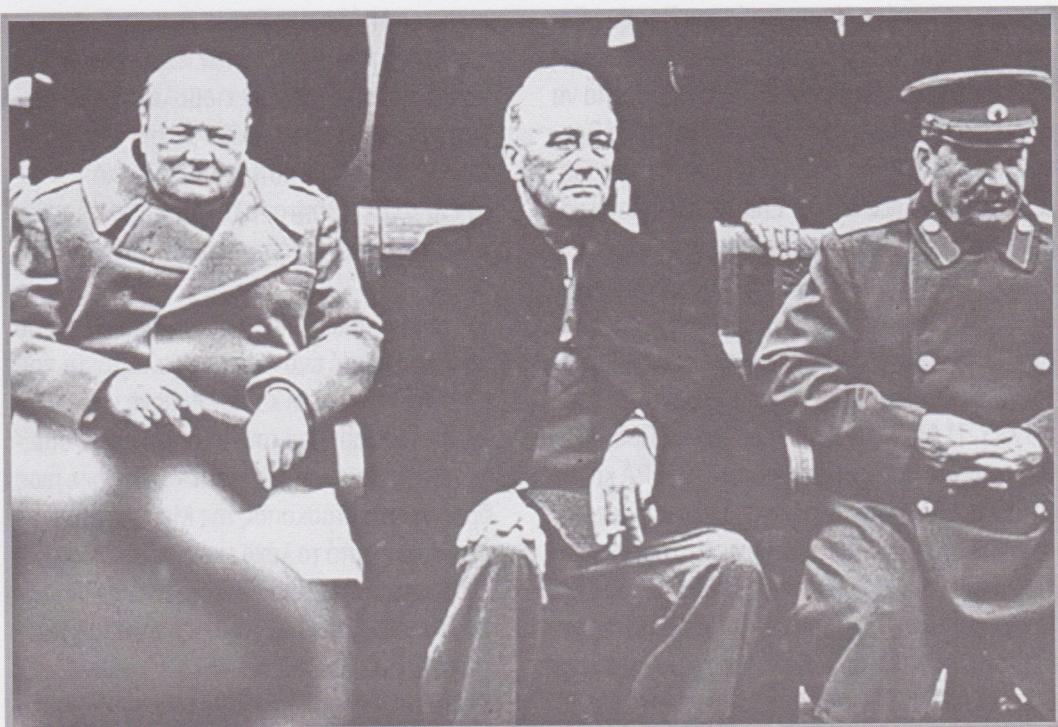
Ανάλογα με τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των τύραννων οι Λαοί της Ευρώπης - ανεξάρτητα από τα αν πολέμησαν στο πλευρό του Εθνικοσοσιαλισμού ή τάχθηκαν εναντίον του - πλήρωσαν πολύ ακριβά την έκβαση αυτού του πο-

λάδα. Είναι βεβαίως γνωστό πως στην πρωτόγονη πολιτική και κοινωνική σκέψη της χώρας μας η έννοια Εθνικοσοσιαλισμός είναι βαρύτερη κι από το εβραϊκό παραμύθι του "προπατορικού αμαρτήματος". Σοβαρά ζητήματα, όπως η Γερμανική Στρατιωτική Παρουσία στην Ελλάδα τα έτη 1941-44, η εκτέλεση αμάχων, η πείνα, η λεγόμενη "εθνική αντίσταση" και άλλα παρόμοια ζητήματα, τα οποία ακριβώς είναι πολύ σοβαρά για να έχουν μια μονοδιάστατη προσέγγιση, εμπλέκονται με τη δογματική μαρξιστική προπαγάνδα περί φασισμού, τη φαιδρή κινηματογραφική αντίληψη της αστικής δεξιάς με τις "υπερπαραγωγές" τύπου Τζέιμς Πάρις, την δαιμονοποίηση των Εθνικοσοσιαλιστών ως στυγείων δολοφόνων δίχως ιδέες και ιδανικά "που σκότωναν κόσμο γιατί έτσι τους κάπνισε", σε σημείο να εξισώνονται μ' έναν χυδαίο και ανιστόρητο τρόπο Ιδεολόγοι Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές με μαυραγορίτες, τοκογλύφους και άλλα θλιβερά υποκείμενα, ενώ το "κερασάκι στην τούρτα" συ-

μπληρώνει το φτηνό όσο και γελοίο αντικομμουνιστικό μένος των διαφόρων αρλεκίνων και γελωτοποιών της εθνικοφροσύνης, που κραυγάζουν μέσα από τα άδεια κεφάλια τους "όχι στον μαύρο και τον κόκκινο φασισμό". Η ετικέτα του "προδότη" δίνεται αμέσως, χωρίς κανένα ελαφρυντικό, σε όσους δεν φορούν παρωπίδες και προσπαθούν να δουν τον Εθνικοσοσιαλισμό και ό, τι συνεπάγεται αυτό με ψύχραιμο μάτι, μακριά από άναρθρες και υστερικές κραυγές,

Σε αυτήν την χώρα της αμάθειας και της μισής αλήθειας, όπου ανάλογα με την δεξιά ή αριστερή πολιτική σου τοπιθέτηση θεωρείσαι εκατέρωθεν ως "πατριώτης" ή "προδότης", χρειάζονται πραγματικά τεράστια ψυχικά αποθέματα για να μπορέσεις να αντέξεις στα πισώπλατα χτυπήματα αστών και μαρξιστών, οι οποίοι αιματοκύλησαν την Πατρίδα μας για χάρη των αφεντικών τους.

Εμείς, οι "προδότες" λοιπόν, δεν έχουμε να απολογηθούμε σε κανένα δεξιό ή αριστερό κά-

Γιάλτα: η αρχή του τέλους της Ελεύθερης Ευρώπης

Ο σύγχρονος σφαγέας των εθνών Τζωρτζ Μπους - κατ' εντολή φυσικά του διεθνούς σιωνισμού - μαζί με πρώην (;) κομμουνιστές, λακέδες της σοσιαλδημοκρατίας και δεξιά ανδρείκελα, εξαντλούν την επίδειξη μίσους προς τους χαμένους αυτού του πολέμου, διαστρεβλώνοντας την Ιστορική Αλήθεια;

Θαρμα, σε κανένα "θαυμαστή" του Βασιλιά Γεωργίου του Β' ή του Ζαχαριάδη, που ο καθένας από την μεριά του έκανε ό,τι μπορούσε για να φανεί όσο πιο δουλικός γινόταν είτε στους Βρετανούς νταβατζήδες του ο ένας, είτε στον "Πατερούλη" Στάλιν ο άλλος. Επιστρέφουμε τον χαρακτηρισμό "προδότης" φτύνοντας κατάμουτρα όσους με περίσσιο θράσος προσπαθούν να μειώσουν τον έμφυτο πατριωτισμό των Χρυσαυγίτων, με άθλιες, γελούσες και προβοκατόρικες κατηγορίες για γεγονότα του παρελθόντος.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι ένας Ζωντανός Πολιτικός Οργανισμός που μάχεται για το ΣΗΜΕΡΑ και το ΑΥΡΙΟ του Ελληνισμού, μακριά από στείρους φετιχισμούς και άσκοπες ιδεολογικές αγκυλώσεις. Όμως έχει το Δικαίωμα και το Καθήκον να έχει την Υπερήφανη δική της στάση για το Ιστορικό παρελθόν αυτού του τόπου (και όχι μόνο) και να θεωρεί πως ο Εθνιοσοσιαλισμός ΔΕΝ είναι υπεύθυνος:

α) Για την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέ-

μου, αφού η Μεγάλη Βρετανία και η Γαλλία ήταν αυτές που κήρυξαν τον πόλεμο στη Γερμανία, με πρόφαση την εισβολή στην Πολωνία, ενώ δεν έκαναν το ίδιο με την ΕΣΣΔ, η οποία επιτέθηκε κι αυτή στην Πολωνία.

β) Για το περιβόητο "ολοκαύτωμα", γιατί απλούστατα δεν υπάρχει κανένα "ολοκαύτωμα"...

γ) Για την Ιταλική εισβολή στην Ελλάδα, που οφείλεται αφ' ενός στη μεγαλομανία του Μπενίτο Μουσολίνι και την εμμονή για την εισβολή του γαμπρού του Κόμη Τσιάνο (ο οποίος, ως γνωστόν το 1943 αποκαλύφθηκε πως δρούσε ως κατάσκοπος της Μεγάλης Βρετανίας και γι' αυτό το λόγο εκτελέστηκε) και αφ' ετέρου στην αδιαλλαξία του Βασιλιά Γεωργίου, ο οποίος ήταν ένα τυφλό όργανο των Βρετανικών συμφερόντων.

δ) Για την Γερμανική εισβολή και μετέπειτα κατοχή στην Ελλάδα, με την έννοια πως η Γερμανία, αφού εξάντλησε όλα τα περιθώρια

για την εξεύρεση μιας ειρηνικής διευθέτησης της Ελληνο-Ιταλικής σύρραξης με ευνοϊκούς για την Ελλάδα όρους, συναντώντας την "περίεργη" και λυσσασμένη άρνηση του ανεύθυνου Βασιλιά της Ελλάδος, αναγκάστηκε να επιτεθεί ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΣΕ ΜΙΑ ΟΥΔΕΤΕΡΗ ΧΩΡΑ, αλλά σε μια σύμμαχο της Μεγάλης Βρετανίας.

ε) Για την οικτρή οικονομική θέση της χώρας μας κατά τη διάρκεια του πολέμου, αφού ο χρυσός του Ελληνικού κράτους μεταφέρθηκε από τον Γεωργιο και την υπόλοιπη αγγλόδουλη κλίκα του στο Κάιρο, όπου και παραδόθηκε στους Βρετανούς πάτρωνές του.

στ) Για την εμφύλιο διαμάχη μεταξύ των Ελλήνων, η οποία υποκινήθηκε και οξύνθηκε από την Μεγάλη Βρετανία και την ΕΣΣΔ για τα δικά τους ιμπεριαλιστικά σχέδια.

ζ) Για το γεγονός πως ενώ η Ελλάδα εξαιτίας του ότι υπήρξε σύμμαχος των Βρετανών και το πλήρωσε με την Γερμανική Κατοχή, οι "σύμμαχοι" μας το ξεπλήρωσαν υποσχόμενοι μέρος των νησιών του Αιγαίου στους Τούρκους, προκειμένου να συμμετάσχουν στο πλευρό τους στον πόλεμο, αρνούμενοι να μας παραχωρήσουν την Βόρειο Ήπειρο και την Ανατολική Ρωμυλία μετά το τέλος του πολέμου και φυσικά εμπλέκοντάς μας - σε συνεργασία με τους Σοβιετικούς - σ' έναν εμφύλιο πόλεμο.

Ως Έλληνες Εθνικιστές λοιπόν, ΔΕΝ EXOYME KANENA LΟΓΟ για γιορτάσουμε τίποτα στις 9 Μαΐου, για το τέλος ενός πολέμου ο οποίος κατέστησε την Ευρώπη έρμαιο στις ορέξεις του Καπιταλισμού και του Κομμουνισμού... που δημιούργησε μια θητικά διάτρητη κοινωνία, όπου η ομοφυλοφιλία και τα ναρκωτικά θεωρούνται απαραίτητο συστατικό του "πολιτικά ορθού" νέου κόσμου... που κατάντησε την Ευρώπη από τόπο γέννησης και ανάπτυξης του Ανθρώπινου Πολιτισμού σε καταφύγιο των κάθε λογής έγχρωμων προσφύγων, οι οποίοι την απειλούν με δημογραφική αλλοίωση γεννώντας ανεξέλεγκτα, την

ιδια στιγμή που χιλιάδες Λευκά Παιδιά δολοφονούνται με τη μέθοδο των εκτρώσεων ή φυτοζωούν στις εργατικές συνοικίες διαφόρων μεγαλουπόλεων, επειδή οι "ευαίσθητοι" αστοί των διαφόρων κοσμικών εκδηλώσεων εξαντλούν τις "φιλανθρωπικές" τους δραστηριότητες στα διάφορα τσουνάμι...

Κάθε ιστορική περίοδος κερδίζει την αξία ή την απαξίωση, ανάλογα με το ανθρώπινο πρότυπο το οποίο προβάλλει. Με κριτήριο το σημερινό ανθρώπινό της πρότυπο, η μεταπολεμική Ευρώπη είναι καταδικασμένη στη συνείδηση της Ιστορίας, του Πολιτισμού και της Δημιουργίας και γι' αυτό δεν μπορεί να επιβιώσει για πολύ ακόμη... Πάνω σ' αυτήν ακριβώς την τοποθέτηση κυμαίνεται και ο Σαρλ Μωρεάς, ο οποίος μ' ένα προφητικό κείμενο στις αρχές του 20ου αιώνα έλεγε: **"Ας χρησιμοποιήσει γρήγορα η διανόση σόσες δυνάμεις της απέμειναν! Ας λάβει μέρος! Ας αποφασίσει, ας διαλέξει ανάμεσα στον τοκογλύφο και τον Πρίγκηπα, ανάμεσα την οικονομία και το Σπαθί!"**

Είναι σαφές πως οι Δυνάμεις του Εθνικοσιαλισμού εξέφραζαν παραστατικά τον Πρίγκηπα με το Σπαθί ενάντια στον γαμψομύτη τοκογλύφο και ήττα του Εθνικοσιαλισμού αποτέλεσε την αιτία για την μετέπειτα λασπολογία του από τους αδίστακτους νικητές, οι οποίοι φυσικά χωρίς κανένα αντίλογο έγραψαν την Ιστορία, όπως τους βολεύει.

Οραματιστές κι Εμείς ενός Νέου Τρόπου Ζωής, που βασίζεται στο Αίμα και όχι το χρήμα, την Ωραιότητα και όχι την ασχήμια, την Αλήθεια και όχι το Ψέμα, την Ειλικρίνεια και όχι την συκοφαντία, τον Ελληνισμό και όχι τον σιωνισμό, έχουμε έτσι έναν ακόμη λόγο, τον πιο σημαντικό, για να μην γιορτάζουμε τίποτα στις 9 Μαΐου παρέα με τους θλιβερούς υπηρέτες και υποτακτικούς του διεθνούς σιωνισμού...

ZHTΩ Η NIKH!

ΕΞΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, ΜΑΥΡΟΚΟΚΚΙΝΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ ΑΝΕΜΙΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΕΡΠΛΑΤΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Μεγάλοι πανηγυρισμοί φέτος από τους νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Μεγάλα αφιερώματα στον διεδνή τύπο και στην τηλεόραση, γιορτές, εκδηλώσεις και μια εντυπωσιακή παρέλαση στην Κόκκινη Πλατεία της Μόσχας που έδωσε στον μέσο αφυπνισμένο Ευρωπαίο να καταλάβει ότι ελάχιστα πράγματα άλλαξαν από εκείνη τη μοιραία άνοιξη του 1945 με τη νίκη των δυνάμεων του διεθνούς σιωνισμού, δυτικού και ανατολικού, φιλελεύθερου και μπολσεβικικού επί της εδνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας και των ευρωπαϊκών οραμάτων που αυτή εκπροσωπούσε.

H κατοχή, η εξάρτηση, οι ζώνες επιρροής και οι συνέπειες της πτώσης του Μαΐου 1945, τις ζουν οι γενιές του σήμερα. Όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουν όποια εμπόλεμη πλευρά και αν συμπαθούν ή ακόμα και όποια διαφορετική ιδεολογική τοποθέτηση έχουν, τις θηριωδίες που υπέστη ο γερμανικός λαός, όχι μόνο οι ένστολοι αλλά κυρίως ο άμαχος πληθυσμός, γυναίκες και παιδιά, από τους προελαύνοντες βαρβάρους Σοβιετικούς. Η γνώση όμως των εγκλημάτων των Δυτικών, περιορίζεται στην καταγραφή των εγκλημάτων μη στρατηγικών θέσεων του γερμανικού εχθρού, με πιο προβεβλημένο αυτό του στυγερού συμμαχικού βομβαρδισμού της Δρέσδης, το Φεβρουάριο του 1945. Αποτελεί απαραίτητη στιγμή για την ολοκλήρωση της ιστορίας της Ευρώπης.

Περισσότερο αυτές τις ημέρες των εορτασμών, η αναφορά στα εγκλήματα και ειδικότερα στους ομαδικούς βιασμούς που διέπραξαν οι γενναίοι αμερικανοί και βρετανοί στρατιώτες μετά την απόβαση στη Νορμανδία, έως το τέλος.

Σύμφωνα με μελέτες του Robert Lilly, ενός διακεκριμένου αμερικανού κοινωνιολόγου, η οποία βασίστηκε σε επίσημα στρατιωτικά αρχεία, δέκα χιλιάδες τουλάχιστον βιασμοί έγιναν από αμερικανούς. Ομοίως κινηματογραφικά ντοκουμέντα που παρουσιάστηκαν στην γαλλική τηλεόραση παρουσίαζαν αμερικανούς στρατιώτες να ποιάρουν πατώντας πτώματα γερμανών στρατιωτών ή απηγχωνισθέντων.

Αλήθεια, σε τι διαφέρει η προσβολή των θανόντων εχθρών, τα βασανιστήρια αιχμαλώτων

πολέμου και οι εκτελέσεις με συνοπτικές διαδικασίες έπειτα από παρωδίες δίκης, με τον αμερικανό στρατιώτη του Σήμερα και με όσα συμβαίνουν αυτή τη στιγμή στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και όπου αλλού η υπερατλαντική υπερδύναμις επεμβαίνει για να επιβάλει το δίκαιο και τη δημοκρατία που αυτή αντιλαμβάνεται;

Η συμπεριφορά αυτή ήταν ανήκουστη και πέρα από κάθε πραγματικότητα για τον γερμανό στρατιώτη. Συγκρίνοντας τα δυο μέρη, δηλαδή από τη μια τις συμμαχικές δυνάμεις και από την άλλη τις δυνάμεις της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, όχι στο ιστορικό επίπεδο της απήτης πραγματικότητας αλλά στο άυλο επίπεδο των Ιδεών και της Ηθικής, μπορούμε αφίαστα να πούμε ότι νικητής δεν είναι ο βάρβαρος βιαστής

μουζίκος της σοβιετίας με τις γεμάτες λάφυρα τσέπες, ούτε ο καλοθρεμμένος γελαστός Γιάνκης που διψά για εμπειρίες νομίζοντας ότι όλοι οι λαοί είναι όμοιοι με τους ιθαγενείς που εξόντωσε, αλλά νικητής είναι ο νεαρός αγωνιστής της Hitlerjugend, που έπεισε μαχόμενος στο κατεστραμμένο Βερολίνο. Ο στρατιώτης της Wermacht και των Waffen SS που αγωνίστηκε στο ανατολικό μέτωπο ενάντια στις φυσικές δυνάμεις και στις δυνάμεις του εχθρού. Νικητής είναι ο ηρωικός πιλότος της Luftwaffe κι ο ακούραστος ναύτης του Kriegsmarine.

Στις 30 Απριλίου 1945 ο Αδόλφος Χίτλερ αυτοκτονεί στα υπόγεια της Καγκελαρίας στο Βερολίνο, πιστός στην απόφασή του να μην εγκα-

Η "Καθημερινή" της 8ης Μαΐου 1945 και δεξιά
το περιοδικό TIME της ίδιας ημερομηνίας

Οι τοίχοι έπεσαν οι καρδιές μας 'Όχι

ταλείψει τους μαχόμενους στρατιώτες του στη μεγάλη τελική επίθεση που είχε ξεκινήσει στις αρχές του μήνα. Η λικία του και η κατάσταση της υγείας του δεν του επέτρεπαν να πάρει το όπλο όπως εθελοντικά είχε κάνει τριάντα χρόνια πριν, για να κερδίσει όχι μόνον έναν Σδηρούν Σταυρό ακόμη, αλλά και την Αθανασία. Παρ' όλη την πίεση του προσωπικού του περιβάλλοντος, των φίλων του και των στρατηγών του να εγκαταλείψει το Βερολίνο, δε δίστασε ούτε μια στιγμή να παρεκκλίνει από την αρχική ηρωική του απόφαση να πέσει και αυτός μαζί με την πρωτεύουσα του Ράιχ. Βεβαίως, εάν από τη Θεία Πρόνοια είχε δοθεί μια μικρή πίστωση χρόνου για να αναπτυχθούν τα νέα μυστικά όπλα της Γερμανίας, δεν θα ήταν ο πραγματικός νικητής του ηθικού επιπέδου αλλά και του ιστορικού.

Με την πτώση του Βερολίνου και τον εγκλει-

σμό της Γερμανίας στην αμερικανοσοβιετική μέγγενη, δεν σημαίνει ότι έπεσαν και όλες οι γερμανικές ένοπλοι δυνάμεις. Η Γερμανία παρέμενε ισχυρή, έξω όμως από τη Γερμανία. Η στρατιά Hilpert στην Κουρλάνδη, η Νορβηγία και η Δανία, το μεγαλύτερο τμήμα της Ολλανδίας, το δυτικό τμήμα της Αυστρίας, η Τσεχοσλοβακία, εδάφη της Γαλλίας, το βόρειο τμήμα των Βαλκανίων μέχρι και η Ρόδος και η Κρήτη, βρίσκονται υπό γερμανική κυριαρχία.

Ο νέος Φύρερ, Αρχιναύαρχος Karl Donitz, θέλει να κερδίσει όσο περισσότερο χρόνο γίνεται για την ανακωχή, σώζοντας αμάχους και στρατιώτες κυρίως ανατολικά.

Η προέλαση και τα εγκλήματα των Ρώσων αναγκάζουν χιλιάδες πρόσφυγες να κινηθούν δυτικά.

Στις 7 Μαΐου 1945 ο Στρατηγός Γιοντλ, έχοντας την εξουσιοδότηση του νέου Φύρερ, Αρχιναύαρχου Καρόλου Ντένιτς, υπογράφει τη συνθηκολόγηση της Γερμανίας ενώπιον των Δυτικών Συμμάχων. Ο Στρατηγός Αϊζενχάουερ δεν εμφανίζεται στην αίθουσα και διατάσσει να αποσυρθούν μηχανήματα προβολής και δημοσιογράφοι προκειμένου η παράδοση να μείνει μυστική και οι δεκαέξι απεσταλμένοι του Τύπου που είχαν φθάσει από το Παρίσι με αμερικανικό αεροσκάφος ειδοποιήθηκαν πως έπρεπε να κρατήσουν το γεγονός off the record. Σκοπός ήταν η παράδοση να λάβει πιο επίσημο χαρακτήρα, σε αναβαθμισμένη Σοβιετική αντιπροσωπεία, και να χρησιμοποιηθεί για προπαγανδιστικούς λόγους. Παραθέτουμε το κείμενο της Γερμανικής παράδοσης της 7ης Μαΐου.

Στις 8 Μαΐου 1945 αναχωρεί από το Αρχηγείο του Ντάινιτς στο Φλένσμπουργκ της Βορείου Γερμανίας ο Αρχιστράτηγος Βίλεμ Κάιτελ, με το πικρό καθήκον να υπογράψει τη συνθηκολόγηση εκ μέρους των χερσαίων δυνάμεων, ο Ναύαρχος Φον Φρίντεμπουργκ εκ μέρους του Πολεμικού Ναυτικού και ο Πτέραρχος Στρουμπίφ εκ μέρους της Λουφτβάφφε. Από την πλευρά των Συμμάχων θα υπογράψουν ο Ρώσος Στρατάρχης

Rheims, 7 Μαΐου 1945

1. Εμείς ο κάτωθι υπογεγραμμένος, ενεργώντας υπό την εξουσία της Γερμανικής Ανώτατης Διοίκησης, από τούδε παραδίδουμε άνευ δρών στην Ανώτατη Διοίκηση της Συμμαχικής Εκστρατευτικής Δυνάμεως και ταυτοχρόνως στη Σοβιετική Ανώτατη Διοίκηση όλες τις δυνάμεις στη γη, τη θάλασσα και τον αέρα, που βρίσκονται την ημερομηνία αυτή υπό Γερμανικό έλεγχο.
2. Η Γερμανική Ανώτατη Διοίκηση θα εκδώσει αμέσως διαταγές προς όλες τις Γερμανικές στρατιωτικές, ναυτικές και αεροπορικές αρχές και σε όλες τις δυνάμεις υπό Γερμανικό έλεγχο, να παύσουν τις ενεργές επιχειρήσεις στις 23:01 ώρα Κεντρικής Ευρώπης στις 8 Μαΐου και να παραμείνουν στις θέσεις που καταλαμβάνουν την ώρα εκείνη. Κανένα πλοίο, σκάφος, ή αεροπλάνο δεν πρόκειται να βυθιστεί ή κατά κανένα τρόπο να πραγματοποιηθούν ζημιές στο κέλυφος, τα μηχανήματα ή τον εξοπλισμό.
3. Η Γερμανική Ανώτατη Διοίκηση θα εκδώσει αμέσως διαταγές προς τους οικείους διοικητές, και θα επιμεληθεί την υλοποίηση όποιων περεταίρω διαταγών που θα εκδοθούν από την Ανώτατη Διοίκηση, τη Συμμαχική Εκστρατευτική Δύναμη και την Ανώτατη Σοβιετική Διοίκηση.
4. Αυτή η πράξη της στρατιωτικής παραδοσης ισχύει χωρίς επιφύλαξη, και θα αντικατασταθεί από όποιο έγγραφο γενικό ή παραδοσης που θα επιβληθεί από ή για λογαριασμό των Ηνωμένων Εθνών και έχει εφαρμογή στη Γερμανία και τις Γερμανικές Ένοπλες Δυνάμεις στο σύνολό τους.
5. Στην περίπτωση που η Ανώτατη Γερμανική Διοίκηση ή οποιαδήποτε από τις δυνάμεις υπό τον έλεγχό της δεν ενεργήσουν σύμφωνα με αυτή την Πράξη Παραδοσης, ο Ανώτατος Διοικητής της Συμμαχικής Εκστρατευτικής Δυνάμεως και η Ανώτατη Σοβιετική Διοίκηση θα λάβουν αμέσως τέτοια τιμωρητική ή άλλη δράση που κρίνουν κατάλληλες.

Υπογράφεται στη Rheims στις 02:41
την 7η μέρα του Μαΐου 1945

Ζούκωφ, ο Αμερικανός Στρατάρχης της Αεροπορίας Τέντερ που αντιπροσωπεύει τον Αϊζενχάουερ

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα προς την 9η Μαΐου εισέρχεται η Γερμανική αντιπροσωπεία με αρχηγό της τον Στρατάρχη Κάιτελ στην αίθουσα τελετών της Σχολής Υπαξιωματικών του Κάρλχορστ, έξω από το Βερολίνο. Ο Κάιτελ, αξιοπρεπής, υψώνει τη Στραταρχική ράβδο σε χαιρετισμό, χωρίς να του ανταποδοθεί αυτός από τους ομοβάθμιους του στρατιωτικούς των Συμ-

μάχων. Δεν χωρούν ιπποτισμοί με τους οποίους αγωνίστηκε ο Γερμανικός στρατός τα έξι τελευταία χρόνια.

Ο Λοχαγός Μποντού αναφέρει ότι πίσω από τους υψηλόβαθμους Γερμανούς κάθονται στη σειρά έξι αξιωματικοί "αληθινά επιβλητικοί, φορώντας όλους τους πολεμικούς σταυρούς μετά ξιφών και παραμένουν ακίνητοι ενώ δαγκώνουν τα χειλή τους για να μην κλάψουν...". Ο Ναύαρχος Φον Φρίντεμπουργκ αυτοκτόνησε λίγες μέρες μετά.

Στο λιμάνι του Φλένσμπουργκ υφίσταται η κυβέρνηση Νταίνιτς η οποία στη χαοτική κατάσταση της Γερμανίας, μπορεί να θεωρηθεί από τους Ιστορικούς ως κυβέρνηση-φάντασμα, έχει όμως νομική υπόσταση. Οι Σύμμαχοι λίγες μέρες μετά τη συνθηκολόγηση αρχίζουν να συλλαμβάνουν έναν-έναν τους εκπροσώπους της, και στις 22 Μαΐου συλλαμβάνουν και τον Αρχιναύαρχο με τον Στρατηγό Γιοντλ και τους συνεργάτες τους. Ο Ρεύμόν Καρτιέ στην Ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αναφέρει "...Ο Αμερικανός Στρατηγός Ρουξ διατάσσει να τους φυλακίσουν. Ο Αρχιναύαρχος και οι αξιωματικοί του είναι υποχρεωμένοι να κατεβάσουν τα παντελόνια τους για να υποστούν σωματική έρευνα. Συμβολική ταπείνωση. Η Γερμανία δεν είναι μόνο ηττημένη. Έχει χάσει κάθε είδους πολιτική ύπαρξη και μάλιστα κάθε είδους νομική υπόσταση. Δεν είναι μόνο ηττημένη, είναι στην κυριολεξία, εκμηδενισμένη".

Στις 9 Μαΐου 1945 ο αρχηγός του κράτους Αρ-

χιναύαρχος Νταίνιτς εκδίδει την τελευταία Διαταγή προς άπαντα τα Γερμανικά στρατεύματα στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρει:

...Από τα μεσάνυχτα, σε όλα τα μέτωπα τα όπλα σιγούν. Με διαταγή του Αρχιναύαρχου η Βέρμαχτ σταμάτησε τον άσκοπο αγώνα. Έτσι, ο εξαετής έντιμος αγώνας τερματίστηκε. Μας απέφερε μεγάλες νίκες και βαριές ήττες. Η Γερμανική Βέρμαχτ παραδόθηκε τελικά έντιμα σε μια υπέρμετρη πλειονότητα. Ο Γερμανός στρατιώτης έφερε εις πέρας, σύμφωνα με τον όρκο του, αξέχαστα κατορθώματα για το λαό του. Τα μετόπισθεν τον υποστήριξαν μέχρι την τελευταία στιγμή με όλες τους τις δυνάμεις και με μεγάλες θυσίες. Η μοναδική προσπάθεια στο μέτωπο και στα μετόπισθεν θα αναγνωρισθεί σε μεταγενέστερη κρίση της Ιστορίας. Ακόμη και ο αντίπαλος θα αναγνωρίσει τα κατορθώματα και τις θυσίες των Γερμανών στρατιωτών στη θάλασσα, την ξηρά και τον αέρα. Κάθε στρατιώτης

Αυτό το θέαμα παρουσίαζαν οι γερμανικές πόλεις το 1945 από τους βομβαρδισμούς των καλών συμμάχων. Φωτογραφία από την καταστροφή στην Κολωνία

Γερμανός αξιωματικός προτίμησε την αυτοκτονία παρά την αιχμαλωσία και την ατίμωση

μπορεί επομένως να βγάλει από το χέρι του το οπλού όρθιος και με υπερηφάνεια και να αρχίσει να εργάζεται για την αιώνια ζωή του λαού μας στην πιο δύσκολη ώρα της Ιστορίας.

Αυτήν την βαριά ώρα, η Βέρμαχτ θυμάται όλους τους νεκρούς συντρόφους. Οι νεκροί μας δίνουν εντολή για άνευ όρων πίστη, υποταγή και πειθαρχία προς τις αμέτρητες πληγές της αιμορραγούσας πατρίδας μας.

Ntaivits

Για εκατομμύρια Γερμανών αξιωματικών και στρατιωτών αρχίζει τότε ο δρόμος μιας ανήκουστης ομηρίας πέρα από κάθε στρατιωτικό κώδικα τιμής και διεθνή συνθήκη. Χαρακτηρίζονται όχι "αιχμάλωτοι πολέμου" αλλά "Αφοπλισμένο Εχθρικό Προσωπικό" ώστε να παρακαμφθεί η δικαιοδοσία του Ερυθρού Σταυρού, πεθαίνουν α-

βοήθητοι από το κρύο και την πείνα, μια τακτική προαποφασισμένη και προσχεδιασμένη στα Στρατόπεδα Θανάτου του Αϊζενχάουερ.

Εξήντα χρόνια μετά, χιλιάδες Γερμανοί αιχμάλωτοι δεν έχουν τάφο, και οι συγγενείς τους δεν μπορούν να αποτίσουν τις ανάλογες νεκρικές τιμές. Εξήντα χρόνια μετά η στυγνή Συμμαχική πραγματικότητα αναδίδει το άρωμα της σήψης παρά τις ωραιοποιήσεις των νικητών.

Εξήντα χρόνια μετά, στα ερείπια της Δρέσδης, της Κολωνίας αλλά και της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι, οι καρδιές των ανθρώπων χτυπούν και οι νεκροί ζητούν δικαίωση.

Εξήντα χρόνια μετά, χιλιάδες Συναγωνιστές, όπου Λευκός άνθρωπος σε ολόκληρο τον κόσμο, αγωνίζονται για τη μεγάλη Ιδέα της Φυλής. Εξήντα χρόνια μετά, μαυροκόκκινες σημαίες ανεμίζουν στην Αλεξάντερπλατ του Βερολίνου...

Αφρήγοντος του Ανρί-Ζοζέφ
Φενέ, του 26χρονου τότε
διοικητού του επιλέκτου
Τάγματος Εφόδου
(Sturmbattalion), του 57ου
Συντάγματος της 33ης
Μεραρχίας των Waffen SS
"Charlemagne", που κατά^{βάση} αποτελείτο από
Γάλλους εδελοντιές.

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

Στο Βερολίνο υπάρχει μια οδός Γαλλίας και μια γαλλική εκκλησία. Είναι μέρη που υπενθυμίζουν τους Ουγγενότους, οι οποίοι σκόρπισαν λόγω θρησκευτικού διωγμού, μετακινήθηκαν στην Πρωσία στο γύρισμα του 17ου αιώνος και βοήθησαν στο κτίσμα της πρωτεύουσας. Περί τα μέσα του 20ου αιώνος, άλλοι Γάλλοι είχαν έλθει να υπερασπισθούν αυτήν την πρωτεύουσα, την οποία οι πρόγονοί τους είχαν βοηθήσει να κτισθεί.

Την 25η Απριλίου, ακριβώς πριν το μεσημέρι, το τάγμα του 57ου γαλλικού συντάγματος, ισχύος ακόμα τριακοσίων ανδρών, διέσχισε το Βερολίνο εκ δυσμών προς ανατολάς, από τον ποταμό Χάβελ κοντά στο Χάζενχάιντε, δίπλα στο Τέμπελχοφ. Αυτοί οι εθελοντές, επιβιβασμένοι επί μερικών δωδεκάδων φορτηγών, τραγουδούσαν και χαιρετούσαν εγκαρδίως τους Βερολινέζους, οι οποίοι αντιγύριζαν τους χαιρετισμούς με ζεστασιά, τα πρόσωπά τους φωτισμένα από χαμόγελα. Την ημέρα προ της επιθέσεως, οι Βερολινέζοι εφάνησαν σε μας τόσο γεμάτοι από

ζωή όπως πάντα, χωρίς το παραμικρό ίχνος πανικού, συγχύσεως ή απελπισίας.

Την 26η Απριλίου, το τάγμα και τα άρματα μάχης της μεραρχίας των Waffen SS "Nordland", επετέθησαν από την κατεύθυνση του δημαρχείου του Νόιεκυλν, με σκοπό ν' απωθήσουν τις ρωσικές μονάδες που είχαν ήδη απειλήσει το κέντρο του Νόιεκυλν. Προωθηθήκαμε περίπου ένα χιλιόμετρο προτού οι Ρώσσοι αντιδράσουν. Τότε, ωστόσο, η αντίστασή τους σκλήρυνε και επετέθησαν βιαίως στους γειτονικούς μας τομείς, όπου και διέρρηξαν τις γραμμές μας. Γύρω στο μεσημέρι, ο σταθμός διοικήσεως του τάγματος που είχε εγκατασταθεί στο δημαρχείο ήταν, προς μεγάλη του έκπληξη, υπό το πυρ των ρωσικών πολυβόλων. Μια άμεσος αντεπίθεση εκκαθάρισε τη συνοικία εκείνη της πόλεως, ωστόσο. Την κρατήσαμε σταθερά μέχρι το βράδυ, όταν ο αγγελιοφόρος μας κατέφθασε και ανέφερε ότι οι Ρώσσοι είχαν φθάσει στη Χέρμαντπλατζ, κάπου 900 μέτρα πίσω μας. Δεν υπήρχε πια η παραμικρή επαφή με το δεξιό ή το αριστερό μας. Η περικύλωση άρχισε να κλίνει στα νώτα μας.

Η νύκτα έπεισε καθώς φθάσαμε στη Χέρμαν-πλατζ από την τελευταία ανοικτή οδό. Τα πυροβόλα εφόδου της μεραρχίας "Nordland" τοποθετήθηκαν πίσω από ένα οδόφραγμα από πλάκες, συγκράτησαν τα ρωσικά άρματα μάχης και εξουδετέρωσαν έναν εντυπωσιακό αριθμό από εκείνα. Κατά τα μεσάνυκτα, τα πυροβόλα έπρεπε αναγκαστικά να υποχωρήσουν λόγω της ελλείψεως πυρομαχικών. Επιτέλους επαναποκαταστήσαμε επαφή με τη μεραρχία και περάσαμε τη νύκτα στην μπυραρία "Τόμας-Κέλλερ", κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό του Ανάλτερ. Μετά από αυτήν την πρώτη ημέρα άρχισα να συλλογίζομαι την πραγματική κατάσταση της αμύνης του Βερολίνου. Υπήρχαν ισχυρά σημεία, όπως επίσης και αδύναμα και, ιδιαιτέρως, έλλειψη συλικών και πυρομαχικών. Δεν υπήρχε ο παραμικρός τρόπος διατηρήσεως της επαφής, εκτός δι' αγγελιοφόρων, οι οποίοι συχνά παρεμποδίζονταν από την ένταση των βομβαρδισμών. Οι μονάδες βρίσκονταν τις περισσότερες φορές απομονωμένες και η κάθε μία έπραττε το καλύτερο με τους λίγους εναπομείναντες πόρους, σε συνεργασία με τις αμέσως γειτνιάζουσες μονάδες. Τα δύο τρίτα, ή και τα τρία τέταρτα ακόμα, των α-

γωνιαστών ήταν νεαροί της Χιτλερικής Νεολαίας (Hitlerjugend) ή της Πολιτοφυλακής (Volksssturm), χωρίς καμμία εκπαίδευση, οπλισμένοι κι εφοδιασμένοι με ο, τιδήποτε ήταν διαθέσιμο. Παρ' όλα αυτά, οι νέοι της Hitlerjugend διεκρίθησαν από μόνοι τους και κατέστρεψαν ένα μεγάλο αριθμό αρμάτων μάχης, με φορητά αντιαρματικά παντσερφάουστ (φορητό αντιαρματικό όπλο μικρής εμβελείας, μιας χρήσεως, που απαιτούσε πολύ γερά νεύρα από το χειριστή του σ.τ.μ.). Παρέλαβα ένα απόσπασμα της Hitlerjugend ως ενίσχυση, στο Νόιεκυλν. Τα αγόρια πολέμησαν καλώς στη διάρκεια της ημέρας. Οι τακτικές μονάδες του στρατού και των Waffen SS ήταν δυνάμεως μικροτέρας των είκοσι χιλιάδων ανδρών, ολιγοτέρων των εκατό αρμάτων μάχης και το πυροβολικό ήταν σχεδόν εντελώς δίχως πυρομαχικά.

Παρ' όλα αυτά εμάχοντο με απίστευτη σφόδροτη. Ο εχθρός το ανεγνώρισε αυτό με εντιμότητα : "Έχω την εντύπωση πως μια εξαιρετικά σκληρή μάχη βρίσκεται μπροστά μας", είπε ο Στάλιν πριν από τη μάχη του Βερολίνου. Ο στρατηγός Παπιέλ, αρχηγός του επιτελείου του Ζούκωφ, είπε : **"Είχαμε ένα λέοντα καθισμένο στη**

Νεαροί Γάλλοι εθελοντές πολυβολοπέτες με τον διοικητή τους

Αφίσα που καλούσε τους νέους σε κατάταξη στα Γαλλικά SS μα το σύνθημα "η λεγέωνα των Γάλλων Εθελοντών ενάντια στον Μπολσεβικισμό"

ράχη μας". Και ο στρατηγός Τσουϊκοφ δήλωσε : "Όλα όσα μπορώ να πω είναι πως αυτό το τελευταίο καρύδι ήταν το σκληρότερο που είχαμε να σπάσουμε ποτέ." Αυτός ο ίδιος ο Τσουϊκοφ είπε στο Ζούκωφ ο οποίος τον ταλαιπωρούσε με ερωτήσεις τηλεφωνικώς : "Δεν μπορώ να προελάσω άλλο πιο γρήγορα εξαιτίας μονάδων SS με τους Τίγρεις τους, πολεμούντων γενναίως."

Αυτές οι Τίγρεις και οι στρατιώτες των Waffen SS που συγκρατούσαν την προέλαση του Τσουϊκοφ δεν ήταν παρά τρεις χιλιάδες ανδρών : Γερμανοί από τη Leibstandarte των στρατώνων του Λιχτερφέλντε, αποκομένοι μαχητές από μεραρχίες των SS οι οποίοι είχαν βρει έναν τρόπο να φθάσουν εκεί, τριακόσιοι άνδρες από τα επιτελεία των Waffen SS, Φινλανδοί, Δανοί, Σουηδοί και Νορβηγοί της 11ης SS Μεραρχίας Τεθωρακισμένων Γρεναδιέρων "Nordland", άνδρες από το SS Τεθωρακισμένο Τάγμα "Hermann von Salza" και το βαρύ SS Τάγμα Αρμάτων Μάχης 503 του III. Τεθωρακισμένου Σώματος Στρατού των SS, με οκτώ ως δέκα Βασιλικούς Τίγρεις υπό τη διοίκηση του Ομπερστουρ-

μπανφύρερ Π. Α. Κάουσχ, το οποίο εξουδετέρωσε τετρακόσια ογδόντα άρματα μάχης σε 12 ημέρες, τριακόσιοι Γάλλοι από το τάγμα της "Charlemagne" οι οποίοι κατέστρεψαν εξήντα δύο άρματα μάχης με παντσερφάουστ, Λεπτονοί, Ισπανοί, Ούγγροι. Όλη η Ευρώπη ήταν εκεί στη διάρκεια αυτής της τελευταίας προκαθορισμένης συναντήσεως.

Αλλά κάποιος δεν ήταν υποχρεωτικό να είναι στα SS για να πολεμήσει με τη μέγιστη αποφασιστικότητα. Η 18η Μεραρχία Τεθωρακισμένων Γρεναδιέρων υπό τη διοίκηση του ταγματάρχου Νάουερ κατέστρεψε εκατό άρματα μάχης μέσα σε μια μέρα ακριβώς έξω από το Βερολίνο. Οι θρυλικές πράξεις ηρωισμού του Ταξιάρχου Μπέρενφέγκερ έχουν ειπωθεί ήδη πολλές φορές. Κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών, ο τομέας του "Zitadelle" (Ακρόπολις) στην καρδιά του Βερολίνου ήταν το σκληρότερο κομμάτι του καρυδιού του Τσουϊκοφ. Εμείς οι Γάλλοι κρατήσαμε τις θέσεις μας σε στενή συνεργασία με τους Σκανδιναβούς συντρόφους μας, τους Τεθωρακισμένους Γρεναδιέρους της μεραρχίας "Nordland" υπό τη διοίκηση του Στουρμπανφύρερ Τέρνεντε, και με τις ομάδες των κυνηγών αρμάτων υπό την διοίκηση των Βέμπερ και Φέυ.

Η ένταση και η βιαιότητα του αγώνα αυξάνονταν μέρα με τη μέρα. Το βραδινό της 27ης Απριλίου ήμασταν σε δράση μεταξύ της Μπέλ-Αλλιάνς Πλατζ και των πυλών εισόδου για την Καγκελαρία του Ράιχ. Δύο φημισμένες οδοί στο κέντρο του Βερολίνου βρίσκονταν στον τομέα μας, η Βίλχελμστράσε και η Φρίντριχστράσε. Βρίσκομασταν κάτω από έναν κατακλυσμό πυρών πυροβολικού, ημέρα και νύκτα, δίχως σχεδόν παύση. Δεχόμασταν επιθέσεις από άρματα μάχης που έβαλαν κατά των θέσεών που εμείς κρατούσαμε και από Σοβιετικό πεζικό που προσπαθούσε να μας εκδιώξει με φλογοβόλα. Η μάχη ήταν παντού, στις αυλές πίσω από τα σπίτια, επάνω στις στέγες, με τυφέκια εφόδου, με χειροβομβίδες και με ξιφολόγχες.

Τα σπίτια, καταρρέοντας, φλέγονταν. Πελώρια σύννεφα σκόνης υψώνονταν στον ουρανό. Ο καπνός και η σκόνη σχεδόν μας έπνιγαν και μας τύφλωναν. Μπορούσαμε μόνο να βλέπουμε στο

ΛΥΚΑΥΓΕΣ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ

Ακολουθεί ένα μικρό απόσπασμα από το Ζαν Μαμπίρ, μέλος του Τάγματος Εφόδου των Γάλλων Waffen SS, ο οποίος έγραψε και σχετικό βιβλίο μετά τον πόλεμο.

"Ο διοικητής του γαλλικού τάγματος λαμβάνει ενισχύσεις αρκετών εκατοντάδων μελών της Χιτλερικής Νεολαίας. Οι νέοι μαχητές, ηλικίας μεταξύ δεκατεσσάρων και δεκαπέντε, καίγονται από το ζήλο να σταλούν στη δράση όπως οι στρατιώτες. Το δημαρχείο του Νοίεκυλν μετετράπη σε φρούριο και υπερασπίζόταν με σκυλίσιο πείσμα.

"Ηρεμα, λεβέντες", οι υπαξιωματικοί βάζουν φρένο στους νεοφερμένους. "Μην κάνετε επιπολαιότητες. Οι Ποπόφ (το γενικό "υποκοριστικό" των Σοβιετικών, σ.τ.μ.) έχουν περισσότερη μάχημη πείρα από εσάς!", αλλά μέσα στον ενθουσιασμό τους αυτά τα νεαρά παλικάρια σχεδόν δεν ακούν τις προειδοποίησεις και ρίχνονται με ορμή με τα παντερφάουστ και τα τουφέκια τους επάνω στον εχθρό, σα να βρίσκονταν σε παρέλαση με τύμπανα και σαλπίσματα.

Στο ελάχιστο σημάδι συμπάθειας και ενθαρρύνσεως τα πρόσωπά τους φωτίζονται. Τα μάτια τους καίνε σα μια παράξενη φωτιά. Επιθυμούν να είναι ηρωικοί όπως οι μεγαλύτεροι άνδρες και αναλαμβάνουν κάθε είδους κίνδυνο και υπακούν τις διαταγές των Γάλλων υπαξιωματικών με εμπιστοσύνη και πειθαρχία. Οι υπερασπιστές του δημαρχείου δεν μπορούν να κρύψουν το πόσο συγκινημένοι είναι από αυτούς τους νεαρούς, μέσα στους οποίους καίει η ίδια φωτιά όπως και στους ίδιους.

"Τη στιγμή του μέγιστου κινδύνου", παρατηρεί ο SS-Χαουπιτσουρμφύρερ Φενέ, "το Βερολίνο αγγίζει την υπέρτατη θυσία, το αίμα του λαού του, ως τη νεολαία του." Ο Β.Γ. Βάλλενροδ, ο οποίος είναι περισσότερο εντυπωσιασμένος από τον ηρωισμό αυτών των αγοριών απ' όσο θα ήθελε να δείξει, αντιτάσσει: "Όταν οι Κόκκινοι πάρουν το Βερολίνο πολλοί θα πουν ότι αυτά τα αγόρια θυσιάσθηκαν χωρίς λόγο."

"Οχι, σίγουρα όχι!", εξανίσταται ο Ντορώ. "επάνω σε τέτοιες θυσίες και μόνον μπορεί το μέλλον ενός λαού να θεμελιωθεί. Και το μέλλον μετράει πιο πολύ από το παρόν."

μισό μέτρο. Οι κυνηγοί μας αρμάτων ήταν συνεχώς σ' επιφυλακή. Ούτε ένα άρμα μάχης δεν κατόρθωσε να περάσει. Η Βιλχελμστράσσε ήταν διάσπαρτη με φλεγόμενα άρματα μάχης, τα πυρομαχικά τους να εκρήγγυνται και τα τεπόζιτά τους των καυσίμων να ανατινάσσονται μέσα στις φλόγες.

Δεν υπήρχε ούτε ημέρα ούτε νύκτα, ίσα που μπορούσαμε να δούμε τον ουρανό. Δεν ήταν πάρα ένα σκέπασμα από βαριά ομίχλη που αντανακλούσε τις απειλητικές φλόγες. Ακούσαμε τον αχό του βομβαρδισμού, το τριζοβόλημα των καταιγίδων της φωτιάς, στη διάρκεια των νυκτών, πολύ κοντά, τους θρήνους και τα ουρλιαχτά των γυναικών. Αυτό μας πάγωνε και μας έκανε να τρεμουλιάζουμε περισσότερο απ' όσο μας έκα-

vav οι εκρήξεις και οι καταιγίδες φωτιάς. Σύμφωνα με τον πρώην σοσιαλδημοκράτη δήμαρχο Ερνς Ρώστερ, ενενήντα χιλιάδες γυναικών εβιάσθησαν από τους στρατιώτες του Ερυθρού Στρατού των μεθυσμένων από την επιτυχία. Πολεμώντας από ερείπιο σε ερείπιο, βρήκαμε τους εαυτούς μας το βράδυ της 1ης Μαΐου στα υπόγεια του αρχηγείου της μυστικής υπηρεσίας. Από επάνω μας, τα πάντα είχαν κατεδαφισθεί. Κάπου εκατό αξιωματούχοι της αστυνομίας προσπατήθηκαν σε μένα για τις ημέρες που ακολούθησαν. Πολέμησαν ως κανονικοί στρατιώτες, πολύ γενναία. Ως Χαουπιτσουρμφύρερ (λοχαγός) ήμουν ο διοικητής όλων αυτών των Ταγματαρχών, Αντισυνταγματαρχών και Συνταγματαρχών. Ήταν αξιοθαύμαστο το πώς αυτοί επι-

τίθονταν, με το τουφέκι στο χέρι.

Κατά τη διάρκεια του πρώτου βραδινού του Μαΐου είχαμε τουλάχιστο μια ικανοποίηση. Οι Ρώσσοι είχαν ανακοινώσει ότι θα καταλάμβαναν όλο το Βερολίνο την 1η Μαΐου, αλλά εμείς ήμασταν εκεί ακόμα.

Οι γείτονές μας στο δεξιόν μας πολεμούσαν ακόμα σκληρά για την κατοχή του κάθε κομματιού εδάφους. Προκειμένου να βλέπουμε μέσα στο σκοτάδι είχαμε μπήξει κεριά σε χριστουγεννιάτικα κηροπήγια. Στο τρεμοσβήνον φως των κεριών κάτω εκεί στα υπόγεια απένειμα τους τελευταίους Σιδηρούς Σταυρούς.

Βρισκόμασταν ήδη τότε πέρα από την ελπίδα ή το φόβο, σχεδόν πέρα από το χρόνο τον ίδιο. Νιώθαμε μια εσωτερική ευχαρίστηση, την ευχαρίστηση του να είμαστε ενωμένοι στη συντροφικότητα της μάχης και της αισθήσεως της άνευ ορίων εμπιστοσύνης που είχαμε ο ένας για τον άλλον. Εκείνοι οι οποίοι παρασημοφορήθηκαν ένιωθαν απέραντα υπερήφανοι. Ποτέ δε θα ξεχνούσα τα αστραφτερά τους μάτια που με κοιτούσαν τόσο ειλικρινά, και τις χειραψίες τους. Από την αρχή-αρχή όλοι είχαν μόνον αυτήν τη

μία σκέψη, να τους απονεμηθεί ο Σιδηρούς Σταυρός. Λίγες ημέρες πρωτύτερα είχα λάβει θέση σ' ένα παράθυρο με ένα παντσερφάουστ. Οι άνδρες μου με τράβηξαν πίσω, λέγοντας :

"Αφήστε μας να κερδίσουμε το Σιδηρού μας Σταυρό!"

Το πρωινό της 2ας Μαΐου βρισκόμασταν στο κτίριο του Υπουργείου της Αεροπορίας. Όλος ο τομέας ήταν ήσυχος όταν αρκετά αυτοκίνητα που ανέμιζαν λευκές σημαίες προσέγγισαν. Στα αυτοκίνητα ήταν Ρώσσοι, συνοδευόμενοι από Γερμανούς αξιωματικούς. Οι Σοβιετικοί στρατιώτες, άνδρες και γυναίκες, ήλθαν από απόσταση και μας κάλεσαν να παραδοθούμε. Ένας ταγματάρχης της Luftwaffe μου είπε : Τελείωσε. Η συνθηκολόγηση έχει υπογραφεί. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή από το να παραδοθείτε." οι άνδρες μου κι εγώ αποφασίσαμε γρήγορα. Θα ξεκινούσαμε για την Καγκελαρία του Ράιχ όπου εντοπίζοταν ο μεραρχιακός μας σταθμός διοικήσεως. Αποφεύγοντας τα ρωσικά στρατεύματα, προχωρήσαμε κατά μήκος των υπογείων σηράγγων. Στο σταθμό του Κάζερχοφ έγινε φανερό : οι οδοί ήταν πλήρεις ρωσικών φορτηγών,

Οι στρατιώτες της "Charlemagne" μάχονται στο Ανατολικό Μέτωπο

να κτυπούν αδιάκοπα τις κόρνες τους. Οι τοίχοι της Καγκελαρίας του Ράιχ παρέμειναν σιωπηλοί.

Όχι πολύ αργότερα πιαστήκαμε αιχμάλωτοι σε μια κρυψώνα κάτω από τη γέφυρα του σιδηροδρομικού σταθμού του Πότσνταμ στο Βερολίνο, όπου είχαμε θελήσει να περιμένουμε για το σούρουπο και ύστερα να βρούμε τον τρόπο μας να φθάσουμε στην πόλη του Πότσνταμ. Εκεί είχαμε ελπίσει να ενωθούμε στη Στρατιά του Βενκ. Αιχμαλωτισμένοι! Όλος ο κόσμος έμοιαζε να διαλύεται μέσα μας. Οι φρουροί μας μας συμπεριφέρθηκαν δίχως βαρβαρότητα, αλλά ολόγυρά μας κυριαρχούσε η έκσταση της νίκης, μια έκσταση που ήταν επικίνδυνη για τους ηττημένους. Ένας από τους υπαξιωματικούς μου, δίπλα μου, δολοφονήθηκε με μια σφαίρα στον κρόταφο προτού οι φρουροί μας μπορέσουν να το αποτρέψουν (ήταν ο Ουντερσαρφύρερ Αλμπέρ Μπρυνέ, σ.τ.μ.).

Συναθροισθήκαμε σε μια περιοχή κοντά στην πύλη του Βρανδεμβούργου που είχε υποστεί ζημιές και παρακολουθούσαμε, με βαριές καρδιές, τη μεγάλη παρέλαση της νίκης, εκατοντάδες κι εκατοντάδες ερυθροτυμένων αρμάτων μάχης. Νιώσαμε συντριμμένοι, τσακισμένοι. Ήταν μια απόλυτη καταστροφή, η αίσθηση του να σαρώνεσαι, να πέφτεις στο τίποτα, μέσα στην πιο μαύρη νύκτα.

Το ανωτέρω κείμενο αποτελεί απόσπασμα αφηγήσεως του Άνρι-Ζοζέφ Φενέ, του 26χρονου τότε διοικητού του επιλέκτου Τάγματος Εφόδου (Sturmbattalion), του 57ου Συντάγματος της 33ης Μεραρχίας των Waffen SS "Charlemagne", που κατά βάση αποτελείτο από Γάλλους εθελοντές. Η πραγματική ισχύς της συγκεκριμένης "μεραρχίας", ποτέ δεν ξεπέρασε εκείνην μιας ταξιαρχίας. Το τάγμα βρέθηκε κατά σχεδόν τυχαίο τρόπο στο πολιορκημένο Βερολίνο του Απριλίου του 1945, μαζί με τον ίδιο το μέραρχο, Μπριγκαντεφύρερ Δρα. Γκούσταβ Κρούκενμπεργκ. Οι Σοβιετικοί είχαν ρίξει κατά του ανυπεράσπιστου, ουσιαστικώς, Βερολίνου τις δύο καλύτερες Ομάδες Στρατιών τους (Μέτωπα), υπό τη διοίκηση των Ζούκοφ και Κό-

Απόδοση τιμής στο Μνημείο του αγνώστου Στρατιώτη

νιεφ. Ο μικρός αυτό σχηματισμός των εθελοντών θ' αφανισθεί σχεδόν ολοκληρωτικώς μέσα στις λίγες ημέρες που θ' ακολουθήσουν, μαχόμενος σκληρά στο καμίνι της πρωτεύουσας του Ευρωπαϊκού Ράιχ. Θ' αναδείξει όμως και τον εντυπωσιακό αριθμό των τεσσάρων νέων κατόχων του περιφήμου παρασήμου του Σταυρού του Ιπποτού του Σιδηρού Σταυρού. Αυτοί ήταν, εκτός του ίδιου του Φενέ, και οι:

1) **Χαουπιτσουρμφύρερ Βίλχελμ Βέμπερ**, ο Γερμανός διοικητής της σχολής μάχης εκ του σύνεγγυς (Nahkampfschule) της μεραρχίας

2) **Ουντερσαρφύρερ Ωζέν Βωλό**

ο οποίος εφονεύθη στις 2 Μαΐου από πυρά ελευθέρου σκοπευτού. Οι συμπολεμιστές του τον περιέγραφαν ως "ένα έξοχο δείγμα της εργατικής τάξεως του Παρισιού"

3) **Ομπερσαρφύρερ Φρανσουά Απολλό**

θεωρήθηκε αγνοούμενος στις 2 Μαΐου, αλλά κατόρθωσε να επιβιώσει και να επιστρέψει στη χώρα του μετά τον πόλεμο. Το 2004 ήταν ακόμη εν ζωή.

Συνέντευξη με τον Udo Voigt

Η 8η ΜΑΙΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΆΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

"Η Ελλάδα είναι μια μεγάλη χώρα με πολύ σημαντική ιστορία και παράδοση. Είναι τα τείχη της Ευρώπης. Είναι απολύτως απαραίτητη η παρουσία και συμμετοχή της Ελλάδας σε ένα Ευρωπαϊκό κίνημα... Οι δέσεις μας, οι δέσεις του NPD, ταυτίζονται απόλυτα με τις δέσεις των Ελλήνων εδνικιστών της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Όπως ήταν αναμενόμενο η συμπλήρωση των 60 ετών από το εσφαλμένα ονομαζόμενο "τέλος του πολέμου" "εορτάστηκε" στην Γερμανία όπως άλλωστε και στην Ρωσία. Γι' άλλη μια φορά έγινε προσπάθεια να θεωρηθεί ως η πιο σημαντική ιστορική επέτειος, η επέτειος της "αντιφασιστικής νίκης". Η 8η Μαΐου ονομάζεται στην Γερμανία -στο πλαίσιο της επί 60 έτη προσπάθειας πλύσης εγκεφάλου, ενοχοποίησης και παραποίησης της ιστορίας- "ημέρα της δημοκρατίας"! Ένας περήφανος και ηρωικός λαός που όμως έχασε έναν πόλεμο, καλείται και πολύ περισσότερο υποχρεώνεται να τσακίσει την περηφάνεια του, να ξεχάσει την παράδοσή του, να χάσει την γενναιότητά του και να μετατραπεί σε έρμαιο και ανδρείκελο των νικητών, αντιμετωπίζοντας την ήττα,

την θλιβερή δηλαδή επέτειο, ως γιορτή! Φαινόμενο πάντως όχι πρωτόγνωρο ιστορικά, αντίθετα συνηθέστατο αφού η "επάνοδος" της δημοκρατίας ιστορικά σχετίζεται άμεσα με εθνικές ήττες και τραγωδίες. Στην Ελλάδα έχουμε ανάλογο και πιο πρόσφατο παράδειγμα με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο η οποία "συνέπεσε" με την επιστροφή της δημοκρατίας.

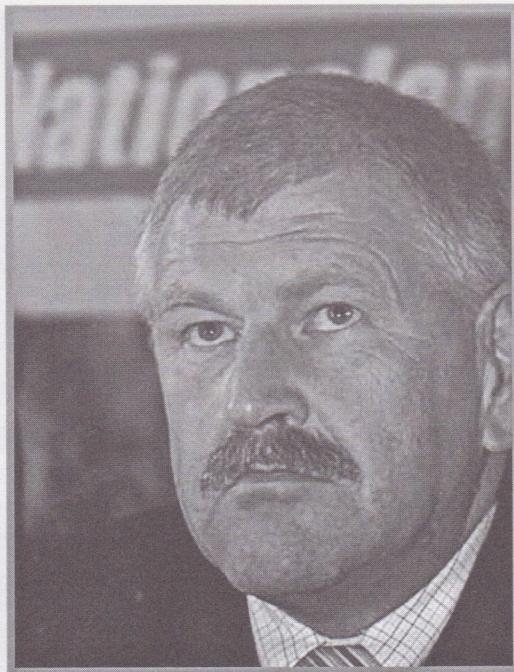
Στην Γερμανία η πλύση εγκεφάλου που προαναφέραμε δεν πρέπει να ήταν εύκολη υπόθεση. Γι' αυτό η "χαρά της γιορτής" σχεδόν επεβλήθη δια νόμου. Και μπορεί ο νόμος να μην υποχρεώνει κάποιον να γιορτάζει, τον υποχρεώνει όμως να μην λυπάται, να μην τολμάει να εκφράσει την αγάπη του στην πατρίδα του, να μην αμφισβητεί ο, τι του παρουσιάζουν ως ορθό και δίκαιο. Τον υποχρεώνει να γίνεται ηττοπαθής, να νιώθει ε-

νοχές και αντί να τιμά τους προγόνους του για την γενναιότητά τους να τους θεωρεί εγκληματίες! Στην Γερμανία ίσως περισσότερο από οπουδήποτε άλλού η δημοκρατία δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο. Η δημοκρατία είναι για τους δημοκράτες, για όσους ακολουθούν την επίσημη γραμμή, το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης υπάρχει γι' αυτόν που εκφράζει αυτό που αποτελεί την κρατούσα άποψη. Είναι κανείς ελεύθερος να κραυγάζει "ποτέ ξανά Γερμανία", είναι κανείς ελεύθερος να εκφράζει τα συμπλέγματά του και να στρέφεται κατά της πατρίδας και της ιστορίας του. Όμως η ζωή γίνεται δύσκολη, πολύ δύσκολη για όποιον αντιστέκεται.

Ήταν η πρώτη φορά που η επέτειος αυτή αντιμετωπίστηκε ως αυτό που πραγματικά είναι. Ως η επέτειος μίας τραγικής ήττας. Ήταν η πρώτη φορά που οι Γερμανοί μαζικά αντέδρασαν στο ψέμα που επί 60 έτη τους επιβάλλουν ως αλήθεια. Ήταν η πρώτη φορά που με τόση μαζικότητα και τόσο κραυγαλέα αντέδρασαν στην δια νόμου επιβαλλόμενη ενοχή και διεκδίκησαν το φυσικό τους δικαιώμα να είναι περήφανοι! Με κυρίαρχο σύνθημα το "Εμείς δεν γιορτάζουμε" το Γερμανικό Εθνικιστικό κόμμα NPD διοργάνωσε μία μεγάλη συγκέντρωση στην πλατεία Alexanderplatz στο ανατολικό Βερολίνο. Κι επειδή αυτός ο πόλεμος δεν ήταν μόνο για την Γερμανία αλλά για όλην την Ευρώπη, στην εκδήλωση πήραν μέρος και αντιπροσωπείες από άλλες χώρες. Κι ακόμη περισσότερο, επειδή η Ελλάδα από αυτόν τον πόλεμο έχασε και οδηγήθηκε στο σημερινό κατάντημά της συνεπώς δεν έχει κανέναν λόγο να γιορτάζει, οι Έλληνες εθνικιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ήμασταν εκεί.

Ο κόσμος που συγκεντρώθηκε ήταν τελικά γύρω στους 6000. Όμως η αστυνομία από τις 11 περίπου και μετά, έκπληκτη από τον όγκο της συγκέντρωσης απαγόρευσε την πρόσβαση στον χώρο περίπου 3500-4000 ατόμων που έρχονταν κυρίως με πούλμαν. Επίσης απαγόρευσε και την πορεία.

Η εκδήλωση -κόλαφος στο σύστημα και την κρατούσα άποψη, η εκδήλωση ενάντια στο ψέμα

«Η 8η Μαΐου δεν είναι πιέρα γιορτής. Είναι η πιέρα κατοχής της Γερμανίας αλλά και της Ευρώπης»

και την ενοχή διοργανώθηκε όπως προαναφέραμε κυρίως από το NPD το οποίο τα τελευταία χρόνια είναι ίσως το πιο προβεβλημένο σύγχρονο εθνικιστικό κίνημα κυρίως λόγω της ανόδου του και της χώρας φυσικά στην οποία δραστηριοποιείται. Αν και ιδρύθηκε πριν από 41 χρόνια έγινε γνωστό περισσότερο μετά την ανάληψη της γηγετικής θέσης από τον Udo Voigt, οπότε και γνώρισε άνοδο αλλά και την φήμη που έχει τώρα. Ο ίδιος ο Voigt πάντως υπήρξε μέλος του κόμματος από το 1966. Τον Voigt συναντήσαμε επανειλημμένως κατά την διάρκεια της παραμονής μας στο Βερολίνο και συζητήσαμε πολύ. Η εκδήλωση της 8ης Μαΐου μετά την ανακοίνωση της απαγόρευσης να γίνει πορεία τελείωσε με ομιλία του. Ενδεικτικό του κλίματος που επικρατεί και του ρόλου που παίζουν οι δημοσιογράφοι είναι ότι η πρώτη ερώτηση που έγινε στον Voigt μετά το τέλος της εκδήλωσης δεν αφορούσε στην συγκέντρωση και στον σκοπό αυτής ή δεν του ζητήθηκε να σχολιάσει την απαγόρευση της πορείας όπως θα ήταν αναμενόμενο,

Είναι γνωστή η τακτική του Συστήματος. Μας γεμίζουν κατηγορίες για να κρύψουν την αλήθεια και να εμποδίσουν έτσι να ακουστεί η εναλλακτική πολιτική τοποθέτηση του NPD

αλλά η ερώτηση ήταν ποια η γνώμη του για το Ολοκαύτωμα! Στην Γερμανία, όπως είναι γνωστό όποιος αμφισβήτησε το Ολοκαύτωμα φυλακίζεται. Λόγω της θερμής φιλοξενίας της οποίας τύχαμε από τους Γερμανούς συναγωνιστές είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε πολλές φορές τον Voigt και να συζητήσουμε για πολλές ώρες μαζί του. Τα χαρακτηριστικότερα από αυτά που μας είπε είναι:

Για ποιο λόγο διοργανώσατε την συγκέντρωση της 8ης Μαΐου;

Όπως είδατε το κεντρικό μας σύνθημα ήταν το "Εμείς δεν γιορτάζουμε". Η Γερμανία έχασε τον πόλεμο συνεπώς δεν μπορούμε να γιορτάζουμε. Δεν μπορούμε να γιορτάζουμε τον θάνατο τόσο πολλών Γερμανών. Μετά την λήξη του πολέμου σκοτώθηκαν περισσότεροι Γερμανοί απ' ό, τι πιο πριν. 3 εκατομμύρια σκοτώθηκαν, 11 εκατομμύρια φυλακίστηκαν. Δεν ήταν αιχμάλωτοι πολέμου, ο ακριβής όρος είναι φυλακισμένοι πολέμου! 1 εκατομμύριο σκοτώθηκαν ενώ βρί-

σκονταν υπό την κυριαρχία των συμμάχων. 1,5 εκατομμύριο σκοτώθηκαν στην Σοβιετική Ένωση όπου ήταν φυλακισμένοι.. Συνολικά πάνω από 15 εκατομμύρια Γερμανών απελάθηκαν από την ίδια τους την χώρα.

Άρα τι ακριβώς σημαίνει για εσάς η 8η Μαΐου;

Η 8η Μαΐου δεν είναι ημέρα γιορτής. Είναι η ημέρα κατοχής της Γερμανίας αλλά και της Ευρώπης

Γιατί την θεωρείτε ημέρα κατοχής και της Ευρώπης δεδομένου ότι οι συμμαχικές ευρωπαϊκές δυνάμεις θεωρούνται νικήτριες;

Αυτός ο πόλεμος από την πλευρά της Γερμανίας δεν ήταν μόνο για την Γερμανία αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη. Την 8η Μαΐου η Ευρώπη κατακτήθηκε από τον Αμερικανικό και τον Σοβιετικό Ιμπεριαλισμό. Αυτό άλλωστε αποδείχθηκε τα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι και σήμερα. Μετά το πόλεμο το αμερικανικό όνειρο

της παγκοσμιοποίησης γίνεται όλο και πιο πολύ πραγματικότητα.

Την ώρα που το NPD και όλοι οι εθνικιστές που πήραν μέρος στην συγκέντρωση έλεγαν "δεν γιορτάζουμε" η Γερμανική Κυβέρνηση γιόρταζε. Μάλιστα ο Σρέντερ πήγε στην Ρωσία για να πάρει μέρος στον εορτασμό. Πώς το σχολιάζετε αυτό;

Η Γερμανική Κυβέρνηση γιορτάζει την 8η Μαΐου ως το "τέλος του πολέμου". Αυτό όμως είναι φέμα. Μην ξεχνάτε πως η Ιαπωνία ήταν δύναμη του Άξονος. Ο πόλεμος τελείωσε την 2/9/1945 με τον βομβαρδισμό της Ιαπωνίας και την συνακόλουθη συνθηκολόγησή της.

Το τέλος του Β Παγκοσμίου πολέμου έχει υπερτιμηθεί, σκοπίμως βέβαια λόγω της ήττας της Γερμανίας σαν να σταμάτησε ο πόλεμος γενικά, ως ιστορικό φαινόμενο. Όμως μετά τον Β' Π.Π. είχαμε πλήθος άλλων πολέμων.

Έκαναν πολιτικό θέαμα αυτόν τον "εορτασμό". Η ελευθερία που έχουμε σήμερα στην Γερμανία είναι η ελευθερία του να λέμε "Ευχαριστούμε" στους νικητές, στους συμμάχους. Σε αυτούς που ήταν εχθροί της πατρίδας μας δηλαδή. Ο καγκελάριος του ψεύδους πήγε στην Μόσχα για να βεβαιώσει με την στάση του ότι στην Γερμανία ακολουθείται σταθερά "η πολιτική της αναμόρφωσης και της προσαρμογής". Η επίσκεψή του είναι μία τυπική ενέργεια συνεργασίας. Την μια ημέρα γιορτάζουμε την υποτιθέμενη ελευθερία μας και την επομένη τρέχει στη Ρωσία να πει ευχαριστώ! Θα σας δώσω και ένα άλλο παράδειγμα. Τον περασμένο Ιούνιο ο Σρέντερ πήγε στη Νορμανδία να γιορτάσει την απόβαση. Εκεί τίμησε τους νεκρούς των Συμμάχων με επίσκεψη στο νεκροταφείο τους. Δεν πήγε όμως να τιμήσει τους νεκρούς Γερμανούς. Για εμένα αυτή η κατάσταση είναι ανάλογη με αυτήν που επικρατεί τώρα στο Ιράκ, σε μία χώρα δηλαδή κατεχόμενη στην οποία η κυβέρνηση ευχαριστεί και συνεργάζεται με τους νικητές. Αυτή είναι η αμερικανική ελευθερία και δημοκρατία

Πώς θα διατυπώνατε συνοπτικά

τα αποτελέσματα του Β' Π.Π.;

Το αποτέλεσμα αυτής της συγκεκριμένης εκβασης του πολέμου ήταν: η νίκη των ΗΠΑ. Τώρα υφιστάμεθα τα τρία είδη αμερικάνικου ιμπεριαλισμού: τον οικονομικό, τον πολιτιστικό και τον στρατιωτικό.

Διαπιστώσαμε ότι οι νόμοι στην Γερμανία για τους εθνικιστές είναι πολύ αυστηροί - το ίδιο και οι έλεγχοι και τα μέτρα της Αστυνομίας στην συγκέντρωση της 8ης Μαΐου.

Αυτό είναι γεγονός, αλλά είναι επίσης γεγονός ότι όσο η αστυνομία μας ελέγχει και μας "ενοχλεί" τόσο πιο πολλοί νέοι έρχονται στο κίνημά μας.

Μετά από όλα αυτά πώς βλέπετε το μέλλον της Ευρώπης;

Απ: Αν όλα τα έθνη της Ευρώπης αγωνισθούν ενωμένα ενάντια στην πολυφυλετική κοινωνία τότε η Ευρώπη θα επιβιώσει και θα γίνει κυρίαρχη δύναμη. Αν όχι, δεν θα έχει καμία επιρροή και θα πεθάνει. Θα παραμείνει μόνο ως γεωγραφική περιοχή. Το NPD είναι το μόνο γερμανικό κόμμα που έχει πρόγραμμα για την Ευρώπη. Στις τελευταίες Ευρωπαϊκές εκλογές έλαβε μέρος όχι μόνο για την Γερμανία αλλά και για την Ευρώπη. Η θέση μας είναι ότι η Ευρώπη πρέπει να ξαναγίνει Ευρώπη! Που σημαίνει να αγωνιστεί και να νικήσει την παγκοσμιοποίηση, τον πολυφυλετισμό και τον καπιταλισμό. Να γίνει η Ευρώπη της ελευθερίας των λαών και των εθνών της.

To NPD κατηγορείται συχνά για ακρότητες και βιαιότητες.

Είναι γνωστή αυτή η τακτική. Μας γεμίζουν κατηγορίες για να κρύψουν την αλήθεια και να εμποδίσουν έτσι να ακουστεί μία εναλλακτική πολιτική τοπιθέτηση

Ποια είναι τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα σας;

Το σοβαρότερο πρόβλημα που είναι η γενεσιούργος αιτία και άλλων προβλημάτων είναι ο πο-

Στην εκδήλωση της Φάλαγγας στην Ισπανία κατά της εισόδου της τουρκίας στην Ευρώπη στις 19 Φεβρουαρίου 2005

λυφυλετισμός της κοινωνίας μας.

Σε λίγο καιρό τα παιδιά μας θα πηγαίνουν σε σχολεία στα οποία το 65% θα είναι αλλοδαποί. Ο πολυφυλετισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την πολυπολιτισμικότητα η οποία προκύπτει ως συνέπεια αυτού και με την παγκοσμιοποίηση. Η μόνη λύση σε αυτό το πρόβλημα είναι ο Εθνικισμός. Αν ο Εθνικισμός δεν έχει λόγο τότε η Γερμανία θα πεθάνει!

Ένα Ευρωπαϊκό κίνημα είναι εφικτό και τι στόχους έχει;

Το NPD στοχεύει στην συσπείρωση όλων των εθνικών ευρωπαϊκών δυνάμεων και των εθνικιστικών κινημάτων. Σε αυτήν την προσπάθεια κάθε λαός και έθνος της Ευρώπης είναι πολύ σημαντικός, συμπεριλαμβανομένης και της Ρωσίας. Πρέπει να είμαστε ενωμένοι, κάθε έθνος είναι ένα κομμάτι από το μέλλον της Ευρώπης. Η ενωμένη Ευρώπη, υπό την προϋπόθεση της διατήρησης της εθνικής ιδιαιτερότητας κάθε έθνους και του πνεύματος και της κουλτούρας

του, είναι η μοναδική δύναμη αντίστασης και νίκης έναντι του καπιταλισμού, της αμερικανικής κυριαρχίας και αυτού που ονομάζεται αμερικανικός πολιτισμός.

Εννοείτε ότι δεν υπάρχει αμερικανικός πολιτισμός;

Η διαφορά με τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό είναι χαώδης. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Όπως γνωρίζετε στη νεώτερη ευρωπαϊκή ιστορία η μεγαλύτερη ανάπτυξη του πολιτισμού έρχεται από την Χριστιανική Ευρώπη. Απέναντι στον Γκαίτε, τον Σίλλερ, τον Μπαχ για παράδειγμα η Αμερική έχει να αντιτάξει ως προϊόντα πολιτισμού την Μαντόνα και τον Μάικλ Τζάκοσον!

Ποια η γνώμη σας για το Ολοκαύτωμα;

Ξέρετε, στην Γερμανία υπάρχει ειδικός νόμος για το Ολοκαύτωμα. Αν θες να είσαι νόμιμος και να αποφύγεις την φυλάκιση πρέπει να υιοθετείς την επίσημη άποψη, την άποψη του κράτους δηλαδή. Γνωρίζω ότι η Γερμανία είναι μία κατεχόμενη χώρα, γνωρίζω ότι η ιστορία γράφεται από τους νικητές. Έτσι πρέπει να πιστεύω ότι τη κυβέρνηση πιστεύει γι' αυτό το ζήτημα αφού οποιαδήποτε άλλη άποψη απαγορεύεται!

Ποια η γνώμη σας για την Ελλάδα;

Πρόκειται για μια μεγάλη χώρα με πολύ σημαντική ιστορία και παράδοση. Είναι τα τείχη της Ευρώπης. Είναι απολύτως απαραίτητη η παρουσία και συμμετοχή της Ελλάδας σε ένα Ευρωπαϊκό κίνημα. Οι Ευρωπαίοι είμαστε κοινής καταγωγής γι' αυτό έχουμε κοινές θέσεις. Με εξέπληξε αυτό που διαπίστωσα τις ημέρες αυτές που βρίσκεστε στο Βερολίνο: ότι δηλαδή οι θέσεις μας, οι θέσεις του NPD, ταυτίζονται απόλυτα με εσάς, των Ελλήνων εθνικιστών της Χρυσής Αυγής χωρίς να έχει προηγηθεί καμία συζήτηση μεταξύ μας γι' αυτές. Αυτό οφείλεται στις κοινές μας ρίζες. Οι ιδέες μας, η πίστη μας πηγάζει από την ψυχή μας και δεν είναι ένα επικοινωνιακό τέχνασμα. Βασίζεται στην παράδοσή μας και δεν είναι φτιαγμένη στο Χόλυγουντ.

Κεντρικός ομιλητής στην εκδήλωση
του NPD στις 8 Μαΐου 2005

8η ΜΑΪΟΥ 1945 ΜΙΑ ΑΠΟΦΡΑΔΑ ΕΓΓΕΤΕΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ

Η 8η Μαΐου 1945 υπήρξε η πλέον αποφράς ημέρα δια το μέλλον ολοκλήρου της Ευρώπης. Παρόλας εξήντα έτη από της λήξεως του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο πόλεμος αυτός, αντιδέτως προς την επικρατούσαν παραπληροφοριακήν άποψιν, άρχισε με ένα δίκαιον αίτημα της Γερμανίας της δημιουργίας του διαδόμου του Νιάντσιχ, που εδημιουργήθηκε και εχρησιμοποιήθηκε από τις αυτοαποκαλούμενες δυτικές "δημοκρατίες" δια να προκαλέσουν την έναρξή του και ειτελείωσε με δύο μη αναγκαίες εκρήξεις αιτιολογών βομβών, (οι οποίες εδολοφόνησαν εντός ελαχίστιων δευτερολέπτων άνω των 250.000 αδώων Ιαπώνων αμάχων) από την εγκληματικήν Αμερικανική κυβέρνησην, που ακόμη παραμένει αιτιμώρητη και η οποία επέφερε την απαρχή της ολετήριας για την ανθρωπότητα πυρηνικής εποχής.

Οι Γερμανοί έπρεπε να παγιδευθούν δια της μέσω "ανοχής" και δελεασμού αυτών προκλήσεως ενός τοπικού πολέμου, ο οποίος χάρις των μηχανορραφιών των πρακτόρων του Διεθνούς Χρηματισμού του αρχιπροδότου Ουΐνστον Τσώρτσιλ και του Φρανκλίνου Ρούσβελτ μετετράπη σε Ευρωπαϊκόν και επακολούθως σε παγκόσμιον με την προκληθείσαν ένταξην των ΗΠΑ εις αυτόν υπό του δευτέρου. Ο Ρούσβελτ εγγώριζε δια την επικείμενην επίθεσιν των Ιαπώνων, τους οποίους ανάγκασε να επιτεθούν με τις επιβληθείσες κυρώσεις, αλλά δεν ενημέρωσε κανένα, δια να μεταβάλει την Αμερικανική κοινή γνώμη υπέρ του πολέμου. [πρβλ. τα αναθεωρητικά βιβλία: The Secret Polish Documents (Τα Μυστικά Πολωνικά Αρχεία), επίσης The Imposed War (Ο Επιβληθείς Πόλεμος), του D. Hoggan]. Επίσης, "FDR: My Exploited Father in Law", (Ρούσβελτ, ο εκμεταλλευθείς πεθερός μου) του Curtis B. Dull και "The Final Secret of Pearl Harbor", (Το Τελικόν Μυστικόν του Πέρλ Χάρμπορ) του υποναυάρχου R. Theobald. (Institute of Historical Review - Ίδρυμα Ιστορικής Αναθεωρήσεως)

Εορτάζεται η 60η επέτειος της αποκαλούμενης "Νίκης" εις την Ευρώπην και όχι της Ευρώπης (VE - Victory in Europe) ημέρας, στην ουσία όμως και όσον αφορά τους Ευρωπαίους της αποφράδας Ήττας της Ευρώπης (Defeat in Europe - DE) ημέ-

ρας με την άνευ όρων παράδοσιν του Γ' Ράϊχ. Κατά τον εορτασμόν της πεντηκονταετίας της ήπτας το 1995 επί τέσσαρες συνεχείς ημέρες οι επεροκίνητοι, δωσίλογοι πολιτικοί των αποκαλουμένων "Συμμαχικών" υποτελών κρατών της Βρετανίας, Γαλλίας, Ρωσίας και των καθυποτεταγμένων Γερμανίας - Αυστρίας εόρταζαν αυτήν την επέτειον της κατοχής και επακόλουθης υποτελείας της Ευρώπης στις Σιωνιστοκρατούμενες ΗΠΑ στις τέσσαρες πρωτεύουσες της μαρτυρικής Γηραιάς Ηπείρου, του Λονδίνου, Βερολίνου, Μόσχας και Παρισίων. Είναι άξια λόγου η θαρραλέα άρνησις του τότε προέδρου της Πολωνίας κ. Λέχ Βαλέσσα να μην αποδεχθεί την πρόσκλησην συμμετοχής του σε εκείνους τούς προκλητικούς εορτασμούς, καθώς αυτός απεκάλυψε ούτως το ψευδές των ισχυρισμών του Παρασιτικού Κατεστημένου ως προς τα αίτια εκείνου του καταστρεπτικού και μοιραίου δια την Ευρώπη πολέμου, ήτοι ότι η κατ' ισχυρισμόν "προστασία" της παραβιασθείσης εδαφικής ακεραιότητος της Πολωνίας ήτοι μία ευτελής ανυπόστατη δικαιολογία. Τούτο επειδή βάσει συμφωνίας η Πολωνία προσεβλήθη και κατελήφθη συγχρόνως υπό αμφότερων των Γερμανών και των Σοβιετικών, κατά το 37% και 63% αντιστοίχως, πλην όμως ο πόλεμος εκηρύχθηκε μόνον εναντίον των πρώτων, ενώ οι δεύτεροι μετά το πέρας τούτου προσήρτησαν πλέον του ενός τρίτου των ανατολικών εδαφών της και επέβαλαν το τυραννικόν κομμουνιστικόν καθεστώς.

Η περίφημος αλλά άκρως διαστρεβλωμένη πλήρης δήλωσις του Αδόλφου Χίτλερ ότι, "εάν νικήσωμεν εις αυτόν τόν πόλεμον, το Ράϊχ προκειται να διαρκέσει δια χίλια έτη, εάν όμως οι αντίπαλοί μας νικήσουν, η ιδική των παγκόσμιος τάξις θα διαρκέσει δια χίλια έτη", ήτο μόνον μεταφορική, σημαίνουσα ότι ο πόλεμος εκείνος υπήρξε η μεγίστη και κρισιμωτάτη σύγκρουσις δύο εναντίων δυνάμεων στην ανθρώπινη Ιστορία όπως και η πλέον σημαντική και κρίσιμη ιδεολογική καθώς και πολιτισμική σύρραξις, μεταξύ δύο φορέων του Οργανικού και του Παρασιτικού, που αντιπροσωπεύουν και εκφράζουν δύο εντελώς αντίθετες και ενάντιες κοσμοθεωρίες: την μία του Φωτός, της Αισθητικής, Αρμονίας,

Φυσικής Τάξεως, Δημιουργίας, Τιμής και των ΑΞΙΩΝ - Αρχών και την άλλην του σκοταδισμού, της πνευματικής συγχύσεως, διαστροφής, της εννοιολογικής αντιστροφής, σημασιολογικής διαστρεβλώσεως, αντιψυσικής παρασιτικής αταξίας, απάτης / δολιότητος, καταστροφής και απαξιών. Δυστυχώς όμως οι πρώτες δεν εξεφράσθησαν πλήρως υπό του Τρίτου Ράϊχ, το οπίον, όντος ελλειμματικού εις λειτουργίαν εν σχέσει με την εφαρμογήν του Οργανικού Συστήματος και του Φυλετικού Παράγοντος, προέβη εις ουσιώδη ιδεολογικά και στρατηγικά μοιραία λάθη, όσον αφορά την οικειοποίησιν και συστράτευσιν όλων των Ευρωπαίων εις αυτόν τον τιτάνιον αγώνα, έχοντας επικεντρωθεί εις ένα κάθετον εθνικισμόν. Ως εκ τούτου, ο Εθνικοσιαλισμός δεν ήτο εις θέσιν να αναπτύξει τις αντίστοιχες ιδεοκρατικές, πολιτικές, οικονομολογικές, οικολογικές, κ.ά. Οργανικές Αρχές εις την ολότητά των. Παρ' όλα αυτά, η ανωτέρω δήλωσις του Χίτλερ ισχύει ως αληθής, καθ' ότι οι νικητές έχουν επιβάλλει την παρασιτικήν "Νέα Παγκόσμια Τάξιν", της ελεγχούσης αυτούς Διεθνούς Χρηματιστικής Δυνάμεως, που τόσον παθητικώς υφιστάμεθα, και η οποία, εάν οι Ευρωπαίοι δεν αναλάβουν τις ιστορικές των ευθύνες, πρόκειται να διαρκέσει έως ότου το Παρασιτικόν Σύστημα καταρρεύσει εκ των ένδον, ή κατά πάσα πιθανότητα έως ότου η επαπειλουμένη Μητέρα Φύσις εκδικηθεί δια τον προκληθέντα κατ' αυτής βιασμόν και την επιφερομένην οικολογικήν καταστροφήν.

Υφιστάμεθα την εμφανώς πλέον επιβαλλομένην παγκοσμιοποίήσιν των σιωνιστοκρατούμενων ΗΠΑ, των οποίων οι υποχείριες και καταχρεωμένες εις την Διεθνή Εβραϊκήν Χρηματιστικήν - Νομισματικήν Παρασιτικήν Δύναμιν Ευρωπαϊκές κατοχικές κυβερνήσεις απεργάζονται ενσυνειδήτως τον αφανισμόν των Εθνών των και την επιβολήν μίας Παγκοσμίου Τυραννίας. Η ευφημιστικώς και εμετικώς (ad pauseam) προπαγανδιζομένη "διεθνής κοινότης", ή το "παγκόσμιο χωριό", δύο αντιφατικώτατες και αυτοαναιρούμενες φράσεις, όσον αφορά τούς επί μέρους όρους των, είναι το προπαρασκευαστικόν στάδιον αυτής της επικειμένης δουλείας. Είναι

ο αόρατος και παρασκηνιακός επί του παρόντος απρόσωπος κεντρικός έλεγχος, ο οποίος θα έπρεπε να προκαλεί ανησυχίες, λόγω της απάνθρωπης, εκμεταλλευτικής και αντιοικολογικής φύσεώς του, που επαπειλεί τα μέγιστα κάθε βιωσιμότητα επί της Γης. Επιπροσθέτως, παρ' όλη την παραπληροφοριακή προπαγάνδα, ο Αδόλφος Χίτλερ ουδεμία πρόθεσιν είχε να καταλάβει ολόκληρον τον πλανήτην, εκτός των αναγραφεισών και αναφερθεισών υπό του ιδίου περιοχών, -- [Όρα: *Mein Kampf*, (Ο Αγών μου)] -- Αναφορικώς, αποσκοπούσε μόνον εις την δημιουργίαν μίας ηπειρωτικής αυτοκρατορίας εις βάρος μόνον της τέως ΕΣΣΔ, που θα συνυπήρχε ειρηνικώς μετά της τότε θαλασσοκράτειρας Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Όντως, οι Γερμανοί ήσαν μάλιστα διατεθειμένοι να υπερασπίσουν την τελευταίαν εναντίον της διαφαινομένης και πραγματικής εκ των ΗΠΑ απειλής!

[Όρα: *Hitlers Tisch-gespräche im Fuhrerhaup-tquartier 1941-1942*, που είναι μέρος των *Bor-mann Vermerke*, συμπεριλαμβανομένων εις την

Αγγλικήν έκδοσιν: *Hitler's Table Talk 1941-1944*, (Οι Επιτραπέζιες Ομιλίες του Χίτλερ 1941-1944), ανεκδότου εις την νέο-Ελληνικήν.]

Τούτο έχει επίσης επιβεβαιωθεί αναδρομικώς, καθ' ότι μεταπολεμικώς η Βρετανική Αυτοκρατορία απωλέσθη, -- (παραδοθείσης από τον νεκροθάπτη της τον μέγιστον προδότην Τσώρτσιλ βάσει της προδοτικής Χάρτας του Ατλαντικού την 13/8/1940) -- και η ίδια η τέως Μεγάλη Βρετανία καθητεάγη πλήρως εις τας σιωνιστοκρατούμενας ΗΠΑ, έχουσα μειωθεί εις Αμερικανο-Σιωνιστικόν προπύργιον κατά της Ευρώπης. Καθώς αποφαίνεται εκ των υστέρων, ο Αδόλφος Χίτλερ εις την πολιτικήν του διαθήκην ορθώς είχε αναφέρει ότι εκείνος ο πόλεμος επεβλήθη υπό του Διεθνούς Ιουδαικού Χρηματισμού.

Είναι φύσει αδύνατον εις τον χώρον του παρόντος άρθρου να αποκατασταθεί η τόσον παραπομπήν Σύγχρονη Ιστορία καθώς και οι άλλες συνδράμουσες διαστρεβλωμένες ανθρωπιστικές επιστήμες. Το ότι αμφότερα τα Δ.Κ., ήτοι ο Διεθνής Καπιταλισμός και ο Διεθνιστικός Κομ-

μουνισμός, έχουν πιστώς υπηρετήσει την υποβόσκουσα παγκόσμια Δύναμιν του Χρήματος, από την οποίαν εδημιουργήθησαν. Τα δύο αυτά Εβραιογενή παρασιτικά υποσυστήματα παρ' όλες τις φαινομενικές διαφορές είναι ουσιαστικώς τα ίδια, καθώς είναι ποσοτικά - υλιστικά, εξισωτικά - ισοπεδωτικά, διεθνιστικά και αντιψυσιοκρατικά. Ο Διεθνιστικός Κομμουνισμός ήτοι εξαρτήσιμος του Διεθνούς Παρασιτικού Νομισματισμού καθ' όλην την διάρκειαν της υπάρξεώς του. Αφού εχρησιμοποιήθη από τον Διεθνή Χρηματισμόν δια την εξυπηρέτησιν μεσοπροθέσμων στόχων του, συγκλίνει τώρα με τον Διεθνή Καπιταλισμόν εις την δημιουργίαν ενός νέου συστήματος, που θα εμπεριέχει στοιχεία αμφοτέρων, ήτοι ο πλέον έως τούδε εφαρμοσθείς κεντρικοποιημένος έλεγχος πολιτικός και οικονομικός, με την καταστροφήν των μεσαίων τάξεων, την αποεθνοποίησιν, με την ταυτόχρονον αύξησιν της φυλετικής επιμειξίας και της μέσω αυτής αενάου εκμεταλλεύσεως υπό της ακαθέκτου Παγκοσμιοποίησεως. Ο Διεθνισμός ως κοινωνικο-πολιτικόν μέγεθος παραμένει το δεκανίκι της Παγκοσμιοποίησεως, η οποία είναι παρα-οικονομικής φύσεως. Τούτο αποφαίνεται εις τον συσχετισμόν των συμμαχιών του Β' Π.Π.: Οι επιφατικές δυτικές "δημοκρατίες" (οικονομικές δικτατορίες) συνεμάχησαν με τον ολοκληρωτικόν Κομμουνισμόν κατά των Εθνικών καθεστώτων της Ευρώπης. Ενώ οι ομοιότητες των τελευταίων από οικονομικής απόψεως - (ως εθνικών καπιταλισμών) - ήσαν περισσότερες με τα καπιταλιστικά κράτη της "Δύσεως", εκείνα επροτίμησαν να συνασπισθούν με τον φαινομενικώς άσπονδον εχθρόν των τον Κομμουνισμόν, με τον οποίον επιφανειακώς μόνον "διέφεραν" και πολιτικώς. Άρα λοιπόν, η επιλογή των "δημοκρατιών" να συμπράζουν με την ΕΣΣΔ και να πολεμήσουν την Γερμανίαν εβασίζετο τόσον εις την εξουσιαστικήν των ταύτισιν με την πρώτην από απόψεως χειραγωγήσεως των μαζών μέσω εξαπατήσεως, όσον και εις την αντεθνικήν των διάθεσιν και πρακτικές.

Οι Α' και Β' Παγκόσμιοι Πόλεμοι δεν δύνανται να εξετασθούν ούτε να αναλυθούν μεμονωμένως. Αμφότεροι είναι συνυφασμένοι, όσον αφο-

ρά τα αληθή αίτια και πραγματικά αποτελέσματά των. Δια την έκρηξιν του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ήσαν κυρίως υπεύθυνοι οι Ευρωπαίοι πράκτορες του Ιουδαικού Διεθνούς Χρηματισμού δια την ολοκλήρωσιν των σχεδίων αυτού προς την πλήρη καθυπόταξιν της Ευρωπαϊκής Ηπείρου και είναι αμέσως συσχετιζόμενη με τους επιτευχθέντας απωτέρους στόχους μέσω του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, δηλαδή την εξάλειψιν των τριών μη ελεγχομένων από αυτάν Ευρωπαϊκών αυτοκρατοριών της Γερμανικής, Αυστρο-Ουγγρικής και Ρωσικής με τον νομισματικόν έλεγχον των κρατών που προέκυψαν και την στέγασιν του Κομμουνισμού εις την Ρωσίαν.

Από την άλλη πλευρά, οι κρυφοί στόχοι του Β' Π.Π. υπήρξαν η πλήρης εξόντωσις των Ευρωπαϊκών αποικιοκρατικών αυτοκρατοριών που είχαν απομείνει, (ήτοι, Βρετανικής, Γαλλικής, Ολλανδικής, Πορτογαλικής) με την αντικατάστασιν αυτών από την κατά πολύ στυγνώτερη Αμερικανική Νεο-αποικιοκρατία, όπως επίσης την τελική υποταγή ολοκλήρου της Γηραιάς Ηπείρου και όχι μόνον των Δυνάμεων του Άξονος. Αμφότεροι οι παγκόσμιοι πόλεμοι εσχεδιάσθησαν υπό των Διεθνών Χρηματιστών και εμεθοδεύθησαν από τους πολιτικούς πράκτορες εκείνων δια την κατάκτησιν της Ευρώπης. Εξετάζοντες αναδρομικώς, με την καθημερινώς διαπιστωμένην σημερινήν πλήρη υποτέλειαν στις ΗΠΑ της ευφημιστικώς αποκαλουμένης "Ευρωπαϊκής" Ενώσεως και της Ρωσικής Συνομοσπονδίας, οι μόνοι νικητές τούτων υπήρξαν οι Ιουδαιο-Αμερικανοί Σιωνιστές επικυρίαρχοι.

Η παρούσα Σιωνιστο-Αμερικανική κατοχή και υποτέλεια της Ευρώπης [*] είναι πολυσχιδεστάτη, και διεξάγεται κυρίως εις τα εξής επίπεδα: (1) το πολιτικόν, που μέσω της εκμαυλιστικής, εξαπατητικής "δημοκρατίας", του ΟΗΕ, και της (αντι)-"Ευρωπαϊκής" Ενώσεως προωθεί και συντηρεί τα υπόλοιπα. (2) Το νομισματικόν - οικονομικόν - χρηματιστικόν δια του Παρασιτικού Νομισματικού Νόμου των ιδιωτικών κεντρικών τραπεζών, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Παγκοσμίου Τραπέζης και των Χρηματιστηρίων. (3) Το Ψυχολογικόν / τρομολαγνικόν, κυρίως μέσω του συναισθηματικού - αισθησιακού

σκέπτεσθαι και ψυχικού εκφοβισμού, δια των επιπλάστων οικονομικών / ενεργειακών κρίσεων, του πληθωρισμού και των πρωθυμένων ανεργίας, ανασφαλείας, αβεβαιότητος. (4) Το εκπαιδευτικόν, ιδεοκρατικόν και ψευδο-διανοητικόν, δια του νοητικού ελέγχου και υποσυνειδησιακού προγραμματισμού, της ονοματολογικής / εννοιολογικής διαστρεβλώσεως - αντιστροφής καθώς και των συναισθηματικών αυτόκαταστρεπτικών ως και εθνικώς διαβρωτικών ιδεοληψιών του λιμπεραλισμού και αριστερισμού. (5) Το ισοπεδωτικόν υπο-πολιτισμικόν, με την Αφρο-Αμερικανικήν εκφυλισμένην ηχορύπανσιν, την παρακμιακήν εκτρωματικήν "τέχνη" και τις διάφορες πρωθυμένες υπό του επικρατούντος Παρασιτικού Συστήματος εκφυλιστικές και διεθνοφθαρμένες τάσεις, όπως η εξάπλωσις των ναρκωτικών και της σωματεμπορίας. (6) Το στρατοκρατικόν / κατασταλτικόν υπό του NATO και των κατοχικών Μυστικών Υπηρεσιών - Αστυνομίας. Αυτά τα επίπεδα ελέγχου εκφράζουν συγχρόνως και τις αντίστοιχες εκφάνσεις του Συστήματος του Παρασιτισμού. Τελικώς, θα ηδύνατο να προστεθεί και (7) το βιολογικόν (ήτοι, γενετικόν / γονιδιακόν), δια τον αφανισμόν των Εθνών, ο οποίος θα επιφέρει μίαν αέναον και ανεμπόδιστον πανυφήλιον εκμετάλλευσιν και καταπίεσιν μέσω της ενθαρρυνομένης ανεπιστρεψίμου φυλετικής επιμειξίας και της δια χειραγωγησίμους σκοπούς συντόμως επερχομένης ευρείας εφαρμογής της Γενετικής Μηχανικής, όπως ο κλωνισμός και η επιλεκτική γονιοδότησις. Η πρώτη πρωθείται βάσει του σχεδίου Πανδώρας με εισδοχή εις την Ευρώπην διακοσίων εκατομμυρίων εισβολέων έως το έτος 2020. Τούτο διότι, οι επικυρίαρχοι γνωρίζουν πολύ καλώς ότι μόνον τα ομοιογενή Έθνη δύνανται να προβάλλουν αντιστάσεις έναντι κάθε ξένης κατοχής και εκμεταλλεύσεως, λόγω της προασπίσεως των κοινών συνεκτικών θεσμών, παραδόσεων και αξιών. Τουναντίον, όλοι οι μιγάδες, όπως εκείνοι των συνονθυλευμάτων του Νέου Κόσμου (Νοτίου, Κεντρικής και Βορείου Αμερικής) είναι παθητικοί, υποκείμενοι ευκόλως εις παντός είδους χειραγώγησιν, ένεκα της ελλείψεως των κοινών αμυντικών εθνικών, ιστορι-

κών, αμιγώς πολιτισμικών, κ.λπ. υποβάθρων.

Μία κριτική μελέτη όλων αυτών των τραγικών γεγονότων, υποστηριζόμενων υπό πληθώρας αποσιωποτηθεισών και παταχθεισών αποδείξεων, καταδεικνύει την επιστημονικήν εγκυρότητα της Συνωμοσιακής, πλήν όμως αντικειμενικής εκδοχής της Ευρωπαϊκής Ιστορίας έναντι της τυχαίας εξελίξεως αυτής από την Βρετανικήν Επανάστασιν και εντεύθεν, με τον προκληθέντα Εμφύλιον Αγγλικόν Πόλεμον (1642 - 1649) υπό του Κρόμγουελ, ο οποίος εχρηματοδοτήθη υπό του προέδρου της Τραπέζης του Άμστερνταμ Μενασσέ Ισραέλ, με αντάλλαγμα την επιστροφήν των εκδιωχθέντων από το 1213 Ιουδαίων εις την Βρετανίαν το 1656 και την επακόλουθον ίδρυσιν της ιδιωτικής Τραπέζης της "Αγγλίας" το 1694. Οι άλλες τρεις μείζονες επαναστάσεις, ήτοι οι Αμερικανική, Γαλλική, Μπολσεβιστική είχαν επίσης προσχεδιασθεί, οργανωθεί και χρηματοδοτηθεί υπό των ιδίων των Διεθνών Τραπεζιτών, όπως αποκαλύπτει η παταχθείσα υπό του επικρατούντος Παρασιτικού Σύστηματος Αναθεωρητική Βιβλιογραφία. Εν συνδυασμώ με τους δύο Παγκοσμίους Πολέμους, η κάθε ενωρχηστρωμένη επανάστασις ή πόλεμος απεισόδου εις την περαιτέρω ενδυνάμωσιν και επικράτησιν του Σιωνιστικού Διεθνούς Χρηματισμού εις το διεθνές προσκήνιον και την τελική επικράτησιν αυτού το 1945. Από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η καθυπεταγμένη Ευρώπη αλλά και ολόκληρη υφήλιος εισήλθαν σε μίαν νέαν περίοδον, αυτήν της ημιεμφανούς εκδηλώσεως της Συνωμοσίας, την προπαρασκευαστική (1945-1990) με την επίπλαστη αντιπαλότητα των δύο υπερδυνάμεων του "Ψυχρού πολέμου" με την προβολή της Διεθνοποίησεως και Παγκοσμιοποίησεως μέσω των ΟΗΕ, ΠΟΕ, Ε.Ε., ΔΝΤ, κλπ. και την δια ενωρχηστρωμένων κρίσεων ψυχολογικήν φθοράν και εγκλιματισμού των μαζών εις αυτές και την ενοποιητικήν (1991 - 2001) με την απροκάλυπτη επιθετική επιβολή των ΗΠΑ ως της μοναδικής και αναμφισβήτητης πλέον παντοκρατόρου δυνάμεως εις τον πλανήτη. Μετά τα προμελετημένα κτυπήματα της 11/9/2001 ακολουθεί το τελευταίον στάδιον, αυτό της εμφανούς εκδηλώσεως

με την επιταχυνομένην εγκαθίδρυσιν του Παγκοσμίου Ολοκληρωτικού Κράτους.

Συμπερασματικώς, η υφισταμένη Αμερικονιώνιστική Κατοχή συγκρινομένης με την Γερμανικήν είναι όχι μόνον χειρωτέρα ως προς την πολυμορφία της και τις απάνθρωπες πρακτικές της αλλά και εθνικώς ολετήριος, αφού αποσκοπεί εις τον ανωτέρω αναλυθέντα αφανισμόν απάντων των Εθνών. Οι κατοχικές κυβερνήσεις των Γερμανών δεν είχαν την προδιάθεσιν της οσημέραι σκοπίμως συντελουμένης εθνοκτονίας, διεξαγωμένης ενσυνειδήτως υπό των μεταπολιτευτικών δωσιλόγων κυβερνήσεων μέσω της υπ' αυτών προκαλουμένης υπογεννητικότητος - πληθυσμιακής αποψιλώσεως της υπαίθρου,

της βιολογικής μεταλλάξεως δια της φυλετικής επιμειξίας και πολιτισμικής διαβρώσεως μετά των κατ' εντολήν ενθαρρυνομένων Εισβολέων.

Οι Ευρωπαίοι ευρίσκονται εις την ιδίαν καταστασιν των Ελλήνων μετά την ήτταν των Μακεδόνων από τους Ρωμαίους το 167 π.Χ. Όπως οι Έλληνες επέλεξαν εις βάρος των την Ρωμαϊκήν κατοχήν από την Μακεδονικήν προστασίαν με όλα τα οδυνηρά αποτελέσματα, έτσι και οι Ευρωπαίοι έχουν ακόμη την δυνατότητα επιλογής, εάν αντιληφθούν την κρισιμότητα της καταστάσεώς των από την εγκληματικότητα των ετεροκινήτων πολιτικών και των ειδεχθών προθέσεων των υπερατλαντικών επικυριαρχών.

Σημείωσις

[*] Η κατάκτησις και καθυπόταξις ενός Έθνους δύνανται να πιστοποιηθούν όταν η οιαδήποτε εκ των κάτωθι πέντε κατοχικών περιπτώσεων ισχύει:

(α) Το υπό αναφοράν Έθνος δεν είναι πλέον εις θέσιν να αμυνθεί ή προστατεύει τα σύνορα αυτού και/ή να διεξάγει ελευθέρως ιδίαν Εθνικήν Εξωτερικήν πολιτικήν.

(β) Έχει κατοχικές ξένες δυνάμεις στην επικράτειά του υπό μορφή στρατιωτικών βάσεων και συμμετέχει ως υποτελές σε σχηματισθείσες επιθετικές "συμμαχίες", (ΝΑΤΟ), που δρούν εις βάρος των Εθνικών Δικαιών και των Κυριαρχικών Δικαιωμάτων αυτού.

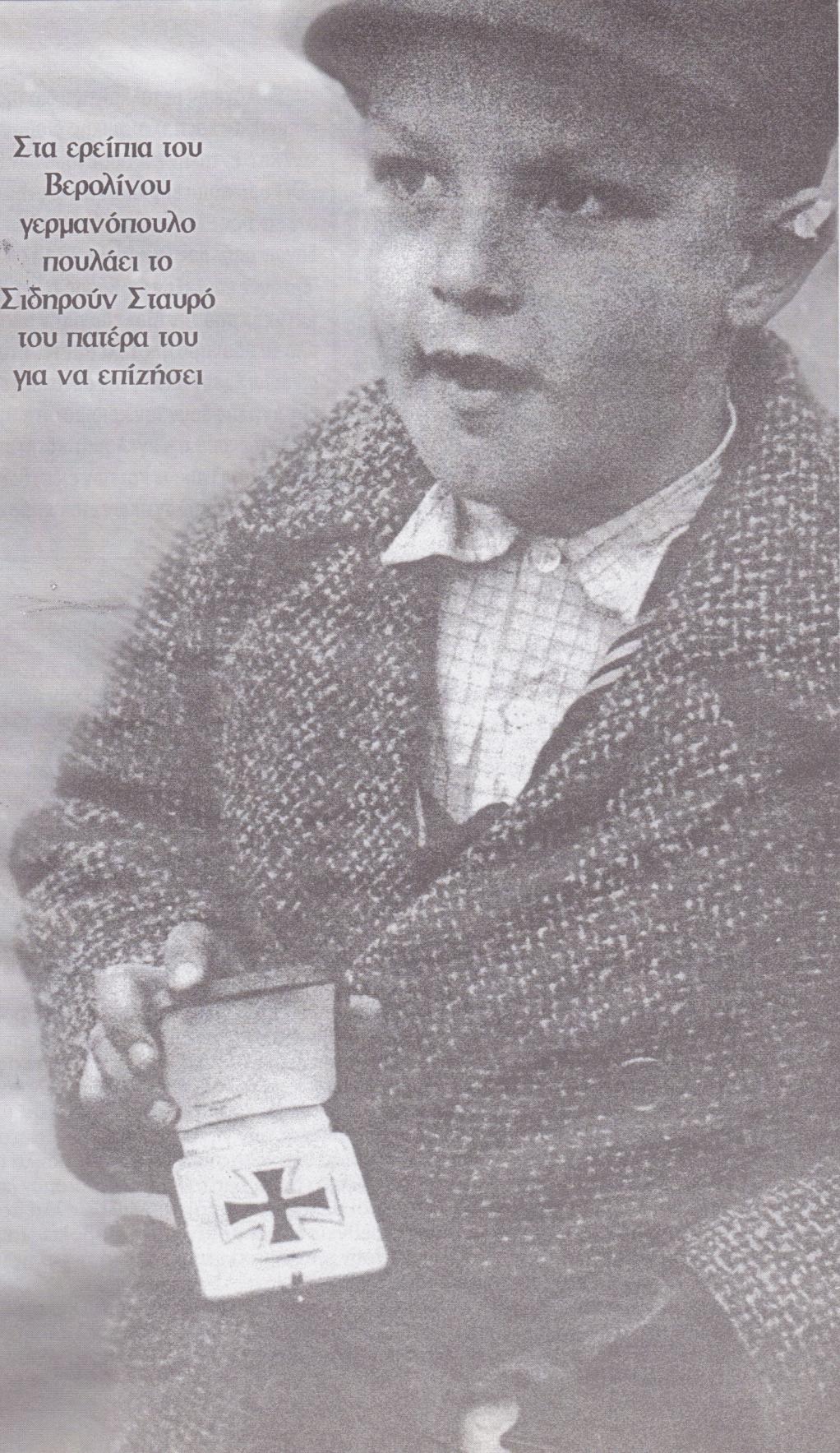
(γ) Είναι άβουλον μέλος διεθνιστικών οργανισμών, που υποδαυλίζουν την Εθνικήν του Κυριαρχίαν και Ελευθερίαν. Κυρίως έχει προδοτικές δωσιλόγους κυβερνήσεις, εχθρικώς διακείμενες προς τον Λαόν που υποτίθεται ότι "εκπροσωπούν".

(δ) Δεν εκδίδει το ιδικόν του νόμισμα ή τούτο εκδίδεται από ιδιωτικούς φορείς. Δεν εξασκεί ιδίαν νομισματικήν και δημοσιονομικήν πολιτικήν ούτε και ελεύθερον εμπόριον. Υπόκειται γενικώς εις την παρασιτικήν οικονομολογίαν και παραμένει έκθετον εις τον έντεχνον πληθωρισμόν, την διεθνή κερδοσκοπίαν καθώς και τις πλασματικές ενεργειακές κρίσεις.

(ε) Το υπό εξέτασιν Έθνος δεν δύναται να νομιθετεί ελευθέρως δια την προστασίαν του Λαού τούτου, ο οποίος υφίσταται την ξενικήν εκμετάλλευσιν και υπο-πολιτιστικήν αλλόφυλον διάβολωσιν. Υποχρεούται εις την θέσπισιν διεθνών αποφάσεων (ΟΗΕ) και οδηγιών (Ε.Ε.) ως νόμων του, ιδίως με το αντεθνικόν Ευρωσύνταγμα. Ούτως, χάρις του εθνοπροδοτικού δειμοκρατικού (= τρομοκρατικού) κατεστημένου, τα αναφαίρετα κληρονομικά Εθνικά Δικαιώματα των γηγενών "πολιτών" αυτού έχουν πλήρως καταστρατηγήθει και προκλητικώς υποκατασταθεί από τα κίβδηλα αντεθνικά / αντιλαϊκά αλλά και ενάντια "ανθρώπινα δικαιώματα" των αλλοδαπών λαθρομεταναστών. Τοιουτούρρως, οι διάφοροι αλλόφυλοι ή και ομόφυλοι, αλλά πολιτισμικώς ασυμβίβαστοι αλλόθρησκοι αλλοεθνείς λαθρομετανάστες εισβολείς (π.χ. οι εμφυώς εγκληματικοί Αλβανοί) τυγχάνουν μίας προκλητικής προτιμησιακής μεταχειρίσεως έναντι των εκτοπισμένων αυτοχθόνων.

Όσον αφορά την Ελλάδα και τα άλλα υποτελή των ΗΠΑ Ευρωπαϊκά κράτη, ιδίως εκείνα της αποκαλουμένης ... "Ευρωπαϊκής" Ενώσεως, από τα εξελισσόμενα γεγονότα άπασες οι ανωτέρω προϋποθέσεις επικυριαρχίας ή κατοχής ισχύουν posteriori πασιφανεστάτως.

Σια ερείπια του
Βερολίνου
γερμανόπουλο
πουλάει το
Σιδηρούν Σιαυρό
του πατέρα του
για να επίζησει

‘Οσβαλντ Σπέγκλερ

«Η ώρα της απόφασης»

Προλογικό Σημείωμα

Δεν αποτελεί παρά καλό οιωνό, χαρά και δικαίωση η πρόσφατη έκδοση του δίτομου έργου του Όσβαλντ Σπέγκλερ, "Η παρακμή της Δύσης" από τις εκδόσεις "Τυποθήτω". Δεν θα πήταν αλαζονικό να ισχυριστούμε ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ήταν η μόνη που ενδιαφέρθηκε για το έργο του κορυφαίου φιλοσόφου της Ιστορίας τα τελευταία 25 έτη. Και η περσινή αναφορά μας, σύνοψη των ιδεών του συγγραφέα, αλλά και μετάφραση κάποιων τμημάτων, αποτελεί μία πρωτιά, που πολύ λίγο μας ενδιαφέρει ν' αναγνωριστεί απ' αυτούς, που ο ίδιος ο Σπέγκλερ σιχαίνεται.

Παραδίδουμε, λοιπόν, μεταφρασμένη, σήμερα την "εισαγωγή" του τελευταίου βιβλίου του Σπέγκλερ "Η ώρα της απόφασης", το οποίο εξεδόθη λίγους μήνες μετά την ανάλυψη της εξουσίας από τους εθνικοσοσιαλιστές στη Γερμανία το 1933. Όπως είχαμε γράψει, παλιότερα, το μικρό αυτό αριστούργημα είχε σκοπό να νουθετήσει κάνοντας κριτική από τα "δεξιά" στους εθνικοσοσιαλιστές. Αφού πούλησε πάνω από 150.000 αντίτυπα, το κόμμα αποφάσισε την διακοπή της εκδόσεώς του γιατί "αλλοίωνε τις απόψεις του εθνικοσοσιαλισμού".

Ο Σπέγκλερ όπως κι ο Χάιντεγκερ προσπάθησαν με τον τρόπο τους να δώσουν μια μορφή διαφορετική στο επαναστατικό κίνημα της εποχής, έχασαν όμως την μάχη στη σύγκρουση με άλλους θεωρητικούς του κόμματος. Το αν δικαιώθηκαν ή όχι, απομένει να το αποτιμήσουμε εμείς, δεκαετίες αργότερα, αφού γνωρίσουμε τα δεδομένα. Πάντως, από το λιτό βήμα, κάτω από την λάσπη και την σιωπή που μας έχουν επιβάλλει, ας θυμίσουμε στους "προοδευτικούς" ότι και στην περίπτωση του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού η ήττα δεν επήλθε σε επίπεδο ιδεών, αλλά σε επίπεδο αριθμών μεραρχιών.

Γνωρίζουμε, ότι γνωρίζουν αυτήν την "μικρή" λεπτομέρεια της Ιστορίας και δικαιολογούμε την λύσσα τους.

Εισαγωγή

Συνεχίζοντας την μετάφραση του τελευταίου κειμένου που έγραψε ο Όσβαλντ Σπένγκλερ, με τίτλο: "Η ώρα της απόφασης", είμαστε πεπεισμένοι ότι προσφέρουμε στον αναγνώστη, όχι τόσο ένα ιδεολογικό κείμενο, αλλά έναν τρόπο ανάγνωσης της ιστορίας μοναδικό, μεγαλειώδη, όσο και τρομακτικό για την προβλεπτική του ικανότητα.

Μπορεί οι Γερμανοί εθνικοσιαλιστές κάποια στιγμή να μην επέτρεψαν την περαιτέρω έκδοση του βιβλίου αυτού, ενοχλημένοι από την αφόρητη απαισιοδοξία που το κείμενό του απέννει, πλην όμως ήταν ο Σπένγκλερ αυτός που δικαιώθηκε για τις απαισιόδοξες προβλέψεις του.

Το σημερινό κείμενο, συνέχεια του προηγούμενου, αναφέρεται στις ουσιώδεις αλλαγές που οδήγησαν στο χάος του Α' παγκοσμίου πολέμου κατά την μεταβατική αυτή περίοδο της ιστορίας, που έφερνε - τόσο προφτικά και ξεκάθαρα για τον Σπένγκλερ - έναν νέο, δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, που ο ίδιος δεν έζησε να τον δει να πραγματοποιείται.

Οι μεταφράσεις θα συνεχιστούν, ώστε σιγά σιγά να γίνει κτήμα των αναγνωστών μας η σκέψη του συγγραφέα σε αυτό το σπουδαίο πόνημά του.

II. Οι παγκόσμιες δυνάμεις κι οι παγκόσμιοι πόλεμοι

Η "παγκόσμια κρίση" αυτών των ετών λαμβάνεται, όπως η ίδια η φράση δείχνει, με περισσή αδιαφορία, με πολλή ελαφρότητα ή με πολλή απλούστευση, ανάλογα με την σκοπιά, τα ενδιαφέροντα ή τον ορίζοντα του παρατηρητή.

Θεωρείται ως μια κρίση στην παραγωγή, στην ανεργία, στο συνάλλαγμα, στις πολεμικές οφειλές κι αποζημιώσεις, στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική και, πάνω απ' όλα, ως το αποτέλεσμα του παγκοσμίου πολέμου, που οι άνθρωποι νομίζουν ότι θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί, εάν οι διπλωμάτες είχαν επιδείξει περισσότερη εντιμότητα και ικανότητα.

Συζητούν, με δυσπιστία, ιδιαίτερα ως προς την Γερμανία, για το ποιος επιθυμούσε και ποιος ήταν ένοχος αυτού του πολέμου.

Φυσικά, αν ο Isvolsky, ο Poincare κι ο Grey είχαν προβλέψει την σημερινή κατάσταση των χωρών τους, θα είχαν παρατηθεί από τις προθέσεις τους να επιφέρουν το επιθυμητό πολιτικό αποτέλεσμα - την ολοκληρωτική περικύκλωση της Γερμανίας - διά του πολέμου, η στρατηγική εισαγωγή του οποίου ήταν οι επιχειρήσεις στην Τρίπολη το 1911 και στα Βαλκανία το 1912.

Ακόμη κι έτσι, είναι αμφίβολο αν αυτή η ισχυρή αποφόρτιση θα μπορούσε να καθυστερήσει, έστω και μια δεκαετία, δεδομένης της τελαμένης κατάστασης, η οποία δεν ήταν αποκλειστικά και μόνον πολιτική. Αν και βέβαια, η κατανομή των δυνάμεων θα ήταν διαφορετική και λιγότερο παράλογη.

Τα γεγονότα είναι πάντοτε ισχυρότερα των ανθρώπων και η σφαίρα των δυνατοτήτων, ακόμη και για έναν σπουδαίο πολιτικό, είναι πολύ μικρότερη απ' αυτήν που φαντάζονται οι απλοί άνθρωποι.

Και, ιστορικά, τι θα είχε αλλάξει;

Η μορφή, ο ρυθμός της καταστροφής - όχι η ίδια η καταστροφή. Επρόκειτο για το αναπόφευκτο τέλος ενός αιώνος Δυτικής ανάπτυξης, που προχώρησε προς την αποκορύφωσή του από την εποχή του Ναπολέοντος. Μπήκαμε στην εποχή των παγκοσμίων πολέμων. Ξεκίνησε τον 19ο αιώνα και θα διαρκέσει πέρα από τον παρόντα, πιθανότατα και τον επόμενο αιώνα.

Υποδηλώνει την μετάβαση από τον κόσμο των κρατών του 18ου αιώνα στο Imperium Mundi. Αντιστοιχεί στους δύο τρομερούς αιώνες ανάμεσα στα γεγονότα των Καννών και του Ακτίου, που οδήγησαν από την μορφή του ελληνιστικού κόσμου των κρατών (δύο από τα οποία ήταν η Ρώμη και η Καρχηδόνα) στο Imperium Romanum.

Κι όπως το τελευταίο αγκάλιασε το πεδίο του κλασσικού πολιτισμού και τις αντανακλάσεις του - τουτέστιν τον Μεσογειακό κόσμο - έτσι και το πρώτο θα γίνει η μοίρα του πλανήτη για απροσδιόριστο χρόνο.

Ο υπεριαλισμός είναι μια ιδέα, είτε οι υποστηρικτές του κι όσοι τον εφαρμόζουν το κατανοούν είτε όχι. Στην περίπτωσή μας ίσως δεν πρόκειται να γίνει ποτέ εντελώς αντιληπτό. Ίσως να διασταυρώνεται με άλλες ιδέες που γεννιούνται έξω από τα σύνορα του κόσμου των "λευκών" εθνών, πλην όμως βρίσκεται, ως η προδιάθεση μιας μεγάλης ιστορικής διαμόρφωσης, πίσω απ' οτιδήποτε συμβαίνει στο παρόν.

Ζούμε σήμερα "ανάμεσα στις εποχές". Ο Δυτικός κόσμος των κρατών υπήρξε τον 18ο αιώνα ως μια δομή με αυστηρό στυλ, ένα στυλ που κυβερνούσε επίσης τις σύγχρονες δημιουργίες της μουσικής και των μαθηματικών. Εκείνα τα κράτη κι εκείνο το στυλ εξέφραζαν τη διαφορά στον τύπο, την μορφή, όχι μόνο ως προς το ήταν, αλλά για το τι έκαναν και πώς σκεφτόταν.

Παντού κυριαρχούσε μια αρχαία και ισχυρή παράδοση. Υπήρχαν αριστοκρατικοί κανόνες για την κυβέρνηση, την αντιπολίτευση, για τις διπλωματικές και φιλοπόλεμες διακρατικές σχέσεις, για την παραδοχή της ήττας και για τις προκλήσεις και τις παραχωρήσεις στο τραπέζι της ειρήνης. Η Τιμή έπαιζε ακόμη έναν αδιαμφισβήτητο ρόλο. Το κάθε τι γινόταν με τελετουργικό κι ευγενικό τρόπο, όπως σε μια μονομαχία.

Αφ' ότου ο Μεγάλος Πέτρος δημιούργησε ένα κράτος δυτικού τύπου στην Αγία Πετρούπολη, η λέξη "Ευρώπη" άρχισε να γίνεται ευρείας χρήσης ανάμεσα στους δυτικούς ανθρώπους κι, όπως γίνεται συνήθως, να γλιστράει αθόρυβα στην πρακτική πολιτική σκέψη και στην τάση της ιστορίας.

Ως τότε δεν ήταν παρά ένας λόγιος όρος της γεωγραφικής επιστήμης, που μετά την ανακάλυψη της Αμερικής αναπτύχθηκε στις γραμμές της χαρτογράφησης. Είναι αξιοσημείωτο ότι η Τουρκική Αυτοκρατορία, κατά την εποχή εκείνη μια πραγματική παγκόσμια δύναμη, που περιελάμβανε όλη την Βαλκανική χερσόνησο και τμήματα της Νοτίου Ρωσσίας, ενστικτωδώς έμεινε έξω από αυτούς τους χάρτες.

Η ίδια η Ρωσσία μετρούσε μόνον ως η κυβέρνηση της Αγίας Πετρούπολης. Πόσοι δυτικοί διπλωμάτες γνώριζαν αρκετά πράγματα για το Αστραχάν, το Νίζνι-Νόβγκοροντ ή ακόμη και για την Μόσχα, ώστε να τα θεωρήσουν ως τμήματα της "Ευρώπης";

Τα όρια του δυτικού πολιτισμού πάντα τοποθετούνταν στο σημείο που σταματούσε ο γερμανικός αποικισμός.

Σ' αυτήν την Ευρώπη, η Γερμανία σχημάτιζε

το κέντρο - όχι ως χώρα, αλλά ως πεδίο μαχών των υφισταμένων κρατών. Εδώ πάρθηκαν, εν πολλοίς με γερμανικό αίμα, οι αποφάσεις για το πού θα έπρεπε να ανήκουν η Ινδία, η Νότιος Αφρική και η Βόρειος Αμερική.

Στ' ανατολικά κείτεται η Ρωσία, η Αυστρία κι η Τουρκία. Στην Δύση η Ισπανία και η Γαλλία, οι δύο παρακμάζουσες αυτοκρατορίες από τις οποίες η νήσος Αγγλία απέσπασε την υπεροχή - στην περίπτωση των Ισπανών, οριστικά το 1713, στην περίπτωση των Γάλλων από το 1763 και μετά.

Η Αγγλία έγινε η ηγέτιδα δύναμη σ' αυτό το σύστημα, όχι μόνον ως κράτος, αλλά ως στυλ. Έγινε πολύ πλούσια σε σύγκριση με την "ηπειρωτική χώρα" - ουδέποτε θεώρησε τον εαυτό της ως τμήμα της "Ευρώπης" - χρηματοδότησε με τον πλούτο της την πρόσληψη στρατιωτών, ναυτών κι ολόκληρων κρατών, τα οποία επιδότησε για να πολεμήσουν τις μάχες του νησιού.

Στο τέλος του αιώνα είχε πια πάψει, από καιρό, να είναι μεγάλη δύναμη και η Γαλλία ήταν έτοιμη ν' ακολουθήσει το παράδειγμά της. Αμφότερα ήταν παλαιά κι εξαντλημένα έθνη, υπερήφανα αλλά κουρασμένα, που κοιτούσαν στο παρελθόν και που τους έλειπε η πραγματική φιλοδοξία - την οποία θα πρέπει να διαφοροποιήσουμε αυστηρά από την ζήλια - να συνεχίσουν να παίζουν ένα δημιουργικό ρόλο στο μέλλον.

Αν τα σχέδια του Μιραμπώ, το 1789, είχαν πραγματοποιηθεί, θα υπήρχε μια λίγο ή πολύ συνταγματική μοναρχία, ικανή κατά βάση για να ικανοποιήσει τις εισοδηματικές ορέξεις της αστικής τάξης και του αγροτικού κόσμου.

Υπό Διευθυντήριο νόμιζες ότι, καθώς η χώρα αυτή ήταν παραπομένη και απηδισμένη από ιδανικά, θα είχε καλωσορίσει κάθε μορφή διακυβέρνησης που θα εγγυάτο την εξωτερική και εσωτερική ειρήνη.

Αλλά τότε εμφανίσθηκε ο Ναπολέων, ένας Ιταλός που διάλεξε το Παρίσι ουρανό βάση των σχεδίων του για ισχύ και δημιούργησε στις

στρατιές του τον "τύπο" του τελευταίου Γάλλου, που στήριξε την Γαλλία ως μεγάλη δύναμη για έναν ολόκληρο αιώνα - έναν τύπο γενναίο, κομψό, καυχησιάρη, τραχύ, που του αρέσει να σκοτώνει, να λεηλατεί, να καταστρέφει, όλα για το χατήρι του, χωρίς αντικείμενο - με αποτέλεσμα καμιά απ' αυτές τις νίκες να μην αποφέρει για την Γαλλία το ελάχιστο μόνιμο αποτέλεσμα, παρά την απίστευτη αιματοχυσία. Μόνον η φήμη της αυξήθηκε, ούτε καν η Τιμή της. Στην βάση επρόκειτο για ένα Ιακωβινικό Ιδανικό, που - σε αντίθεση μ' αυτό των Γιρουδίνων, του μικρού επιχειρηματία, του άξεστου - έκρυβε πίσω του, όχι την πλειοψηφία, αλλά την ισχύ.

Οι ευγενικές μορφές του "αρχαίου καθεστώτος" στην πολιτική εκτοπίσθηκαν από άλλες ξεκάθαρα πληβείες. Το έθνος έγινε πια μια ασυνάρτητη μάζα, ο πόλεμος μια επιστράτευση μαζών, οι μάχες μια σπατάλη ανθρώπινων ζωών, οι στυγνές συνθήκες ειρήνης μια αγενής διπλωματία δικηγορίσκων.

Εν τούτοις, η Αγγλία χρειαζόταν όλη την Ευρώπη κι όλο τον πλούτο της για να καταστρέψει το δημιούργημα ενός απλού ανθρώπου, που ζούσε ακόμη ως ιδέα. Στο Συνέδριο της Βιέννης, ο 18ος αιώνας θριάμβευσε, για ακόμη μία φορά, απέναντι στην Νέα Εποχή και γεννήθηκε έτσι ο όρος "συντηρητικός".

Αλλά επρόκειτο για μια φαινομενική νίκη, της οποίας το αποτέλεσμα παρέμενε αμφισβήτούμενο για τον υπόλοιπο αιώνα.

Ο Μέττερνιχ (του οποίου η πολιτική ματιά, παρ' ότι και να πει κανείς για την προσωπικότητά του, διείσδυσε στο μέλλον μακρύτερα σε σχέση με οποιονδήποτε πολιτικό της μετά τον Μπίσμαρκ εποχής) υπήρξε ανελέητα ξεκάθαρος στο σημείο αυτό: "Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η παλαιά Ευρώπη βρίσκεται στην αρχή του τέλους της. Εγώ, που έχω αποφασίσει να πέσω μαζί της, γνωρίζω πώς θα πράξω το καθήκον μου. Η νέα Ευρώπη, από την άλλη, είναι ακόμη στην φάση της γέννησής της. Ανάμεσα στο τέλος και την αρχή, θα υπάρξει

χάος."

Με σκοπό να αναβληθεί το χάος αυτό, όσο περισσότερο ήταν δυνατόν, δημιουργήθηκε το σύστημα ισορροπίας ισχύος ανάμεσα στα μεγάλα έθνη, με αρχή την Ιερά Συμμαχία μεταξύ Αυστρίας, Πρωσίας και Ρωσίας. Συνθήκες ολοκληρώνονταν, συμμαχίες αναζητούνταν, συνέδρια ελάμβαναν χώρα για να εμποδίσουν οποιαδήποτε πολιτική αναστάτωσης "Ευρώπης" - που δεν ήταν δυνατόν να γεννηθεί.

Όταν, παρ' όλα αυτά, ξέσπασε πόλεμος μεταξύ κάποιων χωρών, οι ουδέτερες χώρες πήραν τα όπλα αμέσως με την ολοκλήρωση της ειρήνης, με σκοπό να διατηρήσουν την ισορροπία ακόμη κι ας έγιναν μικρομετατοπίσεις των συνόρων - κλασικό παράδειγμα ο Κριμαϊκός πόλεμος.

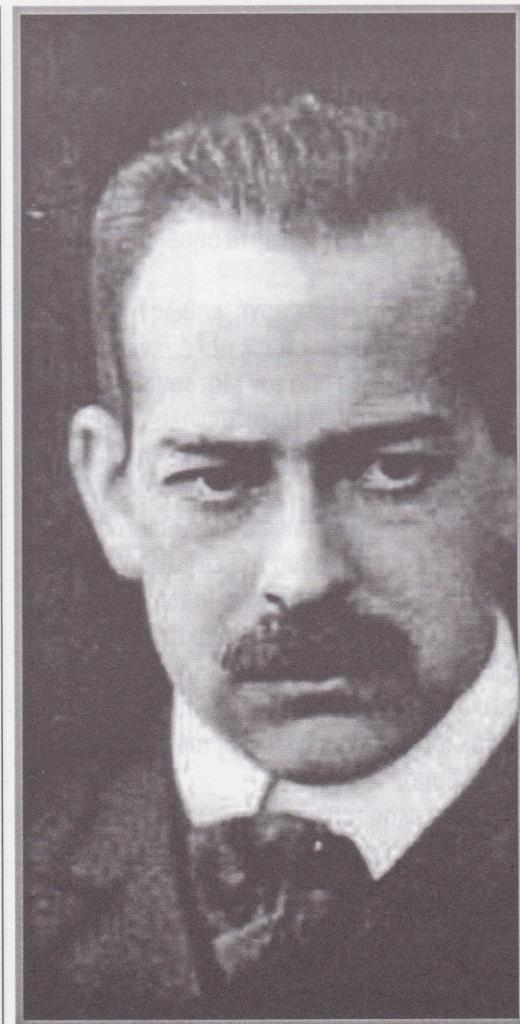
Μόνον ένας νέος σχηματισμός προέκυψε ως αποτέλεσμα: Η Γερμανία, το προσωπικό δημιούργημα του Μπίσμαρκ, μετεβλήθη σε μεγάλη δύναμη και μάλιστα, το πιο σημαντικό, στο κέντρο του υπάρχοντος συστήματος. Σ' αυτό το απλό γεγονός βρίσκεται το σπέρμα της τραγωδίας, που τίποτα δεν μπορούσε να εμποδίσει να συμβεί.

Αλλά, όσο κυβερνούσε ο Μπίσμαρκ - κι ούτως κυβερνούσε στην Ευρώπη, περισσότερο απ' όσο άλλοτε ο Μέττερνιχ - καμία αλλαγή δεν έλαβε χώρα στην γενική πολιτική εικόνα.

Η Ευρώπη διατήρησε τον εαυτό της, ουδείς ανακατευόταν στις υποθέσεις της. Οι παγκόσμιες δυνάμεις ήταν όλες ανεξαιρέτως Ευρωπαϊκές δυνάμεις. Ο τρόμος του ενδεχόμενου τέλους αυτής της κατάστασης πραγμάτων - σ' αυτήν την κατηγορία ανήκει "ο εφιάλτης των συμμαχιών" του Μπίσμαρκ - κατέθυσνε την διπλωματία όλων των σχετιζομένων κρατών.

Μολοταύτα, από το 1878, η εποχή ήταν ώριμη για τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Οι Ρώσοι στέκονταν μπροστά στην Κωνσταντινούπολη, η Αγγλία ήθελε να επέμβει, το ίδιο η Γαλλία και η Αυστρία.

Ο πόλεμος μονομιάς θα εξαπλώνονταν στην Ασία και την Αφρική και ίσως στην Αμερική. Η

απειλή στην Ινδία από το Τουρκεστάν, το ερώτημα για ένα προτεκτοράτο στην Αίγυπτο για την διώρυγα του Σουέζ, καθώς και το αναδυόμενο κινεζικό πρόβλημα και, πίσω απ' όλα, το ξεκίνημα του ανταγωνισμού ανάμεσα σε Λονδίνο και Νέα Υόρκη, έδειξαν ότι η συμπαράσταση της Αγγλίας προς τις Νότιες Πολιτείες κατά τον πόλεμο της Απόσχισης δεν είχε ξεχασθεί.

Ήταν η προσωπική ανωτερότητα του Μπίσμαρκ που μετέθεσε τις αποφάσεις για τα προβλήματα των μεγάλων δυνάμεων εκεί όπου δεν υπήρχε τρόπος ειρηνικής επίλυσης, στο μέλλον - αν και με κάποιο κόστος.

Στην θέση των πραγματικών πολέμων υπήρ-

Ξε τώρα ένας ανταγωνισμός των εξοπλισμών για δυνητικούς πολέμους. Αυτό σήμανε έναν νέο τύπο πολέμου, όπου τα μέρη ανταγωνίζονταν μεταξύ τους ως προς τον αριθμό των στρατιωτών, των όπλων, των εφευρέσεων, των διαθεσίμων ποσοτήτων χρυσού, που αύξαναν την πίεση σχεδόν στο σημείο της έκρηξης.

Κι ακριβώς την ίδια εποχή, καθώς η Ευρώπη των ημερών του Μπίσμαρκ παρέμενε ανυπόψιαστη, η Ιαπωνία υπό τον Ματσουσίτο (1869) άρχισε ν' αναπτύσσεται σε μεγάλη δύναμη Ευρωπαϊκού τύπου, με στρατό, τακτική και βιομηχανία εξοπλισμών.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες ακολούθησαν το προφανές συμπέρασμα του εμφυλίου πολέμου 1861-65, όπου το στοιχείο των γαιοκτήμόνων και των αποίκων ήττήθηκε από το στοιχείο της βιομηχανίας, του άνθρακα, του τραπεζικού και χρηματιστηριακού συστήματος και το δολλάριο άρχισε να παίζει τον ρόλο του στον κόσμο.

Από το τέλος του αιώνα, η φθορά του συστήματος των κρατών είναι ολοφάνερη - αν και όχι για τους επικεφαλής πολιτικούς, ανάμεσα στους οποίους δεν υφίσταται καμία ξεχωριστή μορφή. Όλοι τους εξαντλούνται στους συνήθεις συνδυασμούς, συμμαχίες και συμφωνίες. Εμπιστεύονται την τύχη για την ειρήνη, την οποία εξασφαλίζουν οι στάσιμοι στρατοί, κατά την διάρκεια της θητείας τους και συλλαμβάνουν το μέλλον ως μια παράταση του παρόντος.

Σ' όλες τις πόλεις της Ευρώπης και της Βορείου Αμερικής υπάρχουν αυτές οι θριαμβευτικές κραυγές για την "πρόσδιο της ανθρωπότητας", που εκδηλώνονται στο μάκρος των σιδηροδρόμων, στα καθοδηγητικά άρθρα, στο ύψος των καμινάδων των εργοστάσιων, στα πλοία και στις ποσότητες των πιστοποιημένων μετοχών στα χρηματοκιβώτια.

Οι κραυγές πνίγουν τον θόρυβο των αμερικανικών όπλων στην Αβάνα και την Μανίλα, όπως και των γιαπωνέζικων κανονιών στο Πορτ Άρθουρ, με τα οποία οι μικροί κίτρινοι άνθρωποι, κακομαθημένοι αλλά και τόσο θαυμαζόμενοι από τους Ευρωπαίους, έδειξαν πόσο επισφαλής ήταν πλέον η τεχνική τους ανωτερότητα κι έδωσαν στην Ρωσσία, που η ματιά της ποτέ δεν σηκώθηκε πραγματικά απ' τα Δυτικά της σύνορα, μια πολύ εμφατική υπόμνηση ότι υπάρχει και η Ασία.

Η Ρωσσία ωστόσο είχε επαρκή λόγο να ασχολείται με την "Ευρώπη". Ήταν ξεκάθαρο ότι η Αυστροουγγαρία δεν θα κατάφερνε, ή έστω μόλις που θα μπορούσε, να επιβιώσει μετά τον θάνατο του Φραγκίσκου Ιωσήφ. Δημιουργήθηκε έτσι το ερώτημα για το είδος της νέας οργάνωσης του τεράστιου αυτού χώρου, που θα έκανε την εμφάνισή του και για το αν ο πόλεμος θα μπορούσε να αποφευχθεί. Γιατί, όχι μόνον υπήρχαν διάφορα σχήματα και τάσεις - αμοιβαίως εξαιρούμενα - στο εσωτερικό της Δουνάβιας Αυτοκρατορίας, αλλά και οι ευελπιστούσες γειτονικές χώρες είχαν διάφορες ιδέες, που και χωρίς αυτές βέβαια πάλι θα καλωσόριζαν μια σύρραξη εκεί πέρα, που θα τους έδινε την δυνατότητα να κυνηγήσουν τους στόχους τους αλλού.

Το Ευρωπαϊκό σύστημα των Κρατών, ως ενότητα, θα έφτανε στο τέλος του με το πέρας του παγκοσμίου πολέμου, που είχε αναβληθεί από το 1878. Απειλούσε να ξεσπάσει στο ίδιο σημείο εξαιτίας των ίδιων προβλημάτων. Και ξέσπασε τελικά το 1912.

Εν τω μεταξύ, το σύστημα είχε αρχίσει να μετασχηματίζεται σε μία μορφή, που παραμένει ακόμη στις μέρες μας, και μοιάζει με το Orbis Terrarum της ί-

στερης ελληνικής και ρωμαϊκής εποχής. Εκείνα τα χρόνια οι παλιές Ελληνικές πόλεις-κράτη, συμπεριλαμβανομένων της Ρώμης και της Καρχηδόνας, βρίσκονταν στο κέντρο και περιβάλλονταν από τον "κύκλο των χωρών" που προμήθευαν τις στρατιές και τα χρήματα για τις αποφάσεις τους. Η Μακεδονία, η Συρία και η Αίγυπτος ανέτειλαν από την κληρονομιά του Μεγάλου Αλεξανδρου. Η Αφρική και η Ισπανία απ' αυτήν της Καρχηδόνας. Η Ρώμη είχε κατακτήσει την Βόρειο και Νότιο Ιταλία κι ο Καΐσαρ προσέθεσε την Γαλατία. Ο αγών για το ποιος θα είχε υπό τον έλεγχό του την επερχόμενη αυτοκρατορία (Imperium) δόθηκε από τον Αννίβα και τον Σκιπίωνα μέχρι την εποχή του Αντωνίου και του Οκταβιανού, με υλικό που προμήθευσαν οι μεγάλες συνοριακές περιοχές.

Και κάπως έτσι εξελίχτηκαν οι σχέσεις τις τελευταίες δεκαετίες πριν το 1914. Ως μεγάλη δύναμη της Ευρωπαϊκής τάξης, εθεωρείτο το κράτος που διατηρούσε υπό τα όπλα μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ανδρών στο Ευρωπαϊκό έδαφος και που κατείχε χρυσό και πρώτες ύλες αρκετές, ώστε να δύναται να δεκαπλασιάσει την δύναμη αυτή σ' ένα προκαθορισμένο χρονικό διάστημα. Συν τοις άλλοις, μπορούσε να ελέγχει εκτεταμένα σύνορα σ' άλλες ηπείρους, όπου με τις ναυτικές βάσεις, τα αποικιακά στρατεύματα και τους πληθυσμούς που παρήγαγαν πρώτες ύλες και που απορροφούσαν την παραγωγή, σχημάτισαν τις βάσεις για τον πλούτο και, κατ' επέκταση, την στρατιωτική δύναμη κρούστης στην πατρίδα. Αυτή ήταν, λίγο ή πολύ, η τρέχουσα μορφή της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, της Γαλλικής Δυτικής Αφρικής, της Ασιατικής Ρωσίας, ενώ στην Γερμανία η κοντόφθαλμη οπτική των υπουργών και των κομμάτων στέρησε την δυνατότητα, για αρκετές δεκαετίες, της δημιουργίας μιας μεγάλης αποικιακής αυτοκρατορίας στην κεντρική Αφρική, όπου σε μια εποχή πολέμου θα ήταν μια δύναμη, ασχέτως της σύνδεσής της με την πατρίδα, που σε κάθε περίπτωση θα μπορούσε να εμποδίσει τον

πλήρη ναυτικό αποκλεισμό. Η απερίσκεπτη προσπάθεια να διαιρεθεί ο εναπομείναντας κόσμος σε σφαίρες επιφροής είχε ως αποτέλεσμα την θλιβερή τριβή μεταξύ Ρωσίας και Αγγλίας στην Περσία, μεταξύ Αγγλίας και Γερμανίας στο Μαρόκο και μεταξύ όλων αυτών των δυνάμεων στην Κίνα.

Παντού υπήρχαν ευκαιρίες για έναν μεγάλο πόλεμο, που έφταναν στο σημείο να ξεσπάσει με μια παράξενη ποικιλία στην κατανομή των εμπολέμων μερών. Στην περίπτωση της Fashoda και του Ρωσοϊαπωνικού πολέμου, η Ρωσία και η Γαλλία ήταν από την μία μεριά, η Αγγλία και η Ιαπωνία από την άλλη - μέχρι που τελικά έσπασε το 1914 σε μια εξ ολοκλήρου ανούσια μορφή. Επρόκειτο για την πολιορκία της Γερμανίας, ως "Κεντρικής Αυτοκρατορίας", από τον υπόλοιπο κόσμο. Η τελευταία προσπάθεια να αντιπαλεύσουν για πολύ μακρινά προβλήματα, πάνω στο Γερμανικό έδαφος, χωρίς λογική όσον αφορά αντικείμενο και τόπο.

Ο πόλεμος θα είχε λάβει εντελώς άλλη μορφή, με διαφορετικούς στόχους και διαφορετική κατάληξη, εάν είχε καταστεί δυνατόν να διαπραγματευτεί η Ρωσία μια ξεχωριστή ειρήνη με την Γερμανία, καθώς αυτό θα την είχε αναπόφευκτα μεταστρέψει προς την πλευρά των κεντρικών δυνάμεων.

Με την μορφή που πήρε, ο πόλεμος ήταν μια εκ των προτέρων καταδικασμένη σε αποτυχία υπόθεση. Τα μείζονα προβλήματα βρίσκονται σήμερα το ίδιο μακριά από την λύση τους όπως πάντοτε, και δεν θα μπορούσαν να έχουν επιλυθεί με την συμμαχία μεταξύ φυσικών εχθρών όπως είναι η Αγγλία και η Ρωσία, ή η Ιαπωνία και η Αμερική.

Αυτός ο πόλεμος σήμανε το τέλος κάθε παράδοσης της μεγάλης διπλωματίας, ο τελευταίος αντιπρόσωπος της οποίας ήταν ο Μπίσμαρκ. Ούτε ένας από τους μεταγενέστερους ελεεινούς πολιτικούς δεν κατάλαβε την αποστολή του και την ιστορική θέση της χώρας.

Πάνω από ένας έχουν έκτοτε ομολογήσει ότι οδηγήθηκαν σε πλήρες αδιεξοδο και, χωρίς

διαμαρτυρία, μέσα στην ροή των γεγονότων. Κι éτσι το γεγονός που ονομάστηκε "Ευρώπη" οδηγήθηκε σ' éνα ηλίθιο και αναξιοπρεπή θάνατο.

Ποιος νίκησε, ποιος νικήθηκε; Το 1918 νομίζαμε ότι το γνωρίζαμε. Η Γαλλία, τουλάχιστον, ειμένει σταθερά στην πεποίθησή της, καθώς δεν τολμά να προδώσει ηθικά την τελευταία ιδέα της πολιτικής της ύπαρξης, την ρεβάνς (εκδίκηση).

Αλλά η Αγγλία; Η Ρωσία; Μήπως η ιστορία του Kleist "Der Zweikampf" παίχτηκε σε μια παγκόσμια ιστορική κλίμακα; Ήταν η "Ευρώπη" αυτή που νικήθηκε; Ή μήπως οι δυνάμεις της παράδοσης;

Αλήθεια είναι ότι ένας κόσμος νέου τύπου ανέτειλε, ως μια απαραίτητη προϋπόθεση για μελλοντικές κρίσεις που θα εδραιωθούν μια μέρα με καταστρεπτική δύναμη.

Την Ρωσία την έχει ξανακατακτήσει ηθικά η Ασία και είναι αμφίβολο αν η Βρετανική Αυτο-

κρατορία έχει το κέντρο βάρους της στην Ευρώπη. Το υπόλοιπο της "Ευρώπης" βρίσκεται τώρα μεταξύ Ασίας κι Αμερικής - μεταξύ Ρωσίας και Ιαπωνίας ανατολικά και Βορείου Αμερικής και Βρετανικών νήσων δυτικά - και συνίσταται ουσιωδώς μόνο από την Γερμανία, η οποία ξαναπαίρνει την παλιά της θέση ως σύννορο απέναντι στην "Ασία". Η Ιταλία, η οποία θα παραμείνει δύναμη για όσο καιρό ζει ο Μουσσολίνι, ίσως αποκτήσει στη Μεσόγειο την πλατύτερη βάση για να καταστεί μια παγκόσμια δύναμη. Η Γαλλία, για μια ακόμη φορά, θεωρεί τον εαυτό της ως κύριο της Ευρώπης - σ' αυτής άλλωστε το πολιτικό σύστημα ανήκουν, τόσο η Κοινωνία των Εθνών, όσο και τα νοτιοανατολικά κράτη.

Αλλά αυτά είναι, πιθανότατα, εφήμερα φαινόμενα. Ο μετασχηματισμός των πολιτικών μορφών του κόσμου επέρχεται γοργά και ουδείς μπορεί να φανταστεί πώς θα δείχνουν οι χάρτες της Ασίας, της Αφρικής, ακόμη και της Αμερικής, σε μερικές δεκαετίες.

Αυτό που ο Μέττερνιχ εννοούσε ως "χάος", το οποίο προσπάθησε να αποτρέψει για την Ευρώπη, για όσο το δυνατόν περισσότερο καιρό - μ' έναν παραιτημένο και μη δημιουργικό τρόπο, συγκεντρώνοντας την προσπάθειά του στην διατήρηση της κατεστημένης τάξης πραγμάτων - δεν ήταν τόσο η παρακμή του συστήματος των κρατών με την ισορροπία των δυνάμεων, όσο η παράλληλη φθορά της αξιοπρέπειας του Κράτους (Staatshoheit), ακόμη και στις ιδιαίτερες χώρες - μια σύλληψη που είναι πια τώρα σχεδόν άγνωστη.

Αυτό που αναγνωρίζουμε ως "τάξη" σήμερα και εκφράζεται στα "φιλελεύθερα" συντάγματα, δεν είναι παρά "αναρχία που έγινε συνήθεια". Την ονομάζουμε δημοκρατία, κοινοβουλευτισμό, εθνική αυτονομία, αλλά πρόκειται στην πραγματικότητα για σκέτη ανυπαρξία μιας ενσυνείδητης υπεύθυνης εξουσίας, μιας κυβέρνησης, δηλαδή ενός αληθινού κράτους.

(συνεχίζεται)

NEA ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΗΠΑ

FBI: "Ο Ζούντελ, δεν είχε σχέσεις με την τρομοκρατία"

● **Καθώς ο Ερντ Ζούντελ κρατείται στις φυλακές Μάνχαιμ της Γερμανίας, μετά την περιπτετεώδη δίκη και απέλασή του από τον Καναδά επίσημα έγγραφα του FBI ήρθαν πρόσφατα στο φως της δημοσιότητας από Αμερικανό εθνικιστική, που δείχνουν το αβάσιμο του κατηγορητήριου της καναδικής "δικαιοσύνης".**

Ο Αμερικανός εθνικιστικής Μπιλ Γουάιτ είχε ζητήσει βάσει αμερικανικού νόμου που επιτρέπει την πρόσβαση σε κυβερνητικά έγγραφα στους πολίτες τον "φάκελο Ζούντελ" από το FBI, ο οποίος αποχαρακτήριστηκε μετά την απέλαση του στην Γερμανία. Σύμφωνα με τα έγγραφα του FBI, που έφθαναν τις 90 σελίδες, ο Ζούντελ έγινε αντικείμενο έντονης παρακολούθησης από τις αρχές του 2001, όταν ο Καναδογερμανός εκδότης με την σύζυγό του είχαν μεταβεί στις ΗΠΑ κατόπιν των ισχυρών πιέσεων και μεθοδεύσεων εις βάρος του από το καναδικό πολιτικό κατεστημένο και παρακράτος. Τα γραφεία της αντιτρομοκρατικής του FBI, στο Πίτσμπουργκ της Πενσυλβανίας, το Σάρλτοτ της Βόρειας Καρολίνας και της Ουάσιγκτον συμμετείχαν από κοινού στις έρευνες εις βάρος του Ζούντελ με σκοπό να ανακαλύψουν τις όποιες πιθανές σχέσεις του με "τρομοκρατικές" οργανώσεις και εάν αποτελεί κίνδυνο για την αμερικανική "εθνική ασφάλεια". Για 3 ολόκληρα χρόνια, το FBI πραγματοποίησε 7 έρευνες, όμως σε καμμία από αυτές δεν ανακαλύφτηκε κάτι που να τον ενοχοποιεί. Μάλιστα από τον Ιανουάριο έως τον Απρίλιο του 2001, βρισκόταν υπό την στενή παρακολούθηση "πληρο-

φοριοδότη" του FBI- που κινείται στο χώρο των ιστορικών αναθεωρητών και το όνομά του παραμένει απόρρητο- όπου στις επίσημες "αναφορές" του καταλήγει ότι δεν ανακάλυψε ο Ζούντελ και η σύζυγός του να έχουν καμμία ανάμειξη σε παράνομες δραστηριότητες.

Οι πράκτορες του FBI κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες για να βρουν ενοχοποιητικά στοιχεία εναντίον του, όπως δείχνει και μία έρευνα τους με αντικείμενο την επίσημη ιστοσελίδα του το 2003. Μετά την δημοσίευση ενός άρθρου, που δικαιολογούσε τον αντισιωνιστικό αγώνα των οργανώσεων Χαμάς και Χετζμπολάχ, το FBI ερεύνησε για τυχόν σχέσεις του με τις παραπάνω οργανώσεις, όμως και σε αυτή την περίπτωση οι έρευνες απέβησαν άκαρπες. Τελικά, το 2003 ήταν η χρονιά που οι ομοσπονδιακοί πράκτορες αποφάσισαν να κλείσουν τον "φάκελο Ζούντελ", μιας και κατά τις επισταμένες έρευνες τους, δεν ανακάλυψαν τίποτα εις βάρος του.

Όμως αυτή η αποκάλυψη, εκθέτει ανεπανόρθωτα την καναδική "δικαιοσύνη", η οποία αποφάσισε ότι ο Ερντ Ζούντελ ήταν "απειλή για την καναδική ασφάλεια", στηριζόμενη σε έκθεση των καναδικών μυστικών υπηρεσιών, η οποία παρέμεινε "απόρρητη" και άγνωστη για την ομάδα υπεράσπισής του.

Φυλετικό και Εθνικιστικό Συνέδριο στην Νέα Ορλεάνη

● **Στις 20 με 22 Μαΐου** πραγματοποιήθηκε σε κεντρική αίθουσα της Νέας Ορλεάνης της Πολιτείας Λουιζιάνα το "Συνέδριο Ευρωαμερικανών", στο οποίο συμμετείχαν κυρίως προσωπικότητες του αμερικανικού εθνικιστικού κινήματος. Σε αυτό το τριήμερο, οι ομιλητές προσπάθησαν να καταγράψουν το παρόν και το μέλλον του αμερικανικού ε-

θνικιστικού κινήματος, να μιλήσουν για τον Διεθνή Σιωνισμό, την λαθρομετανάστευση, την υπόθεση Ερντ Ζούντελ, την άνοδο πατριωτικών και εθνικιστικών κινημάτων στην Ευρώπη και τονίστηκε η επιτακτική ανάγκη για συνεργασία των πατριωτικών και εθνικιστικών κινημάτων σε Αμερική και Ευρώπη. Πάνω από 600 Αμερικανοί διαφόρων εθνικιστικών οργανώσεων ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του γνωστού αντισιωνιστική και εθνικιστή Ντέιβιντ Ντιουκ και είχαν την ευκαιρία να ακούσουν μεταξύ άλλων τον πρόεδρο του "BNP" Νίκ Γκρίφιν, την Βρετανίδα φυλετιστρία Λαίδη Μισέλ Ρενούφ, τον Καναδό πολιτικό ακτιβιστή Πολ Φρομ, αλλά και τους Αμερικανούς Εθνικιστές και Αντισιωνιστές Ντέιβιντ Ντιουκ, Δρ. Έντγουαρντ Φλάντς ("Truth At Last"), Γουΐλις Κάρτο ("American Free Press") και Ντον Μπλανκ (Stormfront).

ΡΩΣΙΑ

Διαμαρτυρίες για την απουσία του "Ολοκαυτώματος" από σχολικά βιβλία

- Νέο λόγο ανακάλυψαν διεθνείς εβραϊκές οργανώσεις για την "άνοδο του αντισημιτισμού" στην Ρωσία, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει καμμία αναφορά για τον "εβραϊκό Ολοκαύτωμα" στα δημοφιλέστερα ρωσικά σχολικά βιβλία. Αναφέρεται μάλιστα ότι για παράδειγμα το δημοφιλέστερο σχολικό ιστορικό βιβλίο του Νικίτα Ζαγκλάντιν "Η Ιστορία της Ρωσίας και του Κόσμου στο 20ο αιώνα", στο οποίο απουσιάζει η λέξη "Ολοκαύτωμα", υποστηρίζοντας ότι η απουσία τέτοιων γεγονότων υπάρχει για να "ενισχυθεί (από το Κρεμλίνο) το πατριωτικό φρόνιμα των Ρώσων". Ισως στο μέλλον θα απαιτηθεί από εκπροσώπους διεθνών εβραϊκών οργανώσεων η καθιέρωση ειδικού μαθήματος αφιερωμένο εξ ολοκλήρου στο "Ολοκαύτωμα" στο όνομα "αντιψηφιστικής του αντισημιτισμού".

ΙΤΑΛΙΑ

Περιοδεία Ντούγκιν στην Ιταλία

- Το ιταλικό κέντρο γεωπολιτικών μελετών "Ευρασία" φιλοξένησε τον γνωστό Ρώσο γεωπολιτικό και πολιτικό στοχαστή Αλεξάντρ Ντούγκιν στο πλαίσιο τριήμερο ενημερωτικών εκδηλώσεων στην

B. Ιταλία. Συγκεκριμένα, στις 14, 15 και 16 Μαΐου ο Ντούγκιν μίλησε για τον ρωσικό "Ευρασιατισμό" στο Μιλάνο, Ρέτζιο Εμίλια, Μοντένα, Βερόνα και Μπολόνια ενώπιον Ιτα-

λικού κοινού, ενώ παράλληλα παραχώρησε και συνεντεύξεις στα ιταλικά μέσα ενημέρωσης. Η έννοια της "Ευρασίας" αρχίζει να προκαλεί ενδιαφέρον πλέον εκτός των ρωσικών συνόρων, μιας και παρουσιάζεται μέσω αυτής μία εναλλακτική πρόταση στον "μονοπολικό κόσμο" των ημερών μας και δη στην κυριαρχία της Παγκοσμιοποίησης και PAX AMERICANA.

Εκδήλωση της "Forza Nuova" υπέρ των ιταλικών προϊόντων

- Στις 4 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε στην Ρώμη ανοικτή συγκέντρωση υπέρ της στήριξης των ιταλικών προϊόντων με κεντρικό ομιλητή το γ.γ. του "Forza Nuova" Ρομπέρτο Φιόρε. Αυτή την συγκέντρωση την οποία προσπάθησαν να ακυρώσουν οι πάσης φύσεως Ιταλοί "εργατοπατέρες" και πλουτοκράτες είχε ως σημείο αναφοράς τους "προδότες" της Ιταλικής Εθνικής Οικονομίας και των Ιταλών εργατών, και υποστηρίχτηκε ότι στηρίζοντας τα ιταλικά προϊόντα οι Ιταλοί στηρίζουν την ιταλική οικονομία και τους ιταλούς εργάτες. Η "Forza Nuova" είναι ένα εθνικιστικό κίνημα το οποίο πραγματοποιεί συχνά εκδηλώσεις για την λαθρομετανάστευση, την Παγκοσμιοποίηση, την "κινεζική εισβολή" στο χώρο του εμπορίου, την στήριξη των ιταλών εργατών, αλλά και την καταδίκη των πλουτοκράτων που δεν έχουν -όπως οι διεθνιστές συνοδοπόροι τους- καμμία πατρίδα, καμμία αρχή, κανένα θεό, παρά πιστεύουν μονάχα στο χρήμα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Αρχίζει να κερδίζει έδαφος στην γερμανική νεολαία ο εθνικοσοσιαλισμός

● **Αρκετά προβληματισμένο** και απελπισμένο φαίνεται πως έχει αρχίζει να γίνεται το γερμανικό πολιτικό κατεστημένο και άρχισαν να εμφανίζονται ολόκληρες έρευνες για την ραγδαία άνοδο του "ακροδεξιού εξτρεμισμού", "νεοναζισμού" στις τάξεις της γερμανικής νεολαίας. Χαρακτηριστικό πάραδειγμα είναι και πρόσφατο ρεπορτάριο του περιοδικού "Σπίγκελ" που σημειώνει ότι αρχίζει να υπάρχει μεγάλη άνοδο του "νεοναζισμού" και ιδιαίτερα της (sic) "νεοναζιστικής μόδας, μουσικής και ιδεολογίας που έχουν γίνει ένα σημαντικό μέρος της γερμανικής νεολαϊστικης κουλτούρας" σε γόνους "προοδευτικών" οικογενειών. Έτσι λοιπόν, από τον παλαιό και γνώριμο "προοδευτικό" μύθο ότι οι νέοι εθνικιστές προέρχονται από περιθωριοποιημένα άκρως συντηρητικά τμήματα της κοινωνίας, φαίνεται ότι αρχίσει να αναπτύσσεται ένας καινούργιος, ότι δηλ. πρόκειται για φαινόμενο "εφηβικής αντίδρασης" στα

πιστεύω των "προοδευτικών" γονιών. Αυτό που είναι όμως γεγονός, ότι παραδέχονται πλέον οι ταγοί του γερμανικού πολιτικού κατεστημένου ότι ο εθνικισμός, αλλά και ο εθνικοσοσιαλισμός ασκεί γηροτεία και επηρεάζει τον τρόπο ζωής και σκέψης μεγάλης μερίδας της γερμανικής νεολαίας, παρά δεκαετιών επισταμένης "αποναζιστικοποίησης" και προώθησης "αντιφασιστικών προτύπων και κινημάτων".

ΓΕΩΡΓΙΑ

"Θερμή υποδοχή" Σόρος στο Τιμπιλίσι

● Γεωργιανοί Εθνικιστές και υποστηρικτές του

πρώην πρόεδρου της Γεωργίας Σβέαντ Γκαμσαρχούρτια επιτέθηκαν με αυγά στον αρχιτέκτονα της "βελούδινης επανάστασης" στην

χώρα τους, τον διαβόητο Ουγγροεβραίο διεθνή χρηματιστή και κερδοσκόπο Τζορτζ Σόρος στις 29 Μαΐου. Ο "αυγοπόλεμος" κατά του Σόρος πραγματοποιήθηκε λίγες μάλις ώρες μετά την άφιξη του στην πρωτεύουσά της Γεωργίας, Τιμπιλίσι, για την πραγματοποίηση τριήμερης "νικηφόρας" περιοδείας, με αφορμή την 10η επέτειο από την δραστηριοποίηση του ιδρύματος του στα εσωτερικά τεκταινόμενα αυτής της χώρας. Πρώτος σταθμός της περιοδείας του Σόρος ήταν η εμφάνισή του σε εκδήλωση στο ξενοδοχείο "Μάριοτ" του Τιμπιλίσι, στο οποίο έξω από αυτό είχαν συγκεντρωθεί διαδηλωτές για να φωνάξουν συνθήματα εναντίον του. Την στιγμή που βγήκε από την κεντρική είσοδο του ξενοδοχείου, ο Σόρος δέχθηκε δεκάδες αυγά, για να δείξουν έτσι με τον δικό τους τρόπο κάποιοι Γεωργιανοί, πως νιώθουν για τον αρχιτέκτονα εγκαθίδρυσης μίας φιλοαμερικανικής κυβέρνησης-μαριονέτα στην πατρίδα τους.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Δυναμική αντιδιαδήλωση Ρουμάνων εθνικιστών στο πρώτο "Gay Parade"

● **Κατά την διάρκεια** της πρώτης ανοικτής εκδήλωσης "ομοφυλόφιλης υπερηφάνειας" που έγινε στις 28 Μαΐου σε κεντρική πλατεία του Βουκαρεστίου, εθεάθησαν 50 ακτιβιστές του εθνικιστικού κόμματος "Noua Dreapta", οι οποίοι οργάνωσαν μία αντιδιαδήλωση και μοίρασαν ενημερωτικά φύλλα δια σε περαστικούς, υποστηρίζοντας ότι λέγοντας όχι στην ομοφυλοφιλία δεν είναι προκατάληψη, αλλά η προστασία ενός συστήματος αξιών που στηρίζουν την ρουμανική οικογένεια.

Ορισμένα μέλη του "Noua Dreapta" κρατούσαν επίσης πλακάτ που ανέγραφαν "ναι στο φυσιολογι-

κό, όχι στην ομοφυλοφιλία", ενώ φώναζαν μαζί με απλούς Ρουμάνους πολίτες στους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης "Ντροπή σας! Όμως, δεν έλειψαν και τα επεισόδια, μιας και η ρουμανική αστυνομία αποφάσισε να διακόψει αυτή την αντιδιαδήλωση, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει σύντομη σύγκρουση με τους Ρουμάνους Εθνικιστές.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ακροαριστερό συνδικάτο καθηγητών ζητά την μαζική απόλυση εθνικιστών συναδέλφων τους

- **Στις 18 Μαΐου**, φάνηκε για άλλη μία φορά το πραγματικό πρόσωπο εκείνων που δήθεν αγωνίζονται υπέρ της "ανοχής" και κατά του "φασισμού"

στην σημερινή βρετανική κοινωνία. Η επικεφαλής της "Εθνικής Συνδικαλιστικής Ένωσης Διευθυντών Σχολείων Γυναικών Καθηγητών" ("NASUWT") Κρις Κίτς ζήτησε δημόσια από την βρετανική κυβερνηση την ψήφιση νέων νόμων που θα εμποδίζουν βρετανούς εθνικιστές και μέλη του "BNP" να διδάσκουν στα σχολεία. Επίσης, η Κρις αποκάλυψε ότι έχει ήδη στείλει σχετική επιστολή στην υπουργό Παιδείας Ρουθ Κέλι, ζητώντας την στήριξη της για την ψήφιση της αναγκαίας νομοθεσίας.

Από την πλευρά του, το βρετανικό υπουργείο Παιδείας απάντησε ότι "δεν υπάρχει χώρος" για τον ρατσισμό και την μισαλλοδοξία στο βρετανικό εκπαιδευτικό σύστημα, συμπληρώνοντας ότι το "NASWUT" προέβη σε μία "ενδιαφέρουσα πρόταση" την οποία το υπουργείο θα συζητήσει με τις υπόλοιπες συνδικαλιστικές ενώσεις των βρετανών καθηγητών.

Το "BNP" εξέδωσε σχετικό δελτίο τύπου όπου καταδικάζει αυτή την ενέργεια στην οποία φαίνεται η υποκρισία με την οποία διακρίνονται κάποια συνδικάτα και το κυβερνών κόμμα των Εργατικών και τονίζει ότι θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των Βρετανών καθηγητών, που έχουν "διαπράξει το έγκλημα" να είναι μέλη ενός νόμιμου πολιτικού πατριωτικού βρετανικού κόμματος.

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εγγραφείτε συνδρομητές στο περιοδικό μας

Τιμή συνδρομής (9 τεύχη το χρόνο)
εσωτερικού 25 ευρώ
εξωτερικού 35 ευρώ

επικοινωνήστε στο τηλέφωνο 6979268469 ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@xrushaugh.org
ή ταχυδρομικά στην διεύθυνση Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΟΓΧΗ

ο εξειδικευμένος χώρος για την στρατιωτική ιστορία

**η νέα διεύθυνση των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ
Ζαλοκώστα 5 2ος όροφος ΑΘΗΝΑ
210 3611590 και 6945173680 www.logxi.com
Πέμπτη 10.00-20.00, Παρασκευή 10.00-20.00
και Σάββατο 10.00-14.30**

www.logxi.com

επισκευθείτε την
ηλεκτρονική μας σελίδα
ενημερωθείτε για τις
καινούριες μας κυκλοφο-
ρίες, δείτε τα νέα μας
είδη και κάντε on-line
τις παραγγελίες σας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

Κ. Μισανλίδην "ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΦΥΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ"

Στην πρώτη γραμμή του πυρός, πολεμιστές με το όπλο στο χέρι, που έπεφταν γεμάτοι αγάπη για την Πατρίδα στη φωτιά, ήταν οι πολεμικοί ανταποκριτές των Ελληνικών εφημερίδων σε όλη την διάρκεια της Μικρασιατικής εκστρατείας. Ένας από αυτούς ο Κώστας Μισανλίδης. Το βιβλίο αυτό εξεδόθη πρώτη φορά τον Μάιο του 1923, όταν ακόμη ήταν εξαιρετικά νωπές οι μνήμες της καταστροφής. Και όμως, ο γενναίος αυτός αγωνιστής της πένας και του ξίφους εξακολουθεί ακόμη να πιστεύει στην Μεγάλη Ιδέα του Ελληνισμού. Συνοδεύεται από πλούσιο φωτογραφικό υλικό από το μέτωπο της Μικράς Ασίας και την καθημερινή ζωή των στρατιωτών μας

162 σελίδες 12 €

Γιώργου Μάστορα Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ W. R. ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Το βασικό κείμενό του βιβλίου στηρίζεται σε μια μακροσκελή σειρά άρθρων σχετικών με το αντικείμενο, που πρωτοδημοσιεύθηκαν από την στήλη του "Μετώπου Νεολαίας" της Εθνικοτικής εφημερίδος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Βεβαίως, είναι πλήρως αναπροσαρμοσμένο και "εκσυγχρονισμένο", έτσι ώστε ακόμα και όσοι έχουν διαβάσει, είναι σίγουρο πως θα βρουν πληθώρα νέων στοιχείων και αρκετά extras στην συγκεκριμένη έκδοση. Η όλη προσπάθεια και το αποτέλεσμα αυτής μπορούν να χαρακτηρισθούν λοιπόν ως πολύ επιτυχημένες.

182 σελίδες 14 €

Δ. Καλλονά Viva La Muerte! Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Το "Viva la Muerte"- αποτελεί την επανέκδοση του λογοτεχνικού αφηγήματος του Δ.Καλλονά (Αθήνα 1943) που βρίσκει απίχηση ακόμη και στις μέρες μας. Η Ισπανία φλέγεται από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά σαν πύρινη λαίλαπα τα έτη '36-'39, μα ο λαός της αποφασισμένος όσο ποτέ έχει συνειδητοποιήσει το χρέος του να πολεμήσει έως τελικής πτώσεως για το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία του.

206 σελίδες 12 €

Savitri Devi Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η Σαβίτρι Ντέβι (1905-1982) η Μαξιμιανή Πόρτας, είναι μια ευρωπαία (από Έλληνα πατέρα) για την οποία το κοινό δεν γνωρίζει πολλά παρά τον συναρπαστικό βίο της και το πλούσιο συγγραφικό της έργο. Ήταν μία γυναίκα πολυταξιδεμένη, βαθιά γνώστρια

των Ευρωπαϊκών Παραδόσεων και του Ινδουισμού που έζησε μία θυελλώδη ζωή κατά την διάρκεια του Μεσοπολέμου και τόλμησε μετά το τέλος του Β' ΠΠ να αφηφήσει τοκλίμα της εποχής προβάλλοντας μία εντελώς διαφορετική και τολμηρή προσέγγιση σε μία βιοθεωρία που θεωρούταν πλέον το "απόλυτο κακό" σε παγκόσμια κλίμακα. Παρουσιάζονται σε αυτή την έκδοση αποσπάσματα από κλασικά κείμενα της Ντέβι, όπως από το "Άνθρωπος στο Ειδώλιο", "Υίος του Ήλιου", "Προσκύνημα", "Η Αστραπή και ο Ήλιος" και "Προειδοποίηση στους Ινδουιστές".

160 σελίδες 12 €

Το σώμα της τιμής και της δόξης ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Η ιδιαιτερότητα του σώματος της Βασιλικής Χωροφυλακής ήταν ότι είχε το δικαίωμα να μάχεται και κατά του εχθρού της Πατρίδος και η διάλυσή του κατ' ουσίαν αποδυνάμωσε τις Ένοπλες δυνάμεις. Είχε βέβαια σοβαρούς λόγους η αριστερά να διαλύσει την Χωροφυλακή. Δεν μπορούσαν να λησμονήσουν τον σκληρό αγώνα που έδωσαν οι μαχητές της για την αντιμετώπιση της κομμουνιστικής ανταρσίας με κορυφαία στιγμή αυτήν της Μάχης του Συντάγματος Μακρυγιάννη τον Δεκέμβριο του 1944.

76 σελίδες 6 €

Γεωργίου Γρίβα-Διγενή "ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"

Πρόκειται για την "Πολιτικοστρατιωτική Μελέτη" (μία στρατιωτική έκδοση του 1962 ανατυπωμένη από τις εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ") του Θρυλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, της μόνης αντάρτικης οργανώσεως, που κατόρθω

σε να λυγίσει μια μεγάλη αυτοκρατορία όπως ήταν η Βρετανική. Είναι ένα πολεμικό εγχειρίδιο για το πώς θα πρέπει να δρα μία οργάνωση που διέξαγει έθνικο απελευθερωτικό αγώνα. Παρότι δεν είναι κείμενο λογοτεχνικό, μέσα από το λιτό υφός του συγγραφέα, ο αναγνώστης ζει μία από τις σύγχρονες εποποίεις του Ελληνισμού.

136 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του συγγραφέα, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος. Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941-1949, τον ψυχρό πόλεμο, την τάυτιση (κακώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην

Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο ώψεις της παγκόσμιας τυραννίας.

112 σελίδες 8 €

Φασιστικά κινήματα στην Ελλάδα του μεσοπόλεμου ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΑΞΙΑΙ ΤΙΜΗΣ

Ποιος γνωρίζει αλήθεια για το πολιτικό κλίμα της Ελλάδος του μεσοπολέμου; Για τις αντικομμουνιστικές φοιτητικές ενώσεις, τις οργανώσεις και τα κόμματα που είχαν έναν ζεκάθαρα εθνικιστικό και λαϊκό χαρακτήρα, που θα μπορούσε μέσα στο πνεύμα της εποχής να ονομαστεί και φασιστικός; Μάχες στα Πανεπιστήμια, πορείες σε στρατιωτική πάραταξη στους δρόμους της Αθήνας, οι Κυανοχόιτονες της οργανώσεως Ελλήνων Εθνικιστών του Γιάνναρου και άλλες άγνωστα στοιχεία αποκαλύπτονται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού.

160 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΕΧΩΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Το βιβλίο αυτό είναι η ιστορία του κινήματος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα χρόνια 1993-98. Μέσα από τις σελίδες του κειμένου, περνούν με τη σειρά όλες οι διώξεις, οι συκοφαντίες, οι αγώνες και οι νίκες των εθνικιστών, την γεμάτη από γεγονότα αυτή πενταετία. Για όποιον τα έζησε, είναι ένα ιδανικό αρχείο, μεγαλύτερη αξία έχει όμως το βιβλίο γι' αυτόν που τώρα θέλει να πλησιάσει το κίνημα των εθνικιστών στην Ελλάδα. Σε αυτό μπορεί να δει τον τρόπο που μάχονται και να δει αν πραγματικά είναι σε θέση και θέλει να συμμετέχει σ' αυτόν.

250 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

Το πρώτο μέρος του βιβλίου είχε πρωτοεκδοθεί το 1992, με την ευκαιρία του Β' συνεδρίου της Χ.Α. Αποτελεί ένα κείμενο ιδεολογικό και συνάμα πολιτικό, περισσότερο όμως είναι προφητικό για τις εξελίξεις από το 92' μέχρι σήμερα.

Ξαναεκδόθηκε μαζί με ορισμένες προσθήκες για κάποια ζητήματα, γιατί αποτελεί την κατάθεση των εθνι-

κιστών για την δεκαετία του 90'. Περιέχει όλες τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις για τα κρίσιμα ζητήματα που απασχόλησαν τα χρόνια που πέρασαν, καθώς βέβαια και τις αρχές και τις αξίες που διέπουν τους εθνικιστές για τα χρόνια που θα έρθουν.

112 σελίδες 6 €

A. Μακυτόναλντ ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ

Η είδηση πως οι εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ", αποφάσισαν να εκδώσουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ", αποτελεί μία πολύ σημαντική είδηση για τα ελληνικά εκδοτικά δεδομένα. και τούτο γιατί, το συγκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές ασφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομοκρατίας και επικινδυνό για την δημόσια ασφάλεια, βιβλίο. Το βιβλίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοινωνία που ήδη υπάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία βρίσκεται στα όρια των φυλετικών και κοινωνικών εντάσεων. Τότε, μία φυλετική οργάνωση, αποφασίζει να ξεκινήσει τον ένοπλο σγώνα, σπρώμενη εκεί από την κρατική καταστολή.

302 σελίδες 15 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ENANTION ΟΛΩΝ

Πρόκειται για την επιλογή 100 άρθρων του εκδότου της εφημερίδος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", Ν.Γ. Μιχαλολιάκου, και συγκεκριμένα των άρθρων που δημοσιεύονται στην τελευταία σελίδα της εφημερίδος μας.

Μέσα από την ανάγνωση των άρθρων αυτών ξεδιπλώνεται η ιστορία της "Χ.Α.", αλλά και η άποψη του συγγραφέα για τα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ετών, γεγονότα που ακόμη και σήμερα "τρέχουν" και είναι ΕΠΙΚΑΙΡΑ.

100 άρθρα στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

100 άρθρα στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

100 άρθρα στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

202 σελίδες 9 €

Μιχαήλ Β. Οικονομάκου

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ Β' Π.Π.

Στο λιτό αλλά και περιεκτικό ταυτόχρονα αυτό βιβλίο του ο Μιχαήλ Β. Οικονομάκος, μας περιγράφει μέσα από ιστορικά στοιχεία αλλά και πληροφορίες για τα πρόσωπα που διαδραμάτισαν ρόλο εκείνη την εποχή στην Αλβανία, την κατάστασή που επικρατούσε στη γειτονική χώρα κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το βιβλίο αναφέρεται στην περίοδο που η Αλβανία ήταν εφαλτήριο για την επιθεση εναντίον της χώρας μας, στην προσχώρησή της στον Αζονα και τη δημιουργία Αλβανικού κράτους μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας, αλλά και στον ρόλο της μετά την λήξη του πολέμου στην προσπάθεια που έγινε από Έλληνες και όχι μόνο κομμουνιστές για τον διαμελισμό της Ελλάδος.

6 €

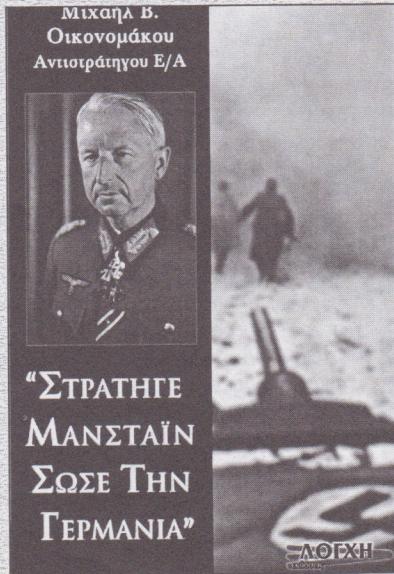
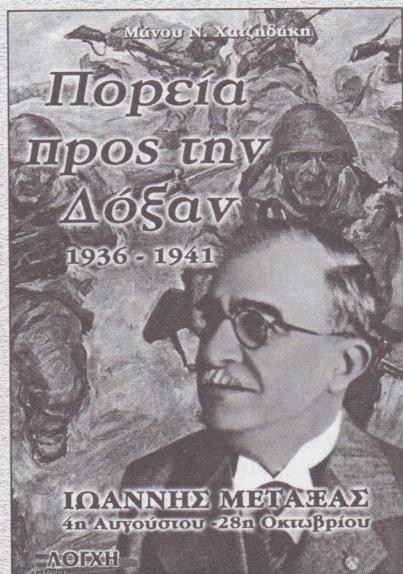
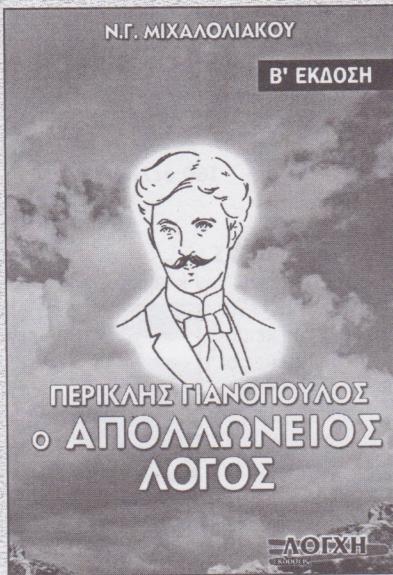
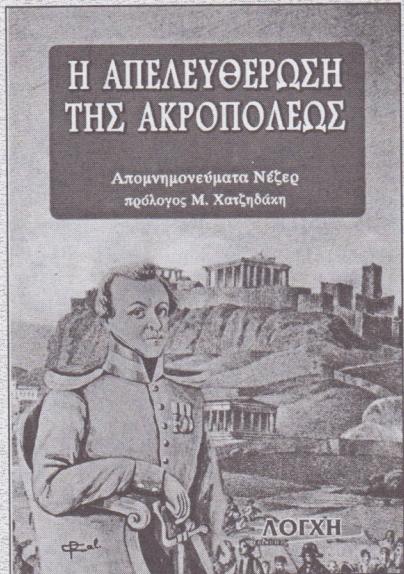
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΣΚΑΛΑΝΟΥ ΛΟΓΧΗ

Οι επόμενες κυκλοφορίες των Εκδόσεων μας

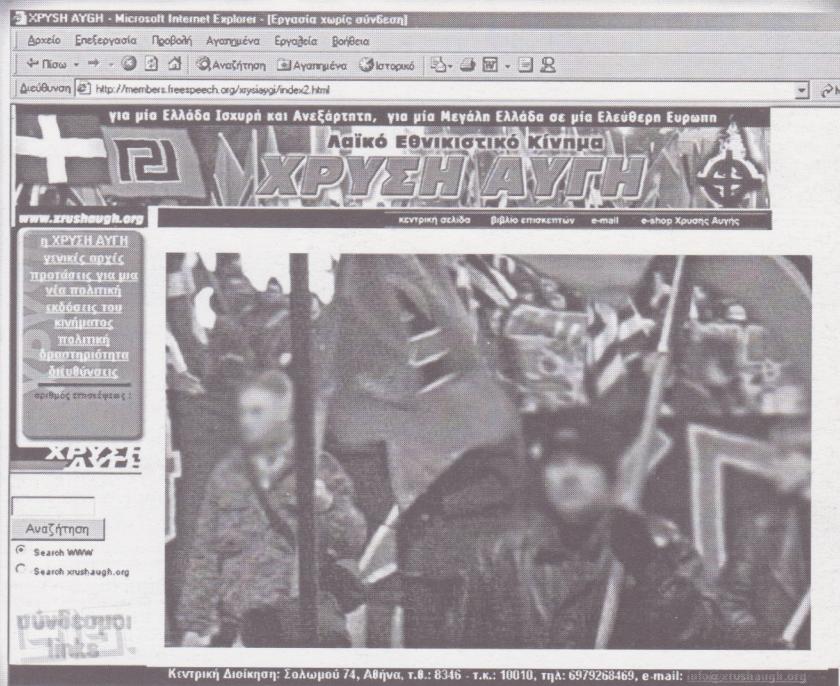
**Ο «Αδόλφος Χίτλερ ομιλεί
εις το Σπορτσπαλάτς»**

Χάινς Γκύντερ «Humanitas»

www.xrushough.org

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

**Η πρώτη σε επισκέψεις
εθνικιστική ιστοσελίδα
στην Ελλάδα!**

- Το βιβλιοπωλείο
- Βιβλία
- Περιοδικά
- CD
- DVD
- Video
- Ρουπούμος
- Σημαίες
- Αφίσες
- Μεταγάντια
- Ρέπλικες
- Επικοινωνία

Γνωρίστε
τα
αυθεντικά
ντοκουμέντα
του
Δευτέρου
Παγκοσμίου
Πολέμου

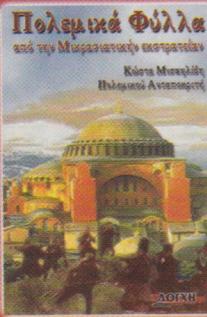
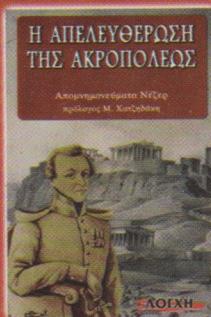
Επισκευθείτε την πλεκτρονική
μας σελίδα, ενημερωθείτε για
τις καινούριες μας κυκλοφορίες,
δείτε τα νέα μας είδη
και κάντε on-line τις
παραγγελίες σας

www.logxi.com

τηλ: 2103611590 6945173680

Ζαλοκώστα 5,
2ος όροφος Αθήνα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΒΙΛΙΩΝ

Σύνθημα

Σειρά Ηχητικών
Ντοκουμέντων

Military Marches
CD Σύνθημα

σειρά DVD

